श्रीपंचपरमेष्टिभ्योनमः ॥

॥ अथ श्रीपालराजाकोरास लिख्यते ॥

दोहरा ॥ कल्पवेली कवियणतणी, सरसति करि सुपसाय ॥ सिद्धचक्रगुण गावतां, पूर मनोरथ माय ॥ १ ॥ अलियविघन सवि उपशमे, जपतां जिन चोवीश ॥ नमता निजगुरु पयकमल, जगमां वधे जगीश ॥ २ ॥ गुरु गौतम राजगृही, आव्या प्रभु आदेश ॥ श्रीमुख श्रेणिक प्रमुखने, इणपरिदे उपदेश ॥ ३ ॥ उपगारी अरिहंतप्रभु, सिद्ध भजो भगवंत ॥ आचारज उवज्झाय तिम, साधु सकल गुणवत ॥ ४ ॥ दरिशण दुर्लभ ज्ञान गुण, चारित्र तप सुविचार ॥ सिद्धचक्र ए सेवतां, पामीजे भवपार ॥ ५ ॥ इहभव परभव एहथी, सुख संपद सुविशाल ॥ रोग शोक रौरव टले, जिम नरपती श्रीपा

॥ ६ ॥ पुछे श्रेणीकराय प्रज्ञु, तेकुण पुण्यपवित्र ॥ इंद्रज्ञुति तव उपदिशे, श्री श्रीपाल चरीत्र ॥ ७ ॥

ढाल पहेली ॥ ललनानीदेशीमे ॥ देश मनोहर मालवो, अति उन्नत अधिकार ललना ॥ देश अवर मानुं चिहुं दिशे, परवारिया परिवार ॥ ललना ॥ दे० ॥ १ ॥ तससिर मुगट मनोहरु, निरुपम नयरी उज्जेण ललना ॥ लखमी लीला जेहनी, पार कलीजे केण ललना ॥ दे० ॥ २ ॥ सरगपुरी सरगे गइ, आणी जस आशंक ललना ॥ अलका पुरी अलगी रही, जलधी झंपावी लंक ललना ॥ दे० ॥ ३ ॥ प्रजापाल प्रतपे तिहां, ज्ञुपति सवि सिरदार ललना ॥ राणी सौज्ञाग्यसुंदरी, रूपसुंदरी ज्ञरतार ललना ॥ दे० ॥ ४ ॥ सहेजे सोहगसुंदरी, मन माने मिथ्यात्व ललना ॥ रूपसुंदरी चित्तमां रमे, सुधी समकित वान ललना ॥ ॥ दे० ॥ ५ ॥ सुरपरे सुख संसारनां, ज्ञोगवतां

जुगाल ललना ॥ पुत्री एकेकी थइ, राणी दोय रसाल ललना ॥ दे० ॥ ६ ॥ एक अनोपम सुरलता, वाधे वधते रूप ललना ॥ बीजी बीज तणी परे, इदु कला अनिरूप ललना ॥ दे० ॥ ॥ ७ ॥ सोहग्गदेवी सुतातणु, नाम ठवे नरनाह ललना ॥ सुरसुंदरी सुहामणी, आणी अधिक उछाह ललना ॥ दे० ॥ ८ ॥ रूपसुंदरी राणी तणी, पुत्री पावन अंग ललना ॥ नाम ताम नरपति ठवे, मयणासुंदरी मनरंग ललना ॥ दे० ॥ ९ ॥ वेदविचक्षण विप्रने, सोंपे सोहग्गदेवी ललना ॥ सकल कलागुण शीखवा, सुरसुंदरीने हेवि ॥ ललना ॥ दे० ॥ १० ॥ चतुरकला चोसठ तणी, बहु बुद्धिनिधान ललना ॥ शब्द शास्त्र सवि अभ्यास्या, नामानिघंट निदान ललना ॥ दे० ॥ ॥ ११ ॥ मयणाने माता ठवे, जिनमतपंडित पास ललना ॥ सार विचार सिद्धांतना, आदर्या अभ्यास ललना ॥ दे० ॥ १२ ॥ कविन कला गु

ण केलवे, वाजित्र गीत संगीत ललना ॥ ज्योति
ष वैद्यक विधि जाणे. राग रंग रसरीत ललना
॥ दे० ॥ १३ ॥ सोल कला पुरण शशि, करवा
कला अभ्यास ललना ॥ जगति नमे जस मु
ख देखी. चोसट कला विलास ललना ॥ दे० ॥
॥ १४ ॥ मयणासुंदरी माति अति नर्मि, जाणे
जैनसिद्धांत ललना ॥ स्याद्वाद तस मन वस्यो,
अवर असत्य एकांत ललना ॥ दे० ॥ १५ ॥
नय जाणे नवतत्वना, पुद्गल गुण पर्याय ललना
॥ कर्मग्रंथ कंठे करया, समकित शुद्ध सुहाय ल
लना ॥ दे० ॥ १६ ॥ सुत्रअर्थ संघयणना, प्र
वचनसारोद्धार ललना ॥ खेत्र विचार खरा ध
रे, एम अनेक विचार ललना ॥ दे० ॥ १७ ॥
रास भलो श्रीपालनो, तेहनी पहेली ढाल लल
ना ॥ विनय कहे श्रोता घरे, होजो मंगल माल
ललना ॥ दे० ॥ १८ ॥

दोहरा ॥ एक दिन अवनीपति इस्यो, आणी

मन उल्लास ॥ पुत्रीनुं जोउं पारखुं, विद्याविनय विलास ॥ १ ॥ सजामाय शिणगार करि, बोलावी वेउ बाल ॥ आवी अध्यापक सहित, मोहन गुण मणिमाल ॥ २ ॥ अर्थ अगोचर शास्त्रना, पुछे नृपति जेह ॥ बुद्धिबले वेउ बालिका, आपे उत्तर तेह ॥ ३ ॥ अध्यापक आनंदिया, सज्जन सवे सुख पाय ॥ चतुर लोक चित चमकिया, फल्या मनोरथ माय ॥ ४ ॥ विनय वल्लभ निज बालनी, शास्त्र सुकोमल भाष ॥ सरस जिसी सहकारनी, साकर सरखी साख ॥ ५ ॥

ढाल बीजी ॥ राग धोरणी ॥ पुण्य प्रसंशो ए एदेशी ॥ प्रश्नोतर पुछे पितारे, आणी अधिक प्रमोद ॥ मन लागे अति मीठडारे, बालक वचन विनोदरे ॥ वत्त विचारजो, देइ उत्तर एह रे, संशय वारजो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ कुण लक्षण जीविततणुरे, कुण मनमथ घरनारि ॥ कुसुम कुण उत्तम कह्युंरे, परणी शुं करे कुमारि

रे ॥ वछ विचारजो ॥ २ ॥ एके वयणे एहनोरे, उत्तर एणिपरे थाय ॥ सुरसुंदरी कहे तातजीरे, सुणजो सासरे जायरे ॥ नृप अवधारजो, अर्थ सुणी अम एहरे, महोत वचारजो ॥ ३ ॥ मयणाने महीपति कहेरे, अर्थ कहो अम एक ॥ जो तुमे शास्त्र संभालतांरे, वाध्यो हृदय विवेक रे ॥ वछ० ॥ ४ ॥ आदी अक्षरविण जेहछेरे, जग जीवाडणहाररे॥ तेहिज मध्याक्षरविनारे, जग संहारणहाररे ॥ व० ॥ ५ ॥ अंत्याक्षरविण आपणुंरे, लागे सहुने मीठ ॥ मयणा कहे सुणजो पितारे, ते में नयणे दीठरे ॥ नृप० ॥ ६ ॥ सुगुण समश्या पुरजोरे, नृपति कहे धरी नेह ॥ अर्थ उपावी अजिनवोरे, पुण्ये पामीजे जेहरे ॥ वछ० ॥ ७ ॥ सुरसुंदरी कहे चातुरीरे, धन यौवन वरदेह ॥ मन वल्लभ मेलावडोरे, पुण्ये पामीजे एहरे ॥ नृप० ॥ ८ ॥ मयणा कहे मति न्यायनीरे, शीलसुं निर्मल देह ॥ संगाते गु

रु गुणवंतनीरे, पुण्ये पामीजे एहरे ॥ नृप० ॥
॥ ९ ॥ इण अवसर नृपतिनणेरे, आणी मन
अनिमान ॥ हुं त्रुठयो तुम उपरेरे, देउं वंछित
दानरे ॥ वत्र० ॥ १० ॥ हुं निर्धनने धन देउंरे, करुं
रंकने राय ॥ लोक सयल सुख नोगवेरे, पामी
मुज पसायरे ॥ वत्र० ॥ ११ ॥ सकल पदार
थ पामीएरे, में तुठये जगमाय ॥ में रुठये जग
रोलीएरे, उन्नो न रहे कोइ बायरे ॥ वत्र० ॥
॥ १२ ॥ सुंदरी कहे साचुं पितारे, एमा किशो
संदेह ॥ जग जीवाडण दोयछेरे, एक महीपति दू
जो मेहरे ॥ नृप० ॥ १३ ॥ साचुं साचुं सहु क
हेरे, सकल सना तिणीवार ॥ ए सुरसुंदरी जेह
वीरे, चतुर नको संसाररे ॥ नृप० ॥ १४ ॥ रा
जा पिण मन रंजिउरे, कहे सुंदरी वर माग ॥
वंछित वर तुज मेलवीरे, देउं सयल सौनाग
रे ॥ वत्र० ॥ १५ ॥ तिहां कुरुजंगल देशथीरे,
आव्यो अवनिपाल ॥ सनामाहे सोहे घणोरे, यौ

वन रूप रसालरे ॥ नृ० ॥ १६ ॥ शंखपुरीनयरी धणीरे, अरिदमन तस नाम ॥ ते देखी सुरसुं दरीरे, अंगे उपन्यो कामरे ॥ वह्न० ॥ १७ ॥ पृथवीपति तस उपरेरे, परखी तास सनेह ॥ तिलक करी अरिदमननेरे, आपी अंगजा तेह रे ॥ वह्न० ॥ १८ ॥ रास रच्यो श्रीपालनोरे, तेहनी बीजी ढाल ॥ विनय कहे श्रोता घरेरे, होजो मंगल मालरे ॥ १९ ॥

दोहरा ॥ मयणा मस्तक धुणती, जब निरखी नरराय ॥ पुछे पुत्री वात ए, तुम मन क्युं न सुहाय ॥ १ ॥ सयल सभाथी सोगुणी, चतुराई चितमाह ॥ दीसेछे ते दाखवो, आणि अंग उत्साह ॥ २ ॥ उचित नहिं इहां बोलवुं. मयणा कहे महाराय ॥ मोहे मन माणसतणां, विरुआ विषय कषाय ॥ ३ ॥ निर्विवेक नरपति जिहां, अंश नहीं उपयोग ॥ सभा लोक सहु हाजिया, सरिखो मिल्यो संयोग ॥ ४ ॥

ढाल त्रीजी ॥ राग केदारो ॥ कपुर हुवे अति उजलुंरे एदेसी ॥ मन मंदिर दीपक जिस्यो रे, दीपे जास विवेक ॥ तास न कहिये पराभवे रे, अंग अज्ञान अनेक ॥ पिताजी मकरो जुठ गुमान, ए रुद्धि अथिर निदान ॥ पिताजी जहेवो जलधी उधान ॥ पिताजी मकरो० ॥१॥ सुख दुख सहुए अनुभवेरे, केवल कर्मपसाय ॥ अधिकुं न ओछुं तेहमारे, कीधुं कोणे न जाय ॥ पिताजी मकरो० ॥ २ ॥ राजा कोपे कलकल्यो रे, सांभलतां ते वात ॥ वहाली पण वेरण थई रे, कीधो वचन विघातरे ॥ बेटी भलीरे भणी तुं आज, तें लोपी मुज लाजरे ॥ बे० ॥ विण साड्यु निज काजरे ॥ बे०॥ तुं मुरख शिरताज रे ॥ बे० ॥ भ० ॥ ३ ॥ पोपीने पोढी करीरे, भोजन कुर कपुर ॥ रयण हिंडोले हींचतीरे, भोग भला भरपुररे ॥ बे० ॥ भ० ॥ ४ ॥ पाट पटंबर पहेरणेरे, परिजन सेवे पाय ॥ जगमा सहु जी

जी करेरे, ए सवि मुज पसायरे ॥ बे० ॥ न० ॥ ५ ॥ तत्व विचारो तातजिर, मत आणो म न रोप ॥ कर्मे तुज कुल अवतरीरे, में किहां जो यो जोश ॥ पि० ॥ म० ॥ ६ ॥ महलावो मोठ म नेरे, नव नव करो निवेद ॥ ते सवि कर्म पसा उलेरे, ए अवधारो नेद ॥ पि० ॥ म० ॥ ७ ॥ जो हठ वाद तुमने घणोरे. कर्म उपर एकंत ॥ तो तुमने परणावशुंरे, कर्मे आणयो कंतरे ॥ बेटी०॥ न० ॥८॥ मान हण्युं जो एणीयेर, मा हरुं सना समक्ष ॥ फल देखाडुं एहनेरे, सकल सना प्रत्यक्षरे ॥बे०॥न०॥९॥ सोखीए एशुं शी खव्युंरे. अध्यापक अज्ञान ॥ सज्जन लोक लाजे सहुरे, देखी ए अपमानरे ॥ बे० ॥ न० ॥१०॥ नगरलोक निंदे सहुरे, नण्युं एहनुं धुल ॥ जुउ वातनी वातमांरे, पिता करयो प्रतिकुलरे, ॥ बे० ॥ न० ॥ ११॥ मिथ्यात्वी कहे जैननीरे, वात सवे विपरीत ॥ जगत नीति जाणे नहींरे, आवला न

अविनीतरे ॥ वे० ॥ न० ॥ १२ ॥ अनसर आं
मी रायनोरे, रोप समावण काज॥ कहे परधान
पधारियेरे, रगवाडी माहागजरे ॥ वे० ॥ न० ॥
॥ १३ ॥ रास भलो श्रीपालनोरे, तेइनी त्रिजी
ढाल ॥ विनय कहे मद परिहरोरे, जेहथी बहु
जंजालरे ॥ वे० ॥ न० ॥ १४ ॥

दोहरा ॥ राजा रयवाडी चढयो, सबल सेन
परीवार ॥ मदमाता मेंगल घणा. सहसगमे अ
सवार ॥ १ ॥ सुभट सिपाई सामटा ।जिस्या पं
चायणसिंह ॥ आयुध आडंबर अधिक, अटल
अभग अबीह ॥ २ ॥ वागा केसरिया किया, र
ढियाला रजपुत ॥ मुगाला मुगरायला, जोध ज
सा यमदुत ॥ ३ ॥ पाखरिया पंखीपरे, ऊंचे अं
बर जाम ॥ पंचवरण नेजा नवल, गयण चोक
चित्राम ॥ ४ ॥ सरणाई वाजे सरस, घुरे गुहि
र निसाण ॥ पुरबाहिर नृप आविया, भाला ऊ
लहल भाण ॥ ५ ॥

ढाल चौथी ॥ रामचंद्रके बाग चांपो मोरी रह्योरी एदेशी ॥ मारग सनमुख ताम, उर्फ़े खेह घणांरी ॥ पुछे नृपति दृष्टि. देई मंत्री नणीरी ॥ १ ॥ कुण आवेछे एह, एवडा लोक घणारी॥ कहे मंत्री रहो दुर, दरिशण एह तणारी॥ २ ॥ ए कुष्टि सयसात, थाई एक मणारी ॥ थापी राजा एक, जाचे रायराणारी ॥ ३ ॥ मारग मुकी जाम, नरपती दूर टलेरी ॥ गलितांगुली तस दुत, आवी ताम मिलेरी ॥ ४ ॥ उत्तम मारग कांई. जांए दूर तजीरी ॥ उज्जेणीना राय, हांरे कीर्त्ति सजीरी ॥ ५ ॥ निर्मुख आशाभंग, जाचक जास रह्यारी ॥ नारनुत जगमांहि, निर्गुण तेह कह्यारी ॥ ६ ॥ शी जाचोछो वस्तु विगते, तेहनणोरी ॥ रायकहे अमआज, कीरति काई हणोरी ॥ ७॥ दुत वहे अमराय, रुद्दली ऋद्धि मिलीरी ॥ राजवट्ट परगट्ट, बांधीछमे रलीरी ॥ ॥८॥ पण सुकुलिणी एक, कन्या कोइ दीएरी ॥

तो तसराणी होय, अम ए हरष हीयेरी ॥ ९ ॥ मन चिंते तव राय, मयणा देउ परीरी ॥ जगमां राखु कीर्ति, अविचल एह खरीरी ॥ १० ॥ फल पामे प्रत्यक्ष. मयणा कर्म तणांरी॥ साले हिय डामाहि, वयणा तेह घणांरी ॥ ११ ॥ वले रूख घन वुठ, दाध्यां जेह दवेरी ॥ कुवयण दाध्या जेह. नवले तेह नवेरी ॥१२॥ रोष तणे वश राय, शुद्धबुद्धि सर्व गईरी ॥ कहे दूत तुजराय. अम घर आणो नईरी ॥ १३ ॥ देउं राजकुंवरी, रूपे रंभ जसीरी ॥ दुततणे मन वात, विस्मय एह वसीरी ॥१४॥ कशुं विमासे मुढ, में जे वात कहीरी ॥ न फिरे जगमां तेह, अविचल सात्र सहीरी ॥ १५ ॥ श्री श्रीपालनो रास, चोथी ढाल कहीरी ॥ विनय कहे निरवाण, क्रोध सिद्धि नहींरी ॥ १६ ॥

दोहरा ॥ कोप कठिन नृपति हिवे, आव्यो निज आवास ॥ सिंहासण बेठो अधिक, मन

अभिमान विलास ॥ १ ॥ मयणाने तेडी कहे, कर्मतणो पख छेड ॥ मुज पसाय मन आणजिम, पुरू वंछित कोड ॥ २ ॥ मयणा कहे दुरे तजो, ए सवि मिथ्यावाद ॥ सुख दुख जे जग पामिए, ते सवि कर्म प्रसाद ॥३ ॥ बालकने वनलावतो, हठे चढावे राय ॥ वाद करंतां बालसुं, लघुता पामे न्याय ॥ ४ ॥ कोइ कहे ए बालिका, जुउ हठीली थाय ॥ अवसर उचित न उलखे, रीश चढावे राय ॥ ५ ॥

॥ ढाल पांचमी ॥ ईम्हर आंबा आंबलीरे, ईम्हर दाम्हिम द्राख एदेशी ॥ राणो उंबर इण समेरे, आव्यो नयरीमांह ॥ सहित करण सुपरूजीसुंरे, छत्रधरे शिरछांय ॥ चतुरनर कर्मतणी गति जोय ॥ कर्मे सुख दुःख होय ॥ च० ॥ करमे न छुटे कोय ॥ च० ॥ क० ॥ ए आंकणी ॥१॥ श्वेतांगुली चामर धरेरे, अविगतना सुखवास ॥ घोर नाद घोघर स्वरेरे, अरज करे अरदास ॥

॥ च० ॥ कर्म० ॥ २ ॥ वेसर असवारी करीरे, रोगी सवि परिवार ॥ बलि बाबलीए परिवरयोरे, जिस्यो दग्ध सहकार ॥ च० ॥ क० ॥ ३ ॥को इ थुटा कोइ पागलारे, कोई खोडा कोइ खीण॥ कोइ खसिया कोइ खासियारे, कोइ ददर कोइ दीण ॥च० ॥क० ॥४॥ एक मुखे माखी भणभणे रे, एक मुख पडती लाल ॥ एकतणे चांदां चगे रे, एक शिर नाठा वाल ॥ च० ॥ क० ॥ ५ ॥ चउटामाहे चालतारे, सोर करे सयसात॥ लोक लाख जोवा मिल्यारे, एह किस्यो उतपात ॥ च० ॥ कर्म० ॥ ६ ॥ ढोर धसे कुतर भसेरे, धिक धिक कहे मुखवाच ॥ जन पुछे तुमे कोणछो रे, भुत के प्रेत पिशाच ॥ च० ॥ कर्म० ॥७॥ कहे रोगी तुम रायनीरे,पुत्री रूप निधान ॥ ते अम राणो परणशेरे, एह जाए तस जान ॥च०॥ क० ॥८॥ नगर लोक साथे थयारे, कौतुक जोवा काज ॥ उबर राणो आवियोरे, जिहा बेठा

महाराज ॥ च० ॥९॥ मयणाने नुपती कहेरे, ए आठ्यो तुम नाह ॥ सुख संपुरण अनुनवोरे, करमे कस्यो विवाह ॥ च० ॥ १० ॥ मयणा मुख नवी पालटेरे, अंश न आणे खेद ॥ ज्ञानीनुं दीठुं हुवेरे, तिहां नही किस्यो विनेद ॥ चतु० ॥ ॥ ११ ॥ जेह पिता ए पांचनीरे, साखे लीधो कंत ॥ देवपरे आराधवोरे, उत्तम मन ए खंत ॥ चतु० ॥ १२ ॥ करी प्रणाम निज तातनेरे, वयण विमल मुख रंग ॥ आवीने ऊनी रहीरे, उंबरने वामंग ॥ च० ॥ १३ ॥ तव ऊंबर एणपरे नणेरे, अनुचित एह नुपाल ॥ न घटे कंठे कागनेरे, मुक्ताफलनी माल ॥ चतु० ॥ १४ ॥ राय कहे कन्या तणेरे, कर्मे ए बल कीध ॥ घणुं कह्युं में एहनेरे, दोष नको में लीध ॥ चतु० ॥ ॥ १५ ॥ रोगी रलीयायत थयारे, देखी कन्या पास ॥ परमेश्वर पुरण करीरे. आज अमारी आश ॥ चतु० ॥ १६ ॥ सुगुण रास श्रीपालनोरे,

तिहां ए पांचमी ढाल ॥ विनय कहे श्रोता घरे रे, होजो मंगलमाल ॥ चतु० ॥ १७ ॥

दोहरा ॥ कोइ कहे धिक रायने. एवो रोष अगाध ॥ कोइ कहे. कन्यातणो, ए सघलो अपराध ॥ १ ॥ ऊनारे आठ्या सहु, सुणता इम जनवात ॥ अनुचित देखी आथम्यो, रवि प्रगटी तव रात ॥ २ ॥ यथाशक्ति उत्सव करी, परणावी ते नार ॥ मयणा ने ऊंबर मिली, बेठा भुवनमझार ॥ ३ ॥

ढाल छठी ॥ कोइलो पर्वत धुंधलोरेलो ए देशी ॥ ऊंबर मनमां चिंतवेरेलो, धिक धिक मुज अवताररे छबीली ॥ मुज संगतथी विणसशेरेलो, एहवी अदभुत नाररे रंगीली ॥ १ ॥ सुंदरी हजीय विमासजोरेलो, ऊंडो करी आलोचरे ॥ ए० ॥ काज विचारी कीजीएरेलो, जेम न पडे फिरी शोचरे ॥ रंगी० ॥ सुं० ॥ २ ॥ मुज संगे तुज विणससेरेलो, सोवन सरखो देहर ॥

ठ० ॥ तुं रूपे रंभा जिसीरेलो. कोढीनुं शो ने हेरे ॥ रंगी० ॥ सुं० ॥ ३ ॥ लाज इहां मन ना णीएरेलो, लाजे विणसे काजरे ॥ ठ० ॥ निज माता चरणे जइरेलो, सुंदर वर कर राजरे ॥ ॥ रं० ॥ सुं० ॥ ४ ॥ मयणा तस वयणां सुणीरे लो, हीयडे दुःख न मायरे वालेश्वर ॥ ढलक ढलक्क आंसु पडेरेलो, विनवे प्रणमी पाय रे वालेश्वर ॥ वचन विचारी ऊच्चरोरेलो, तुमे छो चतुर सुजाणरे ॥ वाले० ॥ वच० ॥ ५ ॥ एह वचन किम बोलीएरेलो, इण वचने जीव जायरे ॥ वाले०॥ जीव जीवन तुमे वालहारेलो, अवर न नाम खमायरे ॥ वा० ॥ ६ ॥ पश्चिम र वि नवि ऊगमेरेलो, जलधि न लोपे सीमरे ॥ वा० ॥ सती अवर इछे नहींरेलो, ज्यां जीवे त्यां सीमरे ॥ वाले०॥व० ॥ ७ ॥ उदयाचल ऊ पर चढयोरेलो, मानु रवि परभातरे ॥ वाले० ॥ मयणामुख जोवा भणीरेलो, शील अचल अव

दातरे ॥ वा० ॥ व० ॥ ८ ॥ चक्रवाकदुःख चूर
तोरेलो. करतो कमल विकासरे ॥ वाले० ॥ जग
लोचन जब ऊगीयोरेलो, पसरयो पुहवी प्रका
शरे ॥ वाले० ॥ व० ॥ ९ ॥ आवो देव जुहारी
एरेलो, ऋषभदेव प्रासादरे ॥ वा०॥ आदीसर मु
ख देखतारेलो, भाजे दुःखविषवादरे ॥ वाले०॥
॥ व० ॥ १० ॥ मयणावयणे आवियोरेलो, ऊंब
र जिनप्रासादरे जिणेसर ॥ आदीश्वर अविलोक
तारेलो, उपन्यो मन अल्हादरे जिणेसर ॥ ति
हुं अणनायक तुं वडोरेलो, तुमसम अवर नको
यरे जिणेसर ॥ ति० ॥ ११ ॥ मयणा ए जिन पु
जीआरेलो, केसर कुसुम कपुररे ॥ जिणे० ॥ ला
खीणुं कंठे ठव्युंरेलो, टोडर परिमल पुररे ॥ जि
णे० ॥ ति० ॥ १२ ॥ चैत्यवंदन करी भावनारे
लो, भावे करी काउसग्गरे ॥ जिणे० ॥ जयज
य जगचिंतामणिरेलो, दायक शिवपुर मग्गरे ॥
जिणे० ॥ ति० ॥ १३ ॥ इह भव परभव तु

जविनारेलो, अवर नको आधाररे ॥ जिण० ॥ दुःख दोहग दूर करोरेलो, अप शेवक साधाररे ॥ जिण० ॥ तिहुं० ॥ १४ ॥ कुसुममाल निज कंठथीरेलो, हाथतणुं फल दीधरे ॥ जिण० ॥ प्रभुपसाय सहु देखतारेलो, ऊंबरे ए बेऊ लीधरे ॥ जि० ॥ ति० ॥ १५ ॥ मयणा काऊसग्ग पालियोरेलो, हियडे हर्ष न मायरे ॥ जिण० ॥ ए सही शासनदेवतारेलो, कीधो अम सुपसायरे ॥ जिण० ॥ तिहुं० ॥ १६ ॥ सुगुण रास श्रीपालनोरेलो, तिहाए छठी ढालरे ॥ जिण० ॥ विनयकहे श्रोताघरेरेलो, होजो मंगलमालरे ॥ ॥ जिण० ॥ तिहुं० ॥ १७ ॥

दोहरा ॥ पासे पोसहशालमां, बेठा गुरु गुणवंत ॥ कहे मयणा दे देशना. आवो सुणिए कंत ॥ १ ॥ नरनारी बेऊ जणां, आव्यां गुरुने पाय ॥ विधिपुर्वक वंदन करी, बेठां बेसणठाय ॥ ॥ २ ॥ धर्मलाभ देई गुरू, आणी धर्मसनेह ॥

योग्य जीव जाणी हिवे, धर्म कहे गुरु तेह ॥३॥
ढाल सातमी ॥ वात म काढे हो व्रततणी, एदेशी ॥ भमतो एह संसारमां, दुलहो नरभव लाध्योरे ॥ ढांडी निंद प्रमादने, आपसवारथ साधोरे ॥ चेतन चेतोरे चेतना, आणी चित्तम झारे ॥ १ ॥ सामग्री सवि धर्मनी, आले जे नर खोइरे ॥ माखीनीपरे हाथने, घसतां आप विगोइरे ॥ चेत० ॥ २ ॥ जान लेई बहु जुक्तिसुं, जिम कोइ परणवा जायरे ॥ लगनवेला गई ऊघमा, पछे घणुं पसतायरे ॥ चेत० ॥ ३॥ एणीपरे देई देशना, करे भविक उपकाररे ॥ गुरु मयणाने ओलखी, बोलावे तिणीवाररे ॥ चे० ॥ ॥ ४ ॥ रे कुमरी तुं रायनी, साथे सबल परिवाररे ॥ अम उपासरे आवती, पुछण अर्थ विचाररे ॥ चेत० ॥ ५ ॥ आज किस्युं इम एकली ए कुण पुरुष रतन्नरे ॥ धुरथी वात सवे कही, मयणा थिर करी मन्नरे ॥ चेत० ॥

मनमांहे नथी आवतुं, अवर किस्युं दुःख पु
ज्यरे ॥ पण जिनशासन हेलना, साले लोक अ
बुझरे ॥ चे० ॥ ७ ॥ गुरु कहे दुःख न आण
जो, तहुं अंश न नावेरे ॥ चिंतामणि तुज कर
चढयो, धर्म तणे परजावेरे ॥ चे० ॥ ८ ॥ वड
वखती वर एहछे, होशे रायां रायरे ॥ शासन
सोह वधारशे, जग नमशे जस पायरे ॥ चे० ॥
॥ ९ ॥ मयणा गुरुने वीनवे, देइ आगम उप
योगरे ॥ करी उपाय निवारी ए, तुम श्रावकत
नु रोगरे ॥ चे० ॥ १० ॥ सुरि कहे ए साधुनो,
उतम नही आचाररे ॥ यंत्र जडी मणिमंत्र जे,
औषध ने उपचाररे ॥ चे० ॥ ११ ॥ पण ए सु
पुरुष एहथी, थाशे धर्म उद्योतरे ॥ तिणे एक
यंत्र प्रकाशशुं, जस जग जागती ज्योतरे ॥चे०
॥ १२ ॥ श्रीमुनिचंद गुरू तिहां, आगमग्रंथ
विलोइरे ॥ माखणनी परे उद्धरी. सिद्धचक्रयंत्र
जोईरे ॥ चे० ॥ १३ ॥ अरिहंतादिक नवपदे,

ॐह्रीं पद संयुत्तरे ॥ अवर मंत्राक्षर अभिनवा, लहिए गुरुगम तत्तरे ॥ १४ ॥ सिद्धादिकपद चिहुं दिशे, मध्ये अरिहंत देवरे ॥ दरिसण नाण चरित्त ते, तप विहुं विदिशि सेवरे ॥ चेत० ॥ ॥ १५ ॥ अष्टकमलदल एणीपरे, यंत्र सकल शिरताजरे ॥ निर्मल तन मन सेवता, सारे वंछित काजरे ॥ चे० ॥ १६ ॥ आशो शुदमाहे मांडीए, सातमथी तप एहरे ॥ नव आंबिल करी निर्मलां, आराधो गुणगेहरे ॥ चे० ॥ १७॥ विधिपुर्वक करी धोतियां. जिन पुजो त्रण काळरे ॥ पुजा आठ प्रकारनी, कीजे थइ उजमाळरे ॥ चेत० ॥ १८ ॥ निर्मल भुमि संथारिये, धरिए शील जगीशरे ॥ जपीए पद एकेकनी, नोकरवाली वीशरे ॥ चे० ॥ १९ ॥ आठे थोइए वांदीए, देव सदा त्रण वाररे ॥ परिकमणा दोय कीजीए, गुरु वेयावच्च साररे ॥ चेत० ॥ ॥ २० ॥ काया वश करी राखीए, वचन विचा

री बोलरे ॥ ध्यान धर्मनुं धारीए, मनमा कीजे अढोलरे ॥ चेत० ॥ २१ ॥ पंचामृत करी एक ठां. परिमल कीजे पखालरे ॥ नवमे दिन सिद्धचक्रनी, कीजे भक्ति विशालरे ॥ चे० ॥ २२॥ शुद सातमथी इणीपरे, चैत्री पुनम सीमरे ॥ त्रे लो एह आराधीए. नव आंबिलनो नीमरे ॥ चेत० ॥ २३ ॥ एम एक्याशी आंबिले, ओली नव निरमायरे ॥ साढा चार संवछरे, ए तप पुरण थायरे ॥ चेत० ॥ २४ ॥ ऊजमणुं पण कीजीए. शक्तितणे अनुसाररे ॥ इह भव परभव सुखघणां. पामीजे भव पाररे ॥ चेत० ॥ २५ ॥ आराधन फल एहनां, इह भवे आण अखंडरे ॥ रोग दुहग दुःख उपशमे, जिम घन पवन प्रचंडरे ॥ चेत० ॥ २६ ॥ नमणजले सिद्धचक्रने, कुष्ट अढारह जायरे ॥ वाय चोराशी ऊपशमे, रुजे गुंबड घायरे ॥ चे० ॥ २७ ॥ भीम भगंदर भय टले. जाय जलोदर दुररे ॥ व्याधि वि

विध विषवेदना, ज्वर थाये चकचुररे ॥ चे० ॥ ॥ २८ ॥ खास खयन खय चक्रना, रोग मिटे सनिपातरे ॥ चोर चरडने झाकणी, कोइन करे उपघातरे ॥ चेत० ॥ २९ ॥ हीक हरस ने हेडकी. नारा ने नासुररे ॥ पाठां पोडा पेटनी, टले दुख दंतनां सुलरे ॥ चेत० ॥ ३० ॥ निर्धनियां धन संपजे, पुत्र अपुत्रीया होयरे ॥ विण केवली सिद्धचक्रना, गुण न शके कही कोयरे॥ ॥ चेत० ॥ ३१ ॥ रास भलो श्रीपालनो, तिहां ए सातमी ढालरे ॥ विनय कहे श्रोताघरे, होजो मंगल मालरे ॥ चेत० ॥ ३२ ॥

दोहरा ॥ श्री मुनिचंद मुनीश्वरे, सिद्ध यंत्र करि दीद्ध ॥ इहभव परभव एहथी, फलशे तं विन सिद्ध ॥ १ ॥ श्री गुरु श्रावकने कहे, ए नंउ सुगुणनिधान ॥ कोइक अवसर पामिए, सेवो थइ सावधान ॥ २ ॥ साहमिना सगप सम, अवर न सगपण कोय ॥ करया

हमितणी, समकित निर्मल होय ॥ ३ ॥ पधरा
वे आदर करी, साहमि निज आवास ॥ भक्ति
करे नवि नविपरे. आणी मन उल्लास ॥ ४ ॥
त्यां सघलो विधि साचवे, पामी गुरु उपदेश.
सिद्धचक्रपुजा करे, आंबिल तप सुविशेष ॥५॥
ढाल आठमी ॥ चोपाइनी देशी ॥ आ
सो शुदि सातम सुविचार, ते ली मांभी स्त्री भ
रतार ॥ अष्ट प्रकारी पुजा करी. आंबिल कीधां
मन संवरी ॥ १ ॥ पहेले आंबिल मन अनुकु
ल, रोगतणुं त्यां दाध्युं मुल ॥ अंतरदाह सय
ल उपशम्यो, यंत्र नमण महिमा मनरम्यो ॥
॥ २ ॥ बीजे आंबिल बाहिर तचा. निर्मल थइ
जपतां जिनरुचा ॥ एम दिन दिन प्रत्ये वाध्यो
वान. देह थयो सोवन्न समान ॥ ३ ॥ नवमे आं
बिल थयो निरोग, पामी यंत्रनमणसंयोग ॥ सि
द्धचक्रनो महिमा जुओ. सकल लोक मन अच
रिज हुओ ॥ ४ ॥ मयणा कहे अवधारो राय, ए स

वि सहगुरुतणो पसाय ॥ मातपिता बंधव सुत होय, पण गुरुसम हेत नहिं कोय ॥ ५ ॥ कष्ट निवारे गुरु इहलोक, दुर्गतिथी वारे परलोक ॥ सुमति होय सद्गुरु सेवतां, गुरु दीवोने गुरु देवता ॥ ६ ॥ धन गुरु ज्ञानी धन ए धर्म, प्रत्यक्ष दीठो जेनो मर्म ॥ जैनधर्म परशंसे सहु, बोधबीज पाम्या त्या बहु ॥ ७ ॥ सातसेंह रोगीना रोग, नाठा यंत्रनमणसयोग ॥ ते साते सय सुखिया थया, हर्ष्या निज निज थानिक गया ॥ ८ ॥ इक दिन जिनवर प्रणमी पाय, पाछा वलता दीठी माय ॥ हर्ष धरीने चरणे नमे, मयणा पण आवी ते समे ॥ ९ ॥ सासु जाणी पाये पडे, विनय करंतां गिरिवर चढे ॥ सासु वहुने दे आशीष, आचरज देखी धुणे शीश ॥ १० ॥ कहे कुंवर माताजी सुणो. ए पसाय सवि तुमवहुतणो ॥ गयो रोगने वाध्यो रग, वली लह्यो जिनधर्म प्रसंग ॥ ११ ॥ सुगुणवहु निर्मल निजनद. दे

खी माय अधिक आणंद ॥ पुनिमपरे वहुए ज
श लीध, सकलकलापुरण पिशु कीध ॥ १२ ॥
सुणो पुत्र कोसंबी सुणयो, वैद एक वैदक बहु न
णयो ॥ तेहनणी त्यां जाऊं जाम, ज्ञानी गुरु मुज
मिलिया ताम ॥ १३ ॥ में पुछ्युं गुरुचरणे नमी,
कर्म कदर्थन में बहु खमी ॥ पुत्र एक छे मुज
वालहो, ते पण कर्मे रोग ग्रह्यो ॥ १४ ॥ तेहत
णो किम जाशे रोग. के नहीं जाय पापसंयोग ॥
दया करी मुज दाखो तेह, हुंछुं तुमचरणोनी खेह
॥ १५ ॥ तव बोल्या ज्ञानी गुणवंत, मतकर खे
द सांभल विरतंत ॥ ते तुज पुत्र कुष्टिए ग्रह्यो,
उंबरराणो करि जश लह्यो ॥ १६ ॥ मालवपति
पुत्रीए वर्यो, तस विवाह कुष्टीए करयो ॥ घरु
णी वयणे तप आदर्युं, सिद्धचक्र आराधन क
र्युं ॥ १७ ॥ तेथी तुज सुत थयो निरोग, प्रग
ट्यो पुण्यतणोसंयोग ॥ वली एहथी वधशे लाज,
जीती घणां भोगवशे राज ॥ १८ ॥ गुरुवचने

हुं आवी आज, तुम दीठे मुज सरियां काज ॥ त्रणे जणे हिवे रहे सुखवास. लील करे सा हमि आवास ॥ १९ ॥ सिद्धचक्रनो उत्तम रास, भणतां सुणतां पुगे आश ॥ ढाल आठमी एणिपरे सुणी, विनय कहे चित्त धरजो गुणी ॥ २० ॥

दोहरा ॥ एकदिन जिन पुजा करी, मधुरस्वरे एक चित्त ॥ चैत्यवंदन करी कुंवरे. सामू बहू सुणत ॥ १ ॥ मयणानी माता घणुं, दुहवाणी नृपसाथ ॥ जव मयणा मत्सर धरि, दीधी ऊंबर हाथ ॥ २ ॥ पुण्यपाल नामे नृपति, निज बंधव आवास ॥ गैसावि आवि रही, मुके मुख नीसास ॥ ३ ॥ जिनवाणी हियडे धरी, वीसारी दुःख दंद ॥ आवी देव जुहारवा, तिण दिन थया आणंद ॥ ४ ॥ माए मयणा ओलखी, अनुसारे निज बाल ॥ आगल नर दीठो कुवर, यौवन रूपरमाल ॥ ५ ॥

री, कां दीधीकिरतार ॥ जिणे कुष्टिवर परहरी, अवर कियो भरतार ॥ ६ ॥ रूपसुंदरी एणिप रे, घणुं, रुदन करे तिणिवार ॥ वज्र पड्यो मुज कुखने, धिक धिक मुज अवतार ॥ ७ ॥ रोती दीठी दुख भरे, मयणाए निजमाय ॥ तव आवी ऊतावली, लागी जननी पाय ॥ ८ ॥ हर्षतणे थानक तुमे, कां दुख आणो माय ॥ दूख दोहग दुरे गयां, श्रीजिनधर्मपसाय ॥ ९ ॥ निसिही कहिने आवियां, जिणहरमांहे जेण ॥ करतां कथा संसारनी, आशातन हुए तेण ॥ १० ॥ हमणां रहिएछे जिहां, आवो तेह आवास ॥ वात सयल सुणजो तिहां, होशे हिये उल्लास ॥ ११ ॥ तिहां आवि बेठां मिली. चारे चतुर सुजाण ॥ जे दिन सजन मिलावडो, धन ते दिन सुविहाण ॥ १२ ॥ मयणाना मुखथी सुणी. सघलो ते अवदात ॥ रूपसुंदरी सुप्रसन थइ, हियडे हर्ष न मात ॥ १३ ॥

ढाल नवमी ॥ अधर मंडित गोरी नागिलारे, एदेशी ॥ वर वहु बेहु सामुमिलीरे, करे वेवाह ण वातरे ॥ कमला रूपांने कहेरे, धन तुम कुल विख्यातरे ॥ जुओ आगमगति पुण्यनीरे, पुण्ये वाछित थायरे ॥ सवि दुःख दूर पलायरे, जुओ आगमगति पुण्यनीरे ॥ १॥ ए आंकणी ॥ वहुए अम कुल उधर्युंरे, कीधो अम उपकाररे ॥ अमने जिनधर्म बुझव्योरे, उतारयां दुःख पाररे ॥ जु० ॥ २ ॥ सुइ जिम दोरा प्रतेरे, आणे कसीदे ठामरे ॥ तिम वहुए मुज पुत्रनीरे, घणी वधारी मामरे ॥ जु० ॥ ३ ॥ रूपा कहे भाग्ये लह्योरे, अमे जमाइ एहरे ॥ रय ण चिंतामणी सारखोरे, सुंदर तनु ससनेहरे ॥ ॥ जु० ॥ ४ ॥ सुणवा अम इछा घणीरे, एहना कुल घर वंशरे ॥ प्रेम तेह प्रकाशीएरे, जिम हंसे अम हंसरे ॥ जु० ॥ ५ ॥ कहे कमला रूपां सुणोरे, अम अनोपम देशरे ॥ त्यां चंपानयरी

ञलीरे, ज्यां नही पाप प्रवेशरे ॥ जु० ॥ ६ ॥ तेह नयरीनो राजियोरे, राजा गुण अभिरामरे ॥ सिंहथकी रथ जोडनार, प्रगट होए तस नामरे ॥ जु० ॥ ७ ॥ राणी तस कमलप्रभारे, अंगे धरे गुणसेनरे ॥ कोंकणदेश नरिंदनीरे, जे सुणीए लघु बेहेनरे ॥ जु० ॥ ८ ॥ राजा मन चिंता घणीरे, पुत्र नहीं अम कोयरे ॥ राणी पण आरती करेरे, निशदिन झुरे दोयरे ॥ जु० ॥ ९ ॥ देव देहेरडां मानतारे, इछतां पुछतां एकरे ॥ राणी सुत जनम्यो यथारे. विद्या जाणे विवेकरे ॥ ॥ जु० ॥ १० ॥ नगर लोक सवि हरपियारे, घर घर तोरण त्राटरे ॥ आवे घणी वधामणारे. शिणगारयां घर हाटरे ॥ जु० ॥ ११ ॥ राजा मन उल्लट घणोरे, दान दिए लख कोडीरे ॥ वयरी पण संतोषियारे, बंधीखाना छोडीरे ॥ जु० ॥ १२ ॥ धवल मंगल दीए सुंदरीरे, वाजे ढोल निसाणरे ॥ नाटक होये नव नवारे, महोत्सव अधिक मंडा

णेरे ॥ जु० ॥१३॥ नाति सज्जन सहु नोतरयारे, जोजन पटरस पाकरे ॥ पार नहीं पकवाननोरे, सालि सुरहां घृत शाकरे ॥ जु० ॥ १४॥ जुपण वस्त्र पहेरामणीरे. श्रीफल कुसुम तबोलरे ॥ केशर तिलक करी गटणारे. चंदन चुआ अंगरोलरे ॥ जु० ॥ १५ ॥ राजरमणी अम पालशेरे. पुण्ये लह्यो ए बालरे ॥ सज्जन जुआ मिली तेहनुंरे, नाम ठवे श्रीपालरे ॥ जु० ॥ १६ ॥ रास रुडो श्रीपालनोरे. तेहनी नवमी ढालरे ॥ विनय कहे श्रोता घेरेरे, होजो मगल मालरे ॥ जु० ॥१७॥

दोहरा ॥ पाच वरसनो जब थयो, ते कुवर श्रीपाल ॥ तामशुल रोगे करी, पिता पहोंच्यो काल ॥१॥ शिरकुटे पीटे हियु, रुवे सकल परिवार ॥ स्वामी ते माया तजी, कुण करशे अम सार ॥ २ ॥ गया विदेशे वाहुले. वाला कोइक वार ॥ इण वाटे वोलाविया, नमिले वीजी वार ॥ ३ ॥ हेजे हंसि बोलावता, जे क्षणमां केइ

वार॥नजर न मांके ते सजन, फटे न हियु गिमार ॥ ४ ॥ नेह न आण्यो माहरो, पुत्र न थाप्यो पाट ॥ एवडि ऊतावल करी, शुं चाल्या इण वाट ॥ ५ ॥ रोती हियडे फाटते, कमला करे विलाप ॥ मतिसागर मंत्री तिसे, इम समजावे आप ॥ ६ ॥ हिवे हियडुं काठुं करी, सकल संभाहो काज ॥ पुत्र तुमारो नानडो, रोतां न रहे राज ॥ ७ ॥ कमला कहे मंत्री प्रते. हिवे तुमे आधार ॥ राज देइ श्रीपालने, सफल करो अधिकार ॥ ८ ॥

ढाल दशमी ॥ जगतगुरु हीरजीरे, एदेशी ॥ मृतकारज करी रायनुंरे, सकल निवारी शोक ॥ मतिसागर मंत्रीश्वररे, थिर कीधा सवी लोक ॥ देखो गति दैवनीरे, दैव करे ते होय ॥ कुण चाले नहीरे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ राज ठवी श्रीपालनेरे, वरतावी तस आण ॥ राज काज सवि चालवेरे, मंत्री बहु बुद्धिखाण ॥

देखो० ॥ २ ॥ एणे अवसरे श्रीपालनोरे, पित रियो मतिमुढ ॥ परिकर सगलो पालटीरे, गुह्य करे इम गुढ ॥ दे० ॥ ३ ॥ मतिसागरने मा रवारे, वाले हणवा श्रीपाल ॥ राज लेवा चंपा तणुंरे, दुष्ट थयो ऊजमाल ॥ देखो० ॥ ४ ॥ कि महिक मन्त्रीसर लहीरे, ते वयरीनी वात्त ॥ राणी ने आवी कहेरे, नाशो लेई रात ॥ दे० ॥ ५ ॥ जो जाशो तो जीवशोरे, सुत जीवाडणकाज ॥ कु वर जो कुशलो हशेरे, तो वलि करशो राज ॥ देखो० ॥ ६ ॥ राणी नाठी एकलीरे, पुत्र चमा वी केड ॥ ऊवट ऊजाडे पडीरे, विपमी जिहां छे वेड ॥ देखो० ॥ ७ ॥ जास जमोजड आं खरारे, खाखर खाखर खोह ॥ फणिधर मणि धर जिहां फिरेरे. अजगर उंदर गोह ॥ दे खो० ॥ ८ ॥ ऊजड अबला रडवडेरे, रयणी घोर अंधार ॥ चरणे खुंचे कांकरारे, ऊरे लो हीनो धार ॥ देखो० ॥ ९ ॥ वरू घने

डारे, सोर करे शीयाल ॥ चोर चरडने चीनरां
रे, दीए ऊछलता फाल ॥ देखो० ॥ १० ॥ घुघु
घु घुअड करेरे, वानर पाडे हीक ॥ खलहल प
रवतथी पडेरे, नदीनी झरणा नीक ॥ देखो० ॥
॥ ११ ॥ वलियुं वेटनुं आउखुंरे, सत्य शीयल
संघात ॥ वखत बली कुंवर वडोरे, तेणे न करे
कोइ घात ॥ देखो ० ॥ १२ ॥ रयणाहिंडोल हिं
चतीरे, सुती सोवन खाट ॥ तस शिर आ वे
ला पडीरे, पडो दैवशिर दाट ॥ देखो० ॥ १३॥
रडवरडतां रयणी गइरे, चडी पंथशिर शुद्ध ॥ त
व बालक भुखो थयोरे, मागे साकर दुध ॥ देखो०
॥ १४ ॥ तव रोती राणी कहेरे, दुध रह्यां व
त्स दुर ॥ जो लहीए हिवे कुशकारे, तो लह्यां कु
र कपुर ॥ देखो० ॥ १५ ॥ हिवे जातां मार्गे
मिलिरे, एक कुटानी फोज ॥ रोगी मिलिया सा
तशेरे, हिंडे करता मोज ॥ देखो० ॥ १६ ॥ क
टीए पुडघा पडीरे, सयल शरणानी वात ॥ वल

तं कुष्टी इम कहेरे, आगति म करो मात ॥ देखो० ॥ १७ ॥ आवी अमशरणे रहोरे, मन राखो आमारा ॥ ए कोइ अम जीवतारे, कोइ न ले तुम नाम ॥ देखो० ॥ १८ ॥ वेसर आप्यु बेसवारे, ढाकी सघलुं अंग ॥ बालक राखी सोडमारे, बेठी थई खमंग ॥ दे० ॥ १९ ॥ एहवे आव्या सोधतारे, वयरीना असवार ॥ कोइ स्त्री दीठी अहींयारे, पूछे वारोवार ॥ दे० ॥ २० ॥ कोइ इहां आव्युं नथीरे, जुठम कंखा आल ॥ वचन न मानो अमतणुंरे, नयणे जुवो निहाल ॥ देखो० ॥ २१ ॥ जो जोशो तो लागशेरे, अंगे रोग असाध्य ॥ नाठा बीहता बापडारे, वलगे रखे विराध ॥ दे० ॥ २२ ॥ कुष्टी संगतथी थयोरे सुतने ऊबर रोग ॥ मामी मन चिंता घणीरे, कठिन करमना भोग ॥ दे०॥ ॥ २३ ॥ पुत्र जलावी तेहमेरे. माता चालिय विदेश ॥ वैद्य ऊषध जोवा भणीरे, सहेनी घणा क

लेश ॥ दे० ॥ २४ ॥ ज्ञानीने वचने करीरे, सय
ल फली मुज आश ॥ तेहज हुं कमलाप्रजारे,
आ बेठी तुम पास ॥ दे० ॥ २५ ॥ रास रुमो
श्रीपालनोरे, तेहनी दशमी ढाल ॥ विनय कहे
पुण्ये करीरे, दुख थाये विसराल ॥ दे० ॥ २६ ॥

दोहरा ॥ रूपसुंदरी श्रवणेसुणी, विमल ज
माइ वंश ॥ हर्षे हियडे गहगही, एणिपेरे करे
प्रसंस ॥ १ ॥ वखतवंत मयणा समी, नारि
नको संसार ॥ जिणे बेऊ कुल उद्धर्यां, सती
शिरोमणि सार ॥ २ ॥ वर पण पुण्ये पामियो,
नरपति निर्मल वंश ॥ पुत्र सिंहरथरायनो. क्ष
त्रियकुल अवतंस ॥ ३ ॥ रूपसुंदरी रंग जई,
वात सुणावी सोय ॥ निजबंधव पुण्यपालने,
ते पण हर्षित होय ॥ ४ ॥ चतुरंगी सेना सजी.
साथ सबल परिवार ॥ तेजी तुरिय नचावता,
अवल वेष असवार ॥ ५ ॥ रत्नजडित झलके
घणा, धरया सुरिया पान ॥ ढोल नगारां गड

गडे, नेजा फुरे निशान ॥ ६ ॥ जाणेजी वर ज्यां वसे, त्यां आव्या ततकाल ॥ निजमंदिर पधराववा, पुण्यवंत पुण्यपाल ॥ ७ ॥

ढाल इगीयारमी ॥ राय कहे राणीप्रते, ए देशी ॥ आवो जमाइ प्राहुणा, जयवंताजी ॥ अमघर करो पवित्ररे, गुणवंताजी ॥ सहुने अचरज ऊपजे, जयवंताजी ॥ सुणता तुम चरित्त रे, गुणवंताजी ॥ १ ॥ गज बेसारी उत्सवे ॥ ॥ जय० ॥ पधराव्या निजगेहरे ॥ गुण० ॥ मा उलसुसरो पुरवे ॥ ज० ॥ जोग जला घरी नेहरे ॥ गुण० ॥ २ ॥ एकदिन बेठा मालीए ॥ जय० ॥ मयणाने श्रीपालरे ॥ गु० ॥ वाजे छंदे नव नवे ॥ ज० ॥ मांदल जुंगल तालरे ॥ गु० ॥ ३ ॥ राय राणी रंगे जुए ॥ ज० ॥ थइ थइ नाचे पात्ररे ॥ गु० ॥ जरह जेद जावे जला ॥ जय० ॥ वाले परिपरि गात्ररे ॥ गुण० ॥ ४ ॥ इणे अवसरे रयवाडीथी ॥ जय० ॥ पाछो वलि

यो रायरे ॥ गुण० ॥ नृत्य सुणी उन्नो रह्यो ॥ ॥ ज० ॥ प्रजापाल तिणे ठायरे ॥ गु० ॥ ५ ॥ सुख भोगवतां स्वर्गनां ॥ जय० ॥ दीठां स्त्री भरताररे ॥ गुण० ॥ नयणे लाग्यो निरखवा ॥ जय० ॥ चित चमक्यो तिणी वाररे ॥ गुण० ॥ ॥ ६ ॥ तत्क्षण मयणा ओलखी ॥ ज० ॥ मन उपन्यो संतापरे ॥ गु० ॥ अवर कोइ वर पेखी ओ ॥ ज० ॥ हे हे प्रगट्युं पापरे ॥ गुण० ॥ ७ ॥ धिग धिग क्रोधतणे वशे ॥ जय० ॥ में अवि चार्युं कीधरे ॥ गुण० ॥ मयणा सरखी सुंदरी ॥ ज० ॥ कोढीने कर दीधरे ॥ गुण० ॥ ए पण हुइ कुलखंपणी ॥ ज० ॥ मुज कुल भारियो गाररे ॥ गुण० ॥ परणयो प्रीतम परहरी ॥ ज० ॥ अवर कियो भरताररे ॥ गुण० ॥ ९ ॥ एणिपेर उन्नो झुरतो ॥ जय० ॥ जव दीठा ते रायरे ॥ ॥ गुण० ॥ पुण्यपाल अवसर लही ॥ जय० ॥ आवी प्रणमे पायरे ॥ गु० ॥ १० ॥ राज प

धारो मुज घरे ॥ जय० ॥ जुडे जमाइ रूपरे ॥
॥ गु० ॥ सिद्धचक्रसेवा फली ॥ जय० ॥ ते क
ह्युं सकल स्वरूपरे ॥ गुण० ॥ ११ ॥ राये आ
वी उलस्या ॥ ज० ॥ मुख इंगित आकाररे ॥
॥ गु० ॥ मन चिंते महिमा निलो ॥ ज० ॥ जै
नधर्म जगसाररे ॥ गु० ॥ १२ ॥ मयणा तें सा
ची कही ॥ जय० ॥ सजामांहे सवि वातरे ॥
गु० ॥ में आज्ञानपणे कह्युं ॥ ज० ॥ ते सघलुं
मिथ्यातरे ॥ गु० ॥ १३ ॥ में तुज दुःख देवा न
णी ॥ ज० ॥ कीधो एह उपायरे ॥ गु० ॥ दुः
ख टलीने सुख थयुं ॥ ज० ॥ ते तुज पुण्यपसा
यरे ॥ गु० ॥ १४ ॥ मयणा कहे सुणो तातजी ॥
जय० ॥ इहा नही तुम वाकरे ॥ गुण० ॥ जीव
सयल वश कर्मने ॥ ज० ॥ कुण राजा कुण रां
करे ॥ गु० ॥ १५ ॥ मान तजी मयणातणी ॥
जय० ॥ राये मनावी मायरे ॥ गुण० ॥ सज्जन
थया सवी एकमना ॥ ज० ॥ उलट अंगन मा

यरे ॥ गु० ॥ १६ ॥ नयर सयल शिणगारियु ॥ जय० ॥ चौटां चोक विशालरे ॥ गु० ॥ घर घर गुडी उछले ॥ ज० ॥ तोरण झाकझमालरे ॥ गु० ॥ १७ ॥ घरे जमाइ महोत्सवे ॥ ज०॥ तेडी आव्या रायरे ॥ गु० ॥ संपुरण सुख भो गवे ॥ ज० ॥ सिद्धचक्र सुपसायरे ॥ गुण० ॥ ॥ १८ ॥ नयरीमांहे प्रगट थई ॥ जय० ॥ मुख मुख एहिज वातरे ॥ गु० ॥ जिनशासनउन्नति थई ॥ जय० ॥ मयणाए राखो ख्यातरे ॥ गु० ॥ १९ ॥ रास रूडो श्रीपालनो ॥ ज० ॥ तेह नी इग्यारमी ढालरे ॥ गु० ॥ विनय कहे सिद्धच क्रनी ॥ गु० ॥ सेवा फले ततकालरे ॥ जय०॥ ॥ २० ॥ चोपाइ ॥ खंड खंड मीठो जिम खंड, श्री श्रीपाल चरित्र अखंड ॥ श्री कीर्ति विजय वा चकथी लह्यो. प्रथम खंड इम विनये कह्यो ॥ १ ॥ इति श्रीमन्महोपाध्याय श्रीकीर्तिविजयगणि शि ष्योपाध्याय श्रीविनय विजय गणि विरचिते श्री

श्रीपालचरित्रे प्राकृतप्रबंधे मयणासुंदरीपाणिग्र
हणे श्रीसिद्धचक्राराधनात निरोगत्वप्राप्ति श्री
कमलप्रभामिलन स्वव्यतिकरकथनेत्यादि वर्ण
नो नाम प्रथम खंड समाप्तः ॥

॥ अथ द्वितीय खंड प्रारंभः ॥

दोहरा ॥ सिद्धचक्र आराधता, पुगे वंछित को
ड ॥ सिद्धचक्र मुज मन वस्युं, विनय कहे कर
जोड ॥ १ ॥ सारद सार दया करी, दीजे वच
न विलास ॥ उत्तर कथा श्रीपालनी, कहेवा म
न उल्लास ॥ २ ॥ एक दिन रमवा निकल्यो,
चौटे कुवर श्रीपाल ॥ सबल सैन्यमें परवर्यो,
यौवन रूपरसाल ॥ ३ ॥ मुख सोहे पुरण श
शी, अर्ध चंद्रसम भाल ॥ लोचन अमिय कचो
लमां ॥ अधर अरुण परवाल ॥ ४ ॥ दंत जि
सा दाडम कली, कंठ मनोहर कंबु ॥ पुर कमा
ड परि हृदय तट, भुज नोगल जिम लंबु ॥
॥ ५ ॥ केडलंक केसरि समो, योवन वान शरि

र ॥ फुलखरे मुख बोलतां, ध्वनी जलधरगंभीर ॥ ६ ॥ चौक चौक चौटेमिलया, रूपे मोह्या लोक ॥ हेम्ल गोख मेडी चडे, नर नारीना थोक ॥ ७ ॥ मुग्धा पुछे मायने, मा ए कुण अभिराम ॥ इंद्र चंद्रके चक्कवे, श्याम रामके काम ॥ ८ ॥ माय कहे मोटे स्वरे, अवर म ऊंखो आल ॥ जाये ज माई रायनो, रमवा कुंवर श्रीपाल ॥ ९ ॥ वचन सुणी श्रीपाल ते, चितमां लागी चोंक ॥ धिग सुसरा नामे करी, मुज ओलखावे लोक ॥ ॥ १० ॥ उत्तम आपगुणे कह्या, मज्झिम बाप गुणेण ॥ अधम सुणया माउल गुणे, अधमाधम सुसरेण ॥ ११ ॥

ढाल पहेली ॥ चतर सनेही मोहना, एदेशी ॥ क्रीडा करी घरे आवियो, चपल चित्त श्रीपालोरे ॥ इङ्क मन देखी करी, बोलावे पुण्यपालोरे ॥ क्रीडा० ॥ १ ॥ राज कोणे आज रीशव्या, कोणे लोपी तुम आणरे ॥ दीसो कांइ दु

मणा, तुम चरणे अम प्राणरे ॥ क्रीडा० ॥ २॥ चित्त चाहोतो आपणुं, लीजे चंपाराजरे ॥ चढ्यो प्रयाणे चालीए, सबल सैन्य लइ साजरे॥ क्रीडा० ॥ ३ ॥ कुंवर कहे सुसरातणे, बले न लीजे राजरे ॥ आपपराक्रम जिहां नहीं, ते आवे कुण काजरे ॥ क्रीडा० ॥ ४ ॥ तेहभणी अमे चालशुं, जोशु देश विदेशरे ॥ भुजाबले लखमी लही, करशुं सकल विशेषरे ॥ क्रीडा० ॥ ५ ॥ माय सुण आवी कहे. हुं आवीश तुम साथरे ॥ घडीय न धीरुं एकलो, तुंहिज एक मुज आथरे ॥ क्रीडा० ॥ ६ ॥ कुअर कहे परदेशमां, पगबंधन न खटायरे ॥ तिणे कारण तुमे इहा रहो, द्यो आशीश पसायारे ॥ क्रीडा० ॥ ७ ॥ माय कहे कुशला रहो, उत्तम काम करेजोरे ॥ भुजबले वयरी वश करी, दरिशण वहेलु देजोरे ॥ क्री०॥ ॥ ८ ॥ संकट कष्ट आवी पडे, करजो नवपद ध्यानरे ॥ रयणीए रहेजो जागता, सर्व समय

सावधानरे ॥ क्री० ॥ ९ ॥ अधिष्टायक सिद्धच क्रना, जेह कह्यांठ ग्रंथेरे ॥ ते सवी देविदेवता, य तन करो तुम पंथेरे ॥ क्री० ॥ १० ॥ इम शि खामण देइ घणी, माता तिलक वधावेरे ॥ शब्द शुकन होए जला. विजय मुहुरत आवेरे ॥ क्री डा० ॥ ११ ॥ रास रच्यो श्रीपालनो, तेहने वी जे खंमरे ॥ प्रथम ढाल विनये कही, धर्म उद् यथिति मंडेरे ॥ क्रीडा० ॥ १२ ॥

दोहरा ॥ हिवे मयणा इम वीनवे, तुमसुं अ विहरू नेह ॥ अलगी क्षण एक नवीरहुं. ज्यां गया त्यां देह ॥ १ ॥ अग्नि सहेतां सोहिलो, विरह दोहिलो होय ॥ कंतविठोही कामिनी, ज लण जलंती जोय ॥ २ ॥ कहे कुंअर सुंदरि सु णो, तुं सासुपयसेव ॥ काज करी उतावलो, हुं आवुं हुं हेव ॥ ३ ॥ मन पाखे मयणा कहे, पि यु तुम वचन प्रमाण ॥ ठ पंजर शुनु पडयुं, तु म साथे मुज प्राण ॥ ४ ॥

ढाल बीजी ॥ कोस्या ते ऊनी आंगणे. ए देशी ॥ वालम वेहेलारे आवजो, करजो माहेरि साररे ॥ रखेरे विसारी मुकता. लही नव नवी नाररे ॥ वा० ॥ १ ॥ आजथी करीश एकासणा, करयां सचित परिहाररे ॥ केवल भुमि संथारशुं, तज्यां स्नान शिणगाररे ॥ वा० ॥ २ ॥ ते दिन वलि कदी आवशे, जिहां देखीश पियुपायरे ॥ विरहनी वेदना वारशुं. सिद्धचक्र सुपसायरे ॥ ॥ वा० ॥ ३ ॥ सज्जन वलावी सहु इणिपरे, लेइ ढाल कृपाणरे ॥ चंद्रनामी स्वग पेसते. कुंअरे कीध प्रयाणरे ॥ वा० ॥ ४ ॥ देश पुर नगरना नवनवा, जोतोकौतुक रंगरे ॥ एकला सिंहपरे झालतो, चढयो एक गिरिशृंगरे ॥ वा० ॥ ५ ॥ सरस शीतल वन गहनमा. जिहां चंपकतरु गा हरे ॥ जाप जपंतो नरपेखीउ, करीउर्ध्व निज बां हरे ॥ वा० ॥ ६ ॥ जाप पुरो करी पुरुष ते बो ल्यो करी परणामरे ॥ सुपुरुष तुं,

सरयुं माहरुं कामरे ॥ वा० ॥ ७ ॥ कुंवर कहे
मुज सारिखुं, कहो जेह तुम काजरे ॥ घणे आ
गे ऊपगारन, दीधां देह धन राजरे ॥ वा० ॥
॥ ८ ॥ तेह कहे गुरुकृपा घणी, विद्या एक मु
ज दीधरे ॥ घणा उद्यम कर्यो साधवा, पण
काज नहीं सिद्धरे ॥ वा० ॥ ९ ॥ उत्तरसाधक न
र विना, मन रहे नहीं ठामरे ॥ तिणे तुम एक
करुं वीनती. अपवारिए स्वामरे ॥ वा० ॥ १० ॥
कुंअर कहे साध्य विद्या सुखे, मन करी थिर
थोभरे ॥ उत्तरसाधक मुजथकां, करे कोण तुज
खोभरे ॥ वा० ॥ ११ ॥ कुंवरना सहायथी तत
खिणे, विद्या थइ तस सिद्धरे ॥ उतम पुरुष जे
आदरे, तिहां होए नवनिधरे ॥ वा० ॥ १२ ॥
कुंअरने तिणे विद्याधरे, दीधी ओषधी दोयरे ॥
एक जलतरणी अवरथी, लागे शस्त्र नहीं को
यरे ॥ वा० ॥ १३ ॥ कुंअर विद्याधर दोयज
णा, चाल्या परवतमांयरे ॥ धातुरवादी रस सा

धता, दीठा तिहा तरुवायरे ॥ वा० ॥ १४॥ ते
ह विद्याधरने कहे. तुमे बिधि कह्यो जेहरे ॥ ते
णे विधि खप अमे बहु करयो, न पामे सिद्धि
एहरे ॥ वा० ॥ १५ ॥ कुअर कहे मुज देखतां
वली एह करो विद्धरे ॥ कुंअरनी नजर महि
माथकी, ते थइ ततखिण सिद्धरे ॥ वा० ॥१६॥
धातुवादी कहे नीपन्युं ॥ कनक तुम परजावेरे, एह
माथी प्रजु लीजीए ॥ तुमह जे मन जावेरे ॥ वा०॥
॥ १७ ॥ कुंअर कहे मुज खप नही, कुण ऊ
चाले जाररे ॥ अल्प तेणे अंचले वांधियु, करी
घणी मनुहाररे ॥ वा० ॥१८॥ अनुक्रमे कुंअर आ
वियो, जरुअचनयरमझाररे॥ हेम खरची सजा
इ करी, जलां वस्त्र हथीयाररे ॥ वा० ॥ १९॥
सोवन मढीय ते ओपधी, वाधी दोय निज बा
हरे ॥ वहुविध कौतुक देखतो, फिरे जरुअचमा
हरे ॥ वा० ॥ २० ॥ खड वीजो एह रासनो,
वीजी एह तस ढालरे ॥ विनय कहे धर्मथी सु

ख हुवे, जिम राय श्रीपालरे ॥ वा० ॥ २१ ॥

दोहरा ॥ कोसंबीनयरी वसे, धवलशेठ धनवंत ॥ लोक अनर्गल धनन्नणी, नाम कुबेर कहंत ॥ १ ॥ सकट उंट गाडां न्नरी, किरीयाणां बहु जोडि ॥ ते न्नरुअचे आवियो, लान्न लहे लख कोडि ॥ २ ॥ वस्तु सकल वेची तिणे, अवर वस्तु बहु लीध ॥ जलवट प्रवहण पुरवा, सबल सजाई कीध ॥ ३ ॥ एक जुंग वहाण कियुं, कुआ थंन्न ज्यां शठ ॥ कुआ थंन्न सोलेसहित, अवर जुंग अडसठ ॥ ४॥ वड सफरी वहाण घणां, बेडा वेगड द्रोण ॥ शिल्प खुर्प्प आवर्त इम, न्नेद गणे तस कोण ॥ ५ ॥ एणिपरी प्रवहण पांचसें, पुरयां वस्तु विशेष ॥ बंदरमांहे आणिया, पामी नृपआदेश ॥ ६ ॥ मालिम पट पुस्तक जुए, सुखाणी सुखाण ॥ द्रु अधिकारी द्रुअतणी, न्नरे दोरि नीसाण ॥ ७॥ करे कराणी साचवण, नाखुदा ले न्याय ॥ वायु परखे पंज

रीं, नेजामां निज दाव ॥ ८॥ खरीमसागानि खा
रुआ, सज्ज करे सद दोर ॥ हलक हलेमा हा
लवे, वहु बेठा चिहु कोर ॥ ९ ॥ पंचवर्ण ध्वज
बावटा, शिर करे चामर छत्र ॥ वहाण सवि शि
णगारियां, मांहि विविध वाजित्र ॥ १० ॥ सात
नुमि वहाणतणी, निवड नालिनी, पांत ॥ वय
रीनां वहाणतणी, करे खोखरी खात ॥ ११ ॥
सुन्नट सनुरा सहसदश, वडा वडा फ़ुफ़ार ॥ बे
ठा चिहुदिशि मोरचे, हाथ विविध हथियार ॥
॥ १२ ॥ इंधण जल संबल ग्रही, वहु व्यापारी
लोक ॥ सोहे बेठा गोखले, नर दिए धन रोक
॥ १३ ॥ हिवे नांगर उपाफ़वा, वडा जुंगनी जा
म ॥ नाल धडुकी नाल सानि, हुई धमोधाडि ता
म ॥ १४ ॥ सवि वहाणना नांगरी, करे खरा
खर जोर ॥ पिण नागर हाले नहीं, सबल म
च्यो तव सोर ॥ १५ ॥ धवल शेठ झाखो थ
यो, चिंता चित्त न माय ॥ शीकोतर पुछण ग

यो. ह्विवे किम करवुं माय ॥ १६ ॥ शीकोतर
कहे शेठ सुण, वहाण थंभ्यां देव ॥ छांडे बत्रि
श लक्षणां, पुरुषतणो बलि लेव ॥ १७ ॥

ढाल त्रीजी ॥ श्रेणिक मन इचरज थ
यो एदेशी ॥ धवल शेठ लेइ भेटणुं, आ
व्यो नरपति पायरे ॥ कहे एक नर मुजने
दियो. जेम बलिबाकुल थायरे ॥ धव० ॥ १ ॥
राय कहे नर ते दियो. सगो नहीं जस को
यरे ॥ बलि करजो ग्रही तेहनो, जे परदेशी
होयरे ॥ धवल शे० ॥ २ ॥ शेवक चिहुं दिशि
शेठना. फिरे नयरमा जोतारे ॥ कुंअर दे
खी शेठने, वात कहे समहोतारे ॥ धव० ॥ ३ ॥
दीठो बत्रीशलक्षणो, पुरुष एक परदेशीरे ॥
कहो तो झाली आणीए, शुद्ध नको तस लेशीरे
॥ धव० ॥ ४ ॥ धवल कहे आणो इहां, म क
रो घडिय विलंबरे ॥ बलि देईने चालिए, वहार
नहिं तस बुंबरे ॥ धव० ॥ ५ ॥ सुभट सहस

दश सामटा, आवे कुंअर पासेरे ॥ अभिमानी उद्धतपणे, कडवा कथन प्रकाशेरे ॥ ध० ॥ ६॥ ऊठ आव्यु तुज आउषु, धवल धिग तुज रुठयो रे ॥ वलि करशु तुजने हणी, म कर मान मन जुठोरे ॥ धव० ॥ ७ ॥ वालि नवि थाये सिंहनो, मुरख हिये विमासोरे ॥ धवलदशनो बलि थशे, वचने काई बारासोरे ॥ ध० ॥ ८ ॥ वचनसुणी तस वांकमां, शेठने सुभट सुणावेरे ॥ शेठ विन वी रायने, वहोलु कटक आणावेरे ॥ ध० ॥ ९ ॥ एकलडो दोय सैन्यसु, जव आतुली बलझुझेरे ॥ चौटावच्चे धुंखल मच्यो, कायर हियडु धुजेरे ॥ ॥ धव० ॥ १० ॥ कुंत तीर तरवारना, जे जे घाले घायरे ॥ कुंअर अंगे लागे नहीं, औषधीने महिमायरे ॥ ध० ॥ ११ ॥ जेसापरे रणखेतमां, चिहुं दिशि धिगड धायरे ॥ ऊडया जोद्ध वेला जिस्या, शिगे वलग्या जायरे ॥ धव० ॥ १२ ॥ कुंअर ताकी जेहने, मारे लाठी लोढेरे ॥ लहबह

तो त्रांबा थई. ते पुहवीए पांढेरे ॥ धव० ॥१३॥ मस्तक फूट्यां केइनां, पड्या केइना दांतरे ॥ केइ मुखे लोही वमे, पडी सुभटनी पांतरे ॥ धव० ॥ ॥१४॥ केइ पेठा हाटमां, केइ पोलमां पेठारे ॥ केइ दांते तरणां दई. गलिया थइने बेठारे ॥ ध० ॥१५॥ केइ कहे कायर अमे, केइ कहे अमे रांकरे ॥ केइ कहे मारो रखे, नथी अमारो वांकरे ॥ धव० ॥१६॥ केइ कहे पेटारथी. अशरण अमे अनाथरे॥ मुखे दिए दश अंगुली, वे वली आडा हाथरे ॥ ॥ ध० ॥ १७ ॥ धवलशेठ ते देखतां, आवी ला गयो पायरे ॥ देवसरूपी दिसो तुमे, करो अमने सुपसायरे ॥ ध० ॥ १८ ॥ महिमानिधि मोठा तुमे, तुम बल शक्ति अगाधरे ॥ अविनय कीध अजाणतां, ते खमजो अपराधरे ॥ धव० ॥ १९ ॥ अवधारो अम वीनती. करो एक उपगाररे ॥ थंभ्यां वहाण तारवो, ऊतारो दुःख पाररे ॥ धव० ॥ २० ॥ कुंअर कहे ए कामनुं, शुं देशो

मुज भाडुंरे ॥ शेठ कहे लख मानैया, खत्युं का ढो गाडुंरे ॥ धव० ॥ २१ ॥ सिद्धचक्र चित्तमां धरी, नवपद जाप न चुकेरे ॥ वड वहाण ऊ पर चढी, सिंहनाद ते मुकेरे ॥ धव० ॥ २२ ॥ जे देवी दुस्मन हती, दुष्ट गई ते दुररे ॥ वहा ण तग्या कारजसरथा, वाजेमंगल तुररे ॥ ध० ॥ २३ ॥ बीजे खडे ढाल ए, श्रीजी चित्तमां धरजोरे ॥ विनयकहे वहाण परे, भवियण भव जल तरजोरे ॥ धव० ॥ २४ ॥

दोहरा ॥ ते देखी चिंते धवल, चडयो चिंता मणि हाथ॥ वडो वखत जो मुज हुए. तो ए आवे साथ ॥ १ ॥ एक लाख दीनार तस, देइ ला ग्यो पाय ॥ करजोमीने वीनवे. वात सुणो एक भाय ॥ २ ॥ वरसप्रते एकेकने, सहस देउं दी नार ॥ सेवा सारे सहसदश, जोद्ध भला फुंफार ॥ ३ ॥ तुमने मुह माग्युं देउं, आवो अमारि साथ ॥ ए अवधारो वीनती, अमने करो सना

थ ॥ ४ ॥ कुंअर कहे हुं एकलो, लेउं सर्वनुं मो
ल ॥ ए सर्वनुं हुं एकलो. कारज करुं अमोल
॥ ५ ॥ ते धननुं लेखुं करी, शेठ कहे करजोड ॥
अमे वणिकजन एकने. किम देवाए कोड ॥ ६॥
कुंअर कहे शेवक थई, दाम न ऊलुं हाथ ॥ पि
ण देशांतर देखवा, हुं आवुं तुम साथ ॥ ७ ॥
भाडु लेइ वहाणमां. द्यो मुज बेसण ठाम ॥ मा
स प्रते दीनार शत. भाडुं परठ्युं ताम ॥ ८ ॥

ढाल चोथी ॥ राग मल्हार ॥ जीहो जोयुं
अवधि प्रयुंजीने, एदेशी ॥ जीहो कुंअर बेठा
गोखडे, जीहो महोटा वहाणमांय ॥ जीहो चिहु
दिशि जलधि तरंगना, जीहो जोवे कौतुक त्या
य ॥ सुगण नर पेखो पुण्य प्रभाव ॥ ए आंकणी
॥ जीहो पुण्ये मनवांछितमिले, जीहो दुर टले
दुःख दाव ॥ जीहो सढ हंकारद्या सामटा, जी
हो पुरद्या घण पवणेण ॥ जीहो वड वेगे वहाण
वहे, जीहो जोयण जाये खणेणे ॥ सुगण० ॥

॥ २ ॥ जीहो जलहस्ति पर्वत जिस्या, जीहो जलमा करे कल्लोल ॥ जीहो माहोमांहे झूझता, जीहो उछाले कल्लोल ॥ मु० ॥ ३ ॥ जीहो मग रमछ महोटा फिरे, जीहो सुसुमार केइ कोसी ॥ जीहो नक्र चक्र दीसे घणा, जीहो करतां दोडा दोसी ॥ मु० ॥ ४ ॥ जीहो इम जाता कहे पंजरी, जीहो आज पवन अनुकुल ॥ जीहो जल इंधण जो जोइए, जीहो आव्यं वब्बरकुल ॥ मु० ॥ ५ ॥ जीहो नम बंदरमाहे ऊतरी, जीहो जल इंधण लेइ लोक ॥ जीहो धवलशेठ काठे रह्या, जीहो साथे सुभटना थोक ॥ मु० ॥ ६ ॥ जीहो कोलाहल ते सामलो, जीहो आव्या अति ज पराण ॥ जीहो दाणी वब्बररायना, जीहो मागे बंदर दाण ॥ मु० ॥ ७ ॥ जीहो शेठ सुभटने गोरव्ये, जीहो दाण न दीए अबुझ ॥ जीहो नव निहा लाग्यं नेहने, जीहो मांहोमांहे झूझ ॥ ॥ मु० ॥ ८ ॥ जीहो शेठतणे सुभटे हण्या,

जीहो दाणी नाठा जाय ॥ जीहो सैन्य सबळ तव सज करी, जीहो आव्यो बब्बरराय ॥ सु० ॥ ९ ॥ जीहो राज तेज न शकया सही, जीहो दीधी सुभटे पुठ ॥ जीहो मार पड्यो तव नाश तां. जीहो बाण भरी भरी मुठ ॥ सु० ॥ १० ॥ जीहो बांध्यो झाली जीवतो. जीहो रुख सरीखो शेठ ॥ जीहो बांह बेउ ऊंची करी, जीहो मस्तक कीधुं हेठ ॥ सु० ॥ ११ ॥ जीहो रखवाला मुक्या तिहां, जीहो पाछो वलियो राय ॥ जीहो तव बोलावे शेठने. जीहो कुंअर करी सुपसाय ॥ सु० ॥ १२ ॥ जीहो सुभट सवे तुम किहां गया, जीहो बांध्या बाह मरोड ॥ जीहो एवडुं दुःख न देखता, जीहो जो देता मुज कोड ॥ सु० ॥ १३ ॥ जीहो शेठ कहे तुम कां दियो, जीहो दाध्या ऊपर लुण ॥ जीहो पड्या पछे पाडु कसी, जीहो हणे मुआने कुण ॥ सु० ॥ ॥ १४ ॥ जीहो कहे कुंअर बथरी ग्रहुं, जीहो जो

गालं ए चित्त ॥ जीहो तो मुजने देशो किशुं, जीहो भाखो थिर करी चित्त ॥ सु० ॥ १५ ॥ जीहो शेठ कहे सुण साहिबा, जीहो ए मुज कारज साध ॥ जीहो वहेंची वहाण पाचशे. जीहो देइशुं आधोआध ॥ सु० ॥ १६ ॥ जीहो बोल बंध साखीतणो, जीहो कुंअरे पाढी तंत ॥ जीहो धनुप तीर तरकस ग्रही, जीहो चाल्यो तेज अनंत ॥ सु० ॥ १७ ॥ जीहो जइ बब्बर बोलावियो, जीहो वल पागे वडवीर ॥ जीहो शस्त्र शत भुजबलतणो, जीहो नाद उतारुं नीर ॥ सु०॥१८॥ जीहो तुज सरखो जे प्राहुणो. जीहो पहोंच्यो अम घर आय ॥ जीहो सुखडली मुज हाथनी, जीहो चाख्या विण किम जाय ॥ ॥ सु० ॥ १९ ॥ जीहो माहाकाल जुए फिरी. जीहो दीठो एक जुवान ॥ जीहो झाझानी पगे झुझतो, जीहो लक्षण रूप निधान ॥ सु० ॥ ॥ २० ॥ जीहो तु सुंदर सोहामणो. जीहो दीसे

यौवन वेश ॥ जीहो विणखुटे सवा त्रणी, जी
हो कांइ करे उद्देश ॥ सु० ॥ २१ ॥ जीहो कुम्
र कहे संग्राममां, जीहो वचने कशो व्यापार ॥
जीहो जोद्धजोद्ध मिल्या जिहां, जीहो तिहां श
स्त्रे व्यवहार ॥ सु० ॥ २२ ॥ जीहो माहाकाल
कोप्यो तिहां, जीहो हलकारे निज सेन ॥ जी
हो मुके शस्त्र झडोझड, जीहो राता रोप• रसेन
॥ सु० ॥ २३ ॥ जीहो वुठ्या तीखा तीरना, जी
हो गोलाना केइ लाख ॥ जीहो पिण अंगे कुं
अर तणे, जीहो लागी नहीं सराख ॥ सु० ॥
॥ २४ ॥ जीहो आकर्पी जेजे दिसे, जीहो कुं
अर नाखे बाण ॥ जीहो सम काले दश विश
ना, जीहो तिहां ठंमावे प्राण ॥ सु० ॥ २५ ॥
जीहो सैन्य सबल माहाकालनुं, जीहो नागी गयुं
दहवट ॥ जीहो नृप एकाकी कुंअरे, जीहो बां
ध्यो बंधन घट्ट ॥ सु० ॥ २६ ॥ जीहो बांधीने
निज साथमां, जीहो पासे आण्यो जाम ॥ जीहो

बंधन छोम्यां शेठना, जीहो रक्षक नाठा ताम ॥ सु० ॥ २७ ॥ जीहो खड्ग लेइ माहाकालने, जीहो मारण धायो शेठ ॥ जीहो कहे कुंअर वेगी रहो. जीहो बल दीठुं तुम ठेठ ॥ सु० ॥ ॥ २८ ॥ जीहो बंधन बब्बररायनां, जीहो छोडा ठ्या तणीवार ॥ जीहो नृपण वस्त्र पहेरामणी, जीहो करे घणो सत्कार ॥ सु० ॥ २९ ॥ जीहो सुभट जीके नाठा हता, जीहो ते आव्या सहु कोय ॥ जीहो भांजे तस आजीविका. जीहो शेठ कोपे करी सोय ॥ ३० ॥ जीहो कुंअरे ते सवि राखिया, जीहो दीधी तेहने वृत्त ॥ जीहो वाहण अढीसें माहरां जीहो साचवजो एक चित्त ॥ सु० ॥ ३१ ॥ जीहो जे पण बब्बररायनो, जीहो नाठो हतो परिवार ॥ जीहो कुंअर तेडी तेहने, जीहो आदर दीए अपार ॥ सु० ॥ ३२ ॥ जीहो चोथी ढाल इणीपरे, जीहो बीजे खंडे होय ॥ जीहो विनय कहे फल पुण्यनां, जीहो प्

वोइरे, जे नजरे जोइरे, हीरो नवि होए त्रिण वे रागेरे ॥ ५ ॥ महोछव मंडावेरे, साजन सहु आवेरे, धवल गवरावे मंगल नरवरूरे ॥ रूप जिसि मेनारे, गुण पार न जेनारे. मदनसेन प रणावी एणी परेरे ॥ ६ ॥ मणी माणिक्य कोडीरे. मुगताफल जोडीरे. नरपति करजोडी दिए करमोचनेरे ॥ परे परे पहिरावेरे, मणि नु पण नावेरे, पार न आवे जसगुण वोलतारे ॥ ॥ ७ ॥ नाटक नव दीधारे, जिहां पात्र प्रसि द्धारे, जाणे ए लीधां मुल्ये स्वर्गथीरे॥ वहु दासी दा सरे, सेवक सुविलासरे, दीधा उल्लासे सेवा कार णेरे ॥८॥ रसनर दिन केतारे, तिहां रहे सुख वेतारे, दान सेवकने देता बहु परेरे ॥ अमने वोला वोरे, हिवे वार म लावोरे, कहे कुंअर जावुं अ म देशांतरेरे ॥९॥ नृप मन दुःख आणेरे, किम राखुं प्राणेरे, घर एम जाणे न वसे प्राहुणेरे ॥ पुत्री जे जाइरे, ते नेट पराइरे, करे सजाइ हिवे

वोलाववारे ॥ १० ॥ एक जुंग अलंबरे. ते दे
खी अचंबरे, चोसठ कुआ थंभे सोहतोरे ॥ का
रीगरे घडियारे, मणि माणिक्य जडियारे, थं
भ ते अभियां जइ गयणां गणेरे ॥ ११ ॥ सो
वन चित्रामरे, चित्रित अभिरामरे, देखिए ठा
मठाम त्यां गोखलरे ॥ ध्वज नेजा झलकेरे. म
णि तोरण चलकेरे, चंचल ढलके चामर चिहुं
दिशेरे ॥ १२ ॥ जुंए सातमी एरे, त्यां देशी
विमर्माएरे. वेसीने रमिए सोवन सोगठेरे ॥ व
हु छंदे गाजेरे, वाजां घणां वाजेरे, वहाण गा
जे रह्यं समुद्रमारे ॥ १३ ॥ पुरे ते रत्नेरे, राजा
बहु यत्नेरे, सासरवासो मन मोटे करेरे ॥ वो
लावी वेटीरे, हैडाभर भेटीरे, शिक्षा गुणपेटी
दीधी बहु परेरे ॥ १४ ॥ साजन सहु आव्यारे.
मिलणां बहु लाव्यारे, काठे सर्वे आव्या आंसु
पाडतारे ॥ वरवहुवोलाव्यारे, मावितर दुःख पा
व्यारे, तूर वजडव्यां हिवे प्रयाणनारे ॥ १५ ॥

नांगर उपाम्याव्यांरे, सढ दोर चढाव्यांरे, वाहाण चलाव्यां वेगे खलासीएरे ॥ नित्य नाटक थाय रे. गुणीजन गुण गायरे, वरवहु वेऊ सोहावे गोखलरे ॥ १६ ॥ मन चिंते शेठरे, में कीधां वे ठरे, सायर ठेठ फल्यो जुउ एहनेरे ॥ जे खाली हाथेरे, आव्यो मुजसाथरे, आज ते आथे सं पुरण थयोरे ॥ १७ ॥ जल इंधण माटेरे, आ व्या एणी वाटेरे, परणयो रण साटे जुउ ए सुंद रीरे ॥ लिखमी मुज आधीरे. एने ऋणमां ला धीरे, दोलत वाधी देखो पलकमांरे ॥ १८ ॥ केम मागुं भाडुंरे, खत पत्र देखाडुंरे, देशे के आडुं अवलुं बोलशेरे ॥ कुंअर ते जाणीरे, मुखे मीठी वाणीरे, भाडु तस आणी आपे दश गु णुंरे ॥ १९ ॥ पाम्या अनुक्रमेरे, नरभव जिन धर्मेरे, वहाण रयण दीवे खेमे सहुरे ॥ नांगर ज ल मेल्यांरे, सढ दोर संकेल्यारे, हलवे हलवे लोक सहु त्यां उतर्यांरे ॥ २० ॥ बीजे इम खं

डेरे. जुत्ते पुण्य अखंडरे, एकण पिंडे उपराजण करीरे ॥ कुवर श्रीपालरे, लह्या भोग रसालरे, पांचमी ढाल इसी विधने कहीरे ॥ २१ ॥

दोहरा ॥ दाण वज्रावी वस्तुना, भरी अनेक वखार ॥ व्यापारी व्यापारना, उद्यम करे अपार ॥ १ ॥ लाल किनायत जरकसी. चदरुआ चोसाल ॥ ऊंचा तंबु ताणिया, पंच रंग पटशाल ॥ २ ॥ सोवनपट मंडप तले, रयणहिंदोला खाट ॥ त्यां बेसी कुंअर जुए, रसभर नवलर नाट ॥ ३ ॥ धवलशेट आवी कहे, वस्तु मुल्य बहु आज ॥ ते वेचावों का नही, भरया अर्ढासें झहाज ॥ ॥ ४ ॥ कुंअर पभणे शेठने, घडो वस्तुना दाम ॥ अवर वस्तु विणजो वली, करो अमारुं काम ॥ ५ ॥ काम भलाव्युं अ१ भले, हर्ष्यों दुष्ट किराड ॥ आरत ध्याने जिम पडयो. पामी दूध बिलाड ॥ ६ ॥ इण अवसर आव्यो तिहां, अवल एक असवार ॥ सुगुण सुरुप सुवेप जस,

आपसमो परिवार ॥ ७ ॥ कुंअरे तेमी आदरे, बेसाडी निज पास ॥ अद्भुत नाटिक देखतां. ते पाम्यो उल्लास ॥ ८ ॥ हिवे नाटीक पुरूं थये. कुंअर तेडी पास ॥ कुण कारण कुण ठामथी. पधारिया अम पास ॥ ९ ॥

ढाल छठी ॥ झांझरीया मुनिवर धन धन तुम अवतार एदेशी ॥ तेह पुरुश हिवे वीनवेजी, रतनद्वीप सुचंग ॥ रतनसानु पर्वत इहांजी, वलयाकार उत्तंग ॥ १ ॥ प्रभु चित्त धरीने अवधारो मुजवात ॥ ए आंकणी ॥ रतनसंचया तिहां वसेजी, नयरी परवतमांह ॥ कनककेतु राजा तिहांजी. विद्याधर नरनाह ॥ प्र० ॥ २ ॥ रतन जिसी रलिआमणीजी, रतनमाला तस नार ॥ सरसुंदर सोहामणीजी, नंदनछे तस चार ॥ प्रभु० ॥ ३ ॥ ते ऊपर एक इच्छतांजी, पुत्री हुइ गुणधाम ॥ रूप कला रति आगलीजी. मदन मंजुषा नाम ॥ प्र० ॥ ४ ॥ पर्वत शिर सो

हामणोजी. तिहां एक जिनसाद ॥ रायपिनाए
करावियुंजी, मेरुसुं मंडे वाद ॥ प्र० ॥ ५ ॥ सो
वनमय सुहामणाजी, तिहां रिसहेसर देव ॥ क
नककेतु राजा तिहांजी. अहनिश सारे सेव ॥
॥ प्रनु० ॥ ६ ॥ नक्ति नली पूजा करे
जी, राय कुंअरी त्रणकाल ॥ अगर नवेखो
गुण स्तवेजी, गाए गीत रसाल ॥ प्रनु० ॥
॥ ७ ॥ एक दिन जिनआंगी रचीजी, कुं
वरीए अति चंग॥ कनकपत्र करि कोरणीजी,
विचे विचे रतनसुरंग ॥ प्रनु० ॥ ८ ॥ आव्यो
राय जुहारवाजी, देखी सुताविज्ञान ॥ मन चिं
ते धन्य मुज धूआजी, चउसठ कलानिधान ॥
॥ प्रनु० ॥ ९ ॥ ए सरखो जो वरमिलेजी, तो
मुज मन सुख थाय ॥ साची सोवन मुद्रमीजी,
काच तिहां न जमाय ॥ प्रनु० ॥ १० ॥ एम उ
नो सूने मनेजी, चिंतातुर नृप होय ॥ इणे अ
वसरे अचरज थयुंजी. ते सुणजो सहु कोय ॥

प्रभु० ॥ ११ ॥ ऊसरती पाछे पगेजी, निजमुख
जोती सार ॥ आवी गंभारा बाहरेजी, जब ते
राजकुमार ॥ प्रभु० ॥ १२ ॥ ताम गंभारा ते
हनांजी. देवाणा दोय बार ॥ हलाव्यां हाले न
हींजी, सलके नहींय लिगार ॥ प्र० ॥ १३ ॥ रा
जकुंअरी एम चिंतवेजी, मन आणी विषवाद ॥
में कीधी आशातनाजी, कोइक धरी प्रमाद ॥
॥ प्र० ॥ १४ ॥ धिग मुज जिन जोवातणोजी,
उपन्यो ए अंतराय ॥ दोष सयल मुज सांसहो
जी, स्वामि करी सुपसाय ॥ प्रभु० ॥ १५ ॥ दा
दा दरिसण दीजीएजी, ए दुःख मुज न खमा
य ॥ छोरुं होय कुछोरुआंजी. छेह नदाखे माय
॥ प्र० ॥ १६ ॥ राय कहे वछ सांभलोजी, दोष
नहीं तुज एह ॥ दोष इहांछे माहरोजी, आण्यो
तुज पर नेह ॥ प्रभु० ॥ १७ ॥ वरजी चिंता
चिंतवीजी. जिणहरमाहे जेण ॥ ते लागी आ
शातनजी. बार देवाणां तेण ॥ प्रभु० ॥ १८ ॥

जिनवर तो रुपे नहींजी, वीतराग सुप्रसिद्ध ॥ प
ण कोइक अधिष्टायकेजी, ए मुज शिक्षा दीध ॥
॥ प्र० ॥ १९ ॥ एह कमाड विण उघरुयेजी.
जाऊ नहीं आवास ॥ सपरिवार नृपने तिहां
जी, त्रण हुआ उपवास ॥ प्र० ॥ २० ॥ त्रीजे
दिन निशि पाछलीजी. वाणी हुइ आकाश ॥
दोप नही इहां कोइनोजी, काइ करोरे विपाद
॥ प्र० ॥ २१ ॥ जेहनी नजरे देखतांजी, ऊघड
शे ए वार ॥ मदनमंजूषा तणो थशेजी, तेहज
नर भरतार ॥ प्र० ॥ २२ ॥ ऋपभदेवनी किं
करीजी, हुं चक्केसरी देवी ॥ एक मासमांहे हि
वेजी, आवुं वरने लेइ ॥ प्र० ॥ २३ ॥ सुणी तेह
हरष्या सहुजी, रायने अति आणंद ॥ प्रेम कीं
धां पारणांजी, दूर गया दुःख दंद ॥ प्रभु० ॥
॥ २४ ॥ दिन गिणता ने मासमाजी, उगेठे दि
न एक ॥ तिणे जूए सहु वाटडीजी, विकल्प क
रेय अनेक ॥ प्र० ॥ २५ ॥ पुत्र शेठ जिन दे

वनोजी, हुं श्रावक जिनदास ॥ प्रवहण आव्यां सांभलीजी, आव्यो इहां आवास ॥ प्रभु० ॥ ॥ २६ ॥ सुणी नाद नाटकतणोजी, देखण आव्यो जाम ॥ मनमोहन प्रभु तुमतणुजी. दरिशण दिठुं ताम ॥ प्र० ॥ २७ ॥ जाणु देविचक्केसरीजी, तुमे आण्या अम पास ॥ जिणहर बार उघाडतांजी, फलशे सहुनी आश ॥ प्र० ॥ २८ ॥ पूज्यपधारो देहरेजी, जुहारो श्री जगदीश ॥ ऊघडशे ते बारणाजी. जाणुं विसवा विश ॥ प्रभु० ॥ २९ ॥ बीजे खंडे एणीपरेजी, सुणतां छठी ढाल ॥ विनय कहे श्रोता घरेजी, होजो मंगल माल ॥ प्रभु० ॥ ३० ॥

दोहरा ॥ तव हरखे कुंअर कहे, धवल शेठने तेडि ॥ जइए देव जुहारवा. आवो दुर्मति फेडि ॥ १ ॥ शेठ कहे जिनवर नमो, नवरा तुमे निचिंत ॥ विण उपराजे जेहनी, पोचे मननी खंत ॥ ॥ २ ॥ अमने जिमवानो नहीं, घमी एक परवार

॥ सीरामण वालु जिमण, करिए एकजवार ॥ ३ ॥ हिवे कुंवर जावा तिहां, जव थाए असवार ॥ हरण्यो हैपारव करे, तेजी ताम तुखार ॥ ॥ ४ ॥ साथ लेइ जिणदासने, अवल अवर परीवार ॥ अनुक्रमे आव्या कुंअर, ऋषभदेवदरबार ॥ ५ ॥ एकेको आवो जई, सहु गंभारापास ॥ कुंअर पछी पधारशो, इम बोले जिनदास ॥ ६ ॥ जिम निर्णय करी जाणिए, बार उघाडणहार ॥ गभारे आव्या जइ, सहुको करी जुहार ॥ ७ ॥ हिवे कुंअर करी धोतिया, मुख बांधी मुखकोष ॥ जिणहरमाहे संचरे, मन आणी संतोष ॥ ८ ॥

ढाल सातमी ॥ बे बे मुनिवर विहरण पागुर्या जी ए देशी ॥ कुंअर गंभारो नजरे देखतांजी, बेउ ऊघडीआं बाररे ॥ देव कुसुम वरषे तिहांजी, हुउ जयजयकाररे ॥ कुंअर० ॥ १ ॥ गयनें गइ तुरत पधामणीजी, आजु सफल सुविहाणरे ॥ देवि दियो वर इहा आवियोजी. तेजे कलामल

जाणरे ॥ कुं० ॥ २ ॥ सोवन जूषण लाख वधाम णीजी, देइ पंचांग पसायरे ॥ सकल सज्जन जन परवरयोजी. देहरे आवे नररायरे ॥ कुं० ॥ ३ ॥ दीठो कुंअर जिन पूजतोजी, केसर कुसुम घन साररे ॥ चैत्यवंदन चित्त उल्लसेजी, स्तवन कहे नमस्काररे ॥ कुं० ॥ ४ ॥ दीठो नंदन नाजिनरिं दनोजी, देवनो देव दयालरे ॥ आज महोदय में लह्योजी, पाप गयां पायालरे ॥ कुं० ॥ ५ ॥ देव पुजीने कुंअर आवियाजी, रंगमंरूपमांहे जामरे ॥ राय सज्जन जने परवरयोजी. बेठा करिय प्र णामरे ॥ कुं० ॥ ६ ॥ जिनहर बार उघाडतां जी. अचरज कीधी तुमे वातरे ॥ देवस्वरूपी दीसो आपणांजी, वंश प्रकाशो कुल जातरे ॥ कुं० ॥ ७ ॥ कहे उत्तम नाम ते आपणंजी. न व करे आप वखाणरे ॥ उत्तर न दीधोतिणे रा यनेजी. कुंअर सथल गुणजाणरे ॥ कुं० ॥ ८ ॥ देख्यो अचंत्रो एणे अवसरेजी, हुउ गयणे उ

द्योतरे ॥ ऊंचे वदने जोए तव सहुजी, ए कुण प्रगटी ज्योतरे ॥ कुं० ॥ ९ ॥ विद्याचारण मुनि आवियाजी. देव घणा तस साथरे ॥ जइ गंजा रे जिन वंदीयाजी, थुएया श्रीजगनाथरे ॥ कुं० ॥ ॥ १० ॥ देवरचित वर आसनजी. बेठा तिहां मुनिरायरे ॥ दीए मधुरध्वनि देशनाजी, नविकश्रवणसुखदायरे ॥ कुं० ॥ ११ ॥ नवपद महिमा तिहां वरणवेजी, सेवो नविक सिद्धचक्ररे ॥ इहनह परनव लहिए एहथीजी, लील लहेर अथग्गरे ॥ कुंअ० ॥ १२ ॥ दुःख दोहग सवि उपशमेजी, पग पग पामे ऋद्धि विशालरे. ए नव पद आराधताजी, जिम जग कुअर श्रीपालरे ॥ कुं० ॥ १३ ॥ एमे सयल पूछे परपदाजी, ते कोण कुंअर श्रीपालरे ॥ मुनिवर तव धुरथी कहेजी, तेहनुं चरित्र रसालरे ॥ कुं० ॥ ॥ १४ ॥ ते तुम पुण्ये इहा आवियोजी, उघाड्या चैत्य दुवाररे ॥ तेह सुणी नृप हरपियो

जी, हरख्यो सवि परिवाररे ॥ कुंअ० ॥ १५ ॥ इम कहीने मुनिवर उतपरयाजी, गयणमारगे ते जायरे ॥ ऊभा थइ ऊंचे मुखेजी, वंदे सहु तस पायरे ॥ कुं० ॥ १६ ॥ ढाल सुणी इम सातमीजी, खंम बीजानी एहरे ॥ विनय कहे सिद्धचक्रनीजी, भक्ति करो गुण गेहरे॥कुं०॥१७॥

दोहरा ॥ बेठा जिनहर बारणे, मुख मंडप सहुकोय ॥ कुंअर निरखी रायनुं, हैडूं हर्षित होय ॥ १ ॥ धन रिसहेसर कल्पतरु धन चक्केसरी देवि ॥ जास पसाये मुज फल्या, मनवंछित ततखेवि ॥२॥ तिलक वधावी कुंअरने, देइ श्रीफल पान ॥ सज्जन साखे प्रेमकरी, दीधुं कन्या दान ॥ ३ ॥ श्रीफल फोफल सयणने, देइ घणां तंबोल ॥ तिलक करीने छांटणां, कीधां केसर घोल ॥ ४ ॥ निज डेरे कुंअर गया, मंदिर पोंहोतो राय ॥ बेऊ ठामे विवाहना, घणा महोत्सव थाय ॥ ५ ॥ वर्मी वडारण देवडी, पा

पड घणां वणाय ॥ केलविए पकवान बहु, मंग
ल धवल गवाय ॥ ६ ॥ वागा सीवे नव नवा,
दरजी बेठा बार ॥ जडिया मणि माणिक जके,
घाट घडे सोनार ॥ ७ ॥ राय मंडाव्यो मांडवो,
सोवन मणिमय थंभ ॥ थंभ थंभ मणिपूतली,
करती नाटारंभ ॥ ८ ॥ तोरण चिहुंदिशि बारणे,
नीलरयणमय पान ॥ ऊंचे मोती झूंबखां, जाणे
सरग विमान ॥ ९ ॥ पचवरणना चंद्रुआ दीपे
मोतीदाम ॥ मानू तारामंडल, आवि करयो वि
श्राम ॥ १० ॥ चारि चिहुं पखे चोतरी, सोव
न माणिक कुंभ ॥ फूल माल अति फूटरी, म
हेके सबल सुरंभ ॥ ११ ॥

ढाल आठमी ॥ राग खंभायति ॥ करडो ति
हां कोटवाल एदेशी ॥ हिवे श्रीपालकुमार, विधि
पूर्वक मज्जन करेजी ॥ पहेरे सवि शिणगार, ति
लक निलाडे शोभा धरेजी ॥ १ ॥ शिर खूपालो
खूंप, माणि माणिक मोती जड्योजी ॥ हसते हि

रा तेज, जाणे हुं नृपशिर चड्योजी ॥ २ ॥ काने कुंडल दोय, हार हिवे सोहे नवलखाजी ॥ ज ड्यां कंदोरे रत्न, बाहे बाजुबंध बेरखाजी ॥ ३ ॥ सोवन वींटी वेढ, दश आंगुलिए सोहिएजी ॥ मुख तंबोल सुरंग, नर नारी मन मोहिएजी ॥ ॥ ४ ॥ करधरी श्रीफल पान, वरघोडे सवि सं-चरयाजी ॥ सांबेला श्रीकार, सहसगमे तव प-रवरयाजी ॥ ५ ॥ बाजे ढोल निशान, सरणाइ मं-गल घणीजी ॥ रथ बेठी सय बद्द, गाए मंग ल जांनणीजी ॥ ६ ॥ साव सोनेरी साज, हयवर हीसे नाचताजी ॥ शिर सिंदुर सोहंत, दीसे म यंगल माचताजी ॥ ७ ॥ चौटे चौटे लोक, जूए महोत्सव नव नवेजी ॥ एम मोटे मंडाण, मोह-न आव्या मांडवेजी ॥ ८ ॥ पोंखी आण्यां माहे, सासुए उलट घणेजी ॥ आणी चोरी मांहे, हर्ष घणो कन्यातणेजी ॥ ९ ॥ कर मेलावो कीध, वेद पाठ ब्राम्हण भणेजी ॥ सोहव गाए गीत बेऊ प

खे आप आपणेजी॥१०॥ करी अग्निनी साख, मं
गळ चारे वरातियांजी ॥ फेराफिरतां ताम,
दान नरिंदे बहु दियाजी ॥ ११ ॥ केलवीने
कंसार, सरस सुगंधे महमहेजी ॥ कवल ठवे
मुखमाय, माहो माहे मन गह गहेजी ॥ १२॥
मदनमंजुषा नारि, प्रेमे परणी इणीपरेंजी॥ बेऊ
नारिसुं भोग, सुख विलसे सुसराघरेंजी ॥
॥ १३ ॥ ऋषभदेव प्रासाद, उछव पूजा नि-
त करेजी ॥ गीत ग्यान बहु दान, वित्त घणुं
तिहां वावरेजी ॥ १४ ॥ चैत्रमासे सुखवास,
आंबिल ओली आदरेजी ॥ सिद्धचक्रनी सार,
लाखेणी पुजा करेजी ॥१५॥ वरतावी अमार,
अठाइ महोत्सव घणोजी ॥ सफल करे अवता
र, लाहो लीए लखमीतणोजी ॥ १६ ॥ एक
दिन जिनहरमाहि, कुअर राय बेठा मिलीजी॥
नृत्य करावे सार, जिनवर आगल मन रलिजी
॥ १७ ॥ इणे अवसर कोटवाल, आवी अरज

करे इसीजी ॥ दाणचोगीए चोर, पकड्यो तस आज्ञा किसीजी ॥१८॥ वलि मांगी तुम आ-ए, बल बहुलु इणे आदर्युजी ॥ अमे देखाड्या हाथ, तव मोंढु झांखु कर्युंजी ॥ १९ ॥ राजा बोले ताम, दंडचोरनो दीजीएजी ॥ जि-णहरमां एवात, कहे कुंवर केम कीजीएजी ॥ ॥ २० ॥ नजरे करी हजूर, पहेला किजे पार-खुंजी ॥ पछे देईजे दंड, सहुए न होए सारखु जी ॥ २१ ॥ आण्या जिस हजुर, धवलशेट तव जाणियोजी ॥ कहे कुंअर महाराय, चोरन्ते तुमे आणियोजी ॥ २२ ॥ ए मुज पितास मान, हुं ए साथे आवियोजी ॥ कोटिध्वज स-रदार, वहाण घणां इहां लावियोजी ॥ २३ ॥ छोडावी तस बंध, तेडी पासे बेसाडियोजी ॥ गु न्हो करावी माफ, रायने पाय लगाडियोजी ॥ ॥ २४ ॥ राय कहे अपराध, एहनो परमेसरे स ह्योजी ॥ अजरामर थयो एह, जेह तुमे बांहे

ग्रह्योजी ॥ २५ ॥ एकदिन आवी शेट, कुअर
ने इम विनवेजी ॥ वेची वहाणनी वस्तु. पू
रया किरियाणे नवेजी ॥ २६ ॥ तुमे अमने आ
ठाम, कुशल खेमे जिम आणीयाजी ॥ तिम प
होचाडो देश, तो सुख पामे प्राणियाजी ॥ २७ ॥
कुंअरे जणाव्यो भाव, निज देशे जावातणोजी
॥ तव नृपने चित्तमाह, असंतोष ऊपन्यो घणो
जी ॥ २८ ॥ मागया नृपण जेह, ते ऊपर मम
ता किसीजो ॥ परदेशीसुं प्रीत, दुःखदाइ जा
णो इसीजी ॥ २९ ॥ सासु सुसरो दोय, कर
जोडी आदर घणेजी ॥ आसु पडते धार, कुंअ
रने इणीपरे भणेजी ॥ ३० ॥ मदनमंजुषा एह,
अम ऊत्संगे ऊछरीजी ॥ जन्मथकी सुखमांहि,
आज लगी लीला करीजी ॥ ३१ ॥ वाली जीवित प्रा
य, तुम हाथे थापण ठवीजी ॥ एहने भदेशे वे
ह, जो पण परणो नव नवीजी ॥ ३२ ॥ पुत्रीने
कहे वत्स, क्षमा घणी मन आणजोजी ॥ सदा

न ॥ ३ ॥ धवल शेठ झूरे घणु, देखी कुंवरनी ऋद्ध ॥ एकलमो आव्यो हतो, है है दैव शुं कीध ॥ ४ ॥ देखी न शके पारकी, ऋद्धि हियें जस खार ॥ सायर थाए दुबलो, गाजंते जलधार ॥ ५ ॥ वरसाले वनराय जे, सवि नवपल्लव थाय ॥ जय जावासानुं वशुं, जे ऊनो सुकाय ॥ ॥ ६ ॥ जेकिरतार वडा कर्या, ते शूं केही रीश ॥ दांत पड्या गिरि पाम्तां, कुंजर पाडे चीश ॥ ७ ॥ वहाण अढिसें माहरां, लीधां शिरमां देइ ॥ जोउं घरे किम जायछे, ऋद्धि एवडी लेइ॥ ॥ ८॥ एक जीवछे एहने, नाखुं जलधिमझार ॥ पछी सयल ए माहरुं, रमणि ऋद्धि परिवार ॥ ९ ॥

ढाल पहेली ॥ शीतल तरुअर छांहिके बांह वालम्भरनीरे ॥ एदेशी ॥ देखो कामिनी दोइके कामे व्यापिउरे, के कामे व्यापिउ॥ वलि घणो धननो लोभके वाध्यो पापियोरे, के वाध्योपापियो॥ लाग्या दोय पिशाचके पीमे अतिघणुंरे॥ के पी

डे० ॥ धवलशेठनुं चितके वश नहि आपणुंरे ॥
केवश० ॥ १ ॥ उदक नभावे अन्नके नावे निद्र
डीरे ॥ केनावे० ॥ उल्लस वालस थायके जक न
हीं एक घडीरे ॥ केजक० ॥ मुख मूके निश्वास
के दिन दिन दूबलोरे ॥ केदिन० ॥ रात दिव
स नवि जायके मन बहु आंबलोरे॥के०॥२॥नार
मिल्या तस मित्रके पुछे प्रेमसुंरे ॥ केपुछे० ॥ को
ण थयो तुम रोगके फुगे इमशुरे ॥ केफुगे० ॥
केचिंता उत्पन्नके कोइक आकरीरे ॥ केकोइ०॥
जाइ थाउ धीरके मन कांठु करीरे ॥ केमन० ॥
॥३॥ दुःख कहो अम तासके उपाय विचारीएरे
॥रेउपा०॥ चिंतासायर एहके पार उतारीएरे॥
केपार० ॥ लज्जा मुकी शेठ कहे मन चिंतव्युंरे
॥ कहे मन० ॥ तव चारे कहे मित्रके धिक ए
शुं लव्युंरे ॥ केधिक० ॥ ४ ॥ परनारीनेपाप
जयोजव वमीएरे ॥ ज० ॥ किम सुरतरुनी डा
ल कुहाडे कुमीएरे ॥कुहा० ॥ परउपगारी एह

तुमारी वातके विरुद्द देखीएरे ॥ केविरुद्द० ॥
कुंअर सघली वात ते साची सर्दहेरे ॥ तेसाची ०॥
दुरजननी गति जांति ते सज्जन नव लहेरे ॥ तेस
ज्जन ०॥१३॥जेह वहाणनी कोरके मांचावांधियारे
॥ केमां० ॥ दोरतणे अवलंबके ऊपर सांधियारे॥
के.ऊ०॥ तिहां वेसीने शेठते कुंअरने कहेरे ॥ तेकुं
अरने० ॥ देखी अचरज एहके मुज मन ग
हगहेरे ॥ के० ॥ १४ ॥ मगर एक मुख आ
ठके दीसे जूजूआरे ॥ केदीसे० ॥ एवां रूप
स्वरूप न होशेके हुआरे ॥ न होशे० ॥ जोवा
इछो साहबके तोआवोवहीरे ॥ केलो० ॥ पछे
काढशोवांकजे कांइकह्युंनहीरे ॥ जे कांइ० ॥
॥ १५ ॥ कुंअर मांचे ताम चढयो ऊतावलोरे
॥ चढयो० ॥ ऊतारियो तव शेठ धरी मन
आंवलोरे ॥ धरी० ॥ बेउ मित्र बेउ पासके
दोर ते कापियारे ॥ केदोर० ॥ करतां एहवां
कर्म न वीहे पापियारे ॥ न० ॥ १६ ॥ पडतां

सायरमांहे ते नवपद चित्त धरेरे ॥ ते० ॥ सि
द्धचक्र प्रत्यक्षके सवि संकट हरेरे ॥ केस०॥ म
गरमछनी पीठके बेठो थिर थईरे ॥ केबेठो० ॥
वहाणनी परे तेहके पहोतो तट जईरे ॥ केप
हो० ॥ १७ ॥ औषधिने महिमायके जलभय
निस्तरेरे ॥ केजल० ॥ सिद्धचक्र परभावके सुर
सानिध करेरे ॥ केसुर० ॥ त्रजि खंमे ढाल एप
हेली मनधरोरे ॥ ए पहेली० ॥ विनय कहे भ
विलोकके भवसायर तरोरे ॥ के भव० ॥ १८ ॥

दोहरा ॥ कोंकण काठे ऊतरयो, पहोतो एक
वनमांय ॥ थाक्यो निद्रा अनुसरे, चंपकतरुवर
छांय ॥१॥ सदालगे जे जागतो, धर्ममित्र समरछ॥
कुंअरनी रक्षाकरे, दूर करे अनरछ ॥ २ ॥ दा
वानल जलधर हुए, सर्प हुए फुलमाल ॥ पुण्य
वंत प्राणी लहे, पग पग ऋद्धि रसाल ॥३ ॥ करे
कष्टमा पाडवा, दुर्जन कोड उपाय ॥ पुण्यवंत
ने ते सवे, सुखना कारण थाय ॥ ४ ॥ थल भ

गटे जलनिधिविचे, नयर रानमां थाय ॥ विष अमृत थइ परिणमे, पूरवपुण्य पसाय ॥ ५ ॥

ढाल बीजी ॥ राग मधुसुदन ॥ जीरे म हारे वाणी अमीय रसाल, सुणतां मुज आशा फली जीरेजी ॥ एदेशी ॥ जीरे मारे जाग्यो कुंअ र जाम, तव देखे दोलत मिलि जीरेजी ॥ जीरे मारे सुनट नला सयबद्ध, करे विनती मन र ली जीरेजी ॥ १ ॥ जी० ॥ स्वामी अरज अम एक, अवधारो आदर करी जीरेजी ॥ जी० ॥ न यरी ठाणापुर नाम, वसे जिसी अलकापुरी जी रेजी ॥ २ ॥ जी० ॥ तिहां राजा वसुपाल, राज करे नरराजियो जीरेजी ॥ जी० ॥ कोंकणदेश नरिंद, जस महिमा जग गाजियो जीरेजी ॥ ॥३॥ जी० ॥ एक दिन सनामऊार, निमित्तिउ एक आवियो जीरेजी ॥ जी० ॥ प्रश्न पुछवा हे त, रायतणे मन नावियो जीरेजी ॥ ४ ॥ जी०॥ कहो जोशी अम धूअ. मदनमंजरी गुणवती

जीरेजी ॥ जी० ॥ तेहतणो भरतार, कोण थ
शे भलो भूपति जीरेजी ॥ ५ ॥ जी० ॥ किम
मिलशे अम तेह. शे अहिनाणेजाणशु जीरेजी
॥ जी० ॥ कोण दिवस कोण मास, घरे तेडीने
आणशुं जीरेजी ॥ ६ ॥ जी० ॥ सकल कहो ए
वात, जो तुम विद्या छे खरी जीरेजी ॥ जी० ॥
शाखतणे परमाण. अम चिंता टालो परी जीरे
जी ॥ ७ ॥ जी० ॥ जोशी कहे निमित्त शास्त्र
तणे पूरण बले जीरेजी ॥ जी० ॥ पूर्वगत आ
म्नाय, ध्रुवतणी परे नवि चले जीरेजी ॥ ८ ॥
जी० ॥ शुद्दशमी वइशाख, अढी पहोर दिन
अतिक्रमे जीरेजी ॥ जी० ॥ रयणायर उपकंठ,
जइ जोज्यो तिणे समे जीरेजी ॥ ९ ॥ जी० ॥
नवनंदन वनमांय, शयन कीध चंपातले जीरे
जी ॥ जी० ॥ जोज्यो तस अहिनाण, तरुवर
छाया नविचले जीरेजी ॥ १० ॥ जी० ॥ रायें
नमानी वात, एम कहे एशुं केवाले जीरेजी ॥

जी ॥ जी० ॥ बीजी रात्रे जोइ, इणीपरे परणया कामिनी जीरेजी ॥ २३ ॥ जी० ॥ नृपे दीधा आवास. त्यां सुखनर लीला करे जीरेजी ॥ जी० मयणरेहासुं नेह. दिन दिन अधिकेरी धरे जीरे जी ॥ २४ ॥ जी० ॥ नृपदीए बहु अधिकार. कुंअर न वांछे तेहने जीरेजी ॥ जी० ॥ थायो थर्गा धर आप, पालनणां बीमां दीए जीरेजी ॥ २५॥ ॥ जी० ॥ जे कोइ अति गुणवंत. मान दिये नृप जेहने जीरेजी ॥ जी० ॥ तेहने बीडां पान, देवरावे कुंअरकने जीरेजी ॥ २६ ॥ जी० ॥ त्री जे खंके एह, बीजी ढाल सोहामणी ॥ जीरेजी ॥ जी० ॥ सिद्धचक्र गुणश्रेणि, नवि सुणजो विन ये नणी जीरेजी ॥ २७ ॥

दोहरा ॥ वहाणमांहि जे हुई, हिवे सुणो ते वा त ॥ धवल नाम कालो हिये, हर्ष्यो साते धात ॥ १ ॥ मन चिंते मुज नाग्यथी, मोटी थई स माध ॥ पलकमांहि विण ओषधे, विरुई गई वि

राध ॥ २ ॥ ए धन ए, दोय सुंदरी, एह सहेली साथ ॥ परमेश्वर मुज पाधरो, दीधुं हाथो हाथ ॥३॥ कुडी माया केलवी, दोय रीझवुं नार ॥ हाथ लेइ मन एहनां, सफल करुं संसार ॥ ४ ॥ दुःखिया थइये तस दुखे, वयण सुकोमलरीत॥ अनुक्रमे वश कीजिए, न होय पराणे प्रीत ॥५॥ धूर्त एम चितमां धरी, करे अनेक विलाप ॥ मुखे रुए हियडे हसे, पाप विगोवे आप ॥ ६ ॥

ढाल त्रीजी ॥ रहो रहो रथ फेरवोरे॥एदेशी ॥ जीवजीवन प्रभु क्यां गयारे, दियो दरशन एक वाररे ॥ सुगुणा साहेब तुम विनारे, अमने कोण आधाररे ॥ जीव० ॥ १ ॥ शीर कूटे पीटे हियुंरे, मूके मोटी पोकरे ॥ हालकलोल थयो घणोरे, भेला हूआ लोकरे ॥ जी० ॥ २ ॥ कौतुक जोवाने चढयांरे, माचे वहानणी कोररे ॥ है है दैव ए शुं थयुरे, तुटया जुना दोररे ॥ जीव० ॥ ३ ॥ जव बेऊ मयणा तणेरे, काने पडीते वतरे ॥ ध

सक पड्यो तव ध्रनकोरे, जाणे वज्रनो घातरे ॥ जीव० ॥ ४ ॥ थइ अचेत धरणी ढलीरे, कर ती कोड विखासरे ॥ सहि सहेली सवि मिलीरे, नाखे जोइ निशासरे ॥ जीव० ॥ ५ ॥ छांटयां चंदन कमकमारे, करया वींझणे वायरे ॥ चेत व ल्युं तव आरडेरे, हियडे दुःख न मायरे ॥ जीव० ॥ ६ ॥ कां ए प्राण पाछा वल्यारे, जो रुठयो किरतारे ॥ पीहेरीआं अलगां रह्यारे, मूकी गयो भरतारे ॥ जीव० ॥ ७ ॥ माय बापने परहरीरे, कीधो जेहनो साथरे ॥ फट हियडा फाटे नहीरे, विछड्यो ते प्राणनाथरे ॥ जीव० ॥ ८ ॥ धवल शेठ त्यां आवियोरे, कूडा करे विलापरे ॥ शुं कीजे ए दैवनेरे, दीजे कशा शरापरे ॥ जीव० ॥ ॥ ९ ॥ दुःख सह्यां माणस कह्यारे, सुख सह्या जिम ढोररे ॥ धीरज आप न मुकिएरे, करिए ह्रुदय कठोररे ॥ जीव० ॥ १० ॥ मणि माणिक्य मोती परेरे, जेहना गुण अभिरामरे ॥ जिहां जा

शे तिहां तेहनांरे, मुकुट हार शिर ठामरे ॥ जीव० ॥ ११ ॥ व्यंग वचन एहवा सुणीरे, मन चिंते ते दोयरे ॥ एह कर्म इणे करयुंरे, अवर न वेरी कोयरे ॥ जीव० ॥ १२ ॥ धन रमणीनी लालचेरे, कीधो स्वामि द्रोहरे ॥ मीठो थइ आवी मिलेरे, खाफ गलेफ्युं लोहरे ॥ जीव० ॥ १३ ॥ शीयल हिवे किम राखशुंरे, ए करशे उपघातरे ॥ करिए कंततणी परेरे, सायरे ऊपापातरे ॥ जीव० ॥ १४ ॥ सम काले बेहु जणीरे, मन धारी ए वातरे ॥ इणि अवसरे त्यां उपन्योरे, अति विषमो उत्पातरे ॥ जीव० ॥ १५ ॥ हालकल्लोळ सायर थयोरे, वाजे उन्नड वायरे ॥ घोर घनाघन गाजियोरे, विजली चिहुंदिशि थायरे ॥ जीव० ॥ १६ ॥ कुआ थंभा कडकडेरे, ऊडी जाए सढ दोररे ॥ हाथो हाथ सुझे नहींरे, थयुं अंधारुं घोररे ॥ जीव० ॥ १७ ॥ रूमरूम रूमरू डमकतेरे, मुखे मुके होकाररे ॥ खेत्रपाल तिहां आवि

थारे, हाथ लेइ तरवाररे ॥ जीव० ॥ १८ ॥ वीर
बावन्न परवरयारे. हाथे विविध हथियाररे ॥ छ
डीदार दोय छडारे, चार चतुर पडिहाररे ॥ जी
व० ॥ १९ ॥ बेठी मृगपति वाहनेरे. चक्र भमा
डे हाथरे ॥ चक्केसरी पधारियारे. देव देवी बहु
साथरे ॥ जी० ॥ २० ॥ हणयो कुबुद्धि मित्रनेरे,
जेणे वांकी मति दीधरे ॥ खेत्रपाले तवते ग्रहिरे,
खंडोखंड तनु कीधरे ॥ जी० ॥ २१ ॥ ते देखी
बीहन्यो घणोरे, मयणा शरणे पइठरे ॥ शेठ प
गे परे ध्रुजतोरे, देवी चक्केसरी दीठरे ॥ जी० ॥
॥ २२ ॥ त्यारे मुक्यो जीवतोरे, सतीशरण सुप
सायरे ॥ अंते जाइश जीवथीरे, जो मन धरीश
अन्यायरे ॥ जीव० ॥ २३ ॥ मयणाने चक्केस
रीरे. बोलावे धरी प्रेमरे ॥ वछ कांइ चिंता म क
रोरे. तुम पियुने छे खेमरे ॥ जी० ॥ २४ ॥ मा
स एक माहे सहीरे, तुमने मिलशे तेहरे ॥ राज
रमणी ऋद्धी भोगवेरे, नरपति सुसरा गेहरे ॥

॥ जीव० ॥ २५ ॥ वेऊने कंठे ठवेरे, फूल अ मुलक मालरे ॥ कहे देवी महिमा सुणोरे, एह नो अतिहि रसालरे ॥ जीव० ॥ २६ ॥ शीयल यतन एहथी थशेरे, दिन प्रते सरस सुगंधरे ॥ जेह कुमिटे जोयशेरे, ते नर थाशे अंधरे ॥ जी० ॥२७॥ एम कही चक्केसरीरे, उतपातियां आका शेरे ॥ सयल देवसुं परवरयारे, पहोच्यां निज आवासरे ॥ जी०॥२८॥ तव उतपात सवे टल्यारे, वहाण चाल्यां जायरे ॥ चिंता भांगी सवेनीरे, वायां वाय सुवायरे ॥ जी० ॥ २९ ॥ मित्र त्र ण कहे शेठनेरे, दीठी परतख्य वातरे ॥ चोथो मित्र अधर्मथीरे, पाम्यो वेगे घातरे ॥ जी० ॥ ॥ ३० ॥ तेमाटे ए चित्तथीरे, काढी मूको सालरे ॥ परलखमी परनारने. हिवे मत पडशो ख्या लरे ॥ जी० ॥ ३१ ॥ पण दुर्बुद्धि शेठनेरे. चि त्त न आव्युं ठायरे ॥ जई कपुरे वासीएरे, ल सण दुर्गंध न जायरे ॥ जीव०॥ ३२ ॥ हियडा

करने वधामणारे, अंशान दुःख धरीशरे ॥ जो वंच्योहु जीवतोरे, तो सवि काज करीशरे ॥ जी व० ॥ ३३ ॥ जो मुज जाग्यो एवडुंरे, विघ्न थयुं विसरालरे ॥ तो मिलशे ए सुंदरीरे, समशे विरहनी झालरे ॥ जीव० ॥ ३४ ॥ एम चिंती दुतिमुखेरे, कहेवरावे तम दा सरे ॥ नेक नजर करी निरखीएरे, मानो मुज अरदासरे ॥ जीव० ॥ ३५ ॥ दूतिने काढी प रीरे. देइ गलह्रो कंठरे ॥ तोय निर्लज्ज लाज्यो न हीरे. वली थयो उल्कंठरे ॥ जीव० ॥ ३६ ॥ वेश करी नारीतणोरे. आव्यो मयणा पासरे ॥ दृष्टि गइ थयो आंधलोरे, काढयो करी उपहा सरे ॥ जी० ॥ ३७ ॥ ऊतरीए उत्तरतटेरे, वहा ण चलावो वेगरे ॥ पण सन्मुख होए वायरोरे, शेठ करे उद्वेगरे ॥ जी० ॥ ३८ ॥ अवर देश जावातणारे, कीधा कोड उपायरे ॥ पण वहाण कोंकण तटेरे, आणी मुक्यां वायरे ॥ जीव० ॥

॥ ३९ ॥ त्रीजे खडे एम कहीरे, विनये त्रीजी ढालरे ॥ सिद्धचक्र गुण बोलतारे, लहिए सुख रसालरे ॥ जीव० ॥ ४० ॥

दोहरा ॥ कोंकण काठे नांगरयां, सवि वहाण तिणवार ॥ नृपने मिलवा उतरयो, शेठ लेइ परिवार ॥ १ ॥ आव्यो नरपति पाउले, मिलणां करे रसाल ॥ बेठो पासे रायने, तव दीठो श्रीपाल ॥ २ ॥ देखी कुंअर दीपतो, हिये उपनी हुंक ॥ लोचन मीचाई गया, रविदेखी जिम घुक ॥ ३ ॥ नृप हाथे श्रीपालने, देवरावे तबोल ॥ शेठ नलिपरे उलखी, चित्त थयुं डमडोल ॥ ४ ॥ हे हे देव अटारडा, एह कशो उतपात॥ ॥ नाखी हति खारे जले, प्रगट थई ते वात ॥ ॥ ५ ॥ सभा विसरजी राय जब, पहोचयो म्हेलमझार ॥ तव शेठे पडिहारने, पूछ्यो एह विचार ॥ ६ ॥ एह थगीघर कोणछे, नवलो दीसे कोय ॥ तेह कहे गाति एहनी, मणता

रज होय ॥ ७ ॥ वनमां सुतो जागवी. घर आ
णयो नलिनात ॥ परणावी निज कुंअरी, न पु
छि नांत ने जात ॥ ८ ॥ शेठ सुणी रीझयो
घणुं, चितमां करे विचार ॥ एने कष्टे पाड्या,
नलुं देखाड्युं बार ॥ ९ ॥ देइ कलंक कुजाति
नुं, पाडुं एहनी लाज ॥ राजा हणशे एहने, स
हेजे सरशे काज ॥ १० ॥ जोपण जेजे में करयां,
एने दुखनां हेत ॥ ते ते सवि निष्फळ थयां, मु
ज अनिलाप समेत ॥ ११ ॥ तोपण वाज न
आवियें मन करीये अनुकुल ॥ उद्यमथी सवि
संपजे. उद्यम सुखनुं मुल ॥ १२ ॥ वेरीने वाध्यो
घणो, ए मुज खणशे कंद ॥ प्रथमज हणवा
एहने, करवो कोइक फंद ॥ १३ ॥ इम चिंतव
तो ते गयो, उतारे आवास ॥ पलक एक तस
जक नहीं, मुख मूके नीसास ॥ १४ ॥

ढाल चोथी ॥ आषाढनूति अणगारनेरे॥ एदे
शी ॥ इणे अवसर तिहां डुंबनुंरे, आव्युं टो

लुं एकरे, चतुर नर ॥ उन्ना तेलगडी करे हो लाल ॥ तेडी महतर डुंबनेरे, शेठ कहे अविवेकरे, चतुरनर ॥ काज अमारू एक करो होलाल ॥ १ ॥ एह जमाइ रायनो, तेहने कहो तुमे डुंबरे ॥ च० ॥ लाख सोवन तुमने आपशुं होलाल ॥ धाइने वलगो गलेरे, सघलुं मिली कुटुंबरे ॥ च०॥ पाड घणो अमे मानशुं होलाल ॥ २ ॥ डुंब कहे स्वामी सुणोरे, करशुं ए तुम कामरे ॥ च० ॥ मुजरो हमारो मानजो होलाल ॥ केलवशुं कुमी कलारे, लेशुं परठ्या दामरे ॥ च० ॥सावासी देजो पछे होलाल ॥ ३ ॥ डुंब मिल्ली सवि ते गयारे, रायतणे दरबाररे ॥ च० ॥ गाय ऊन्ना घूमता होलाल ॥ राग आलापे टेकसुंरे, रीझ्यो राय अपाररे ॥ च० ॥ मागो कांइ मुखे एम कहे होलाल ॥ ४ ॥ डुंब कहे अम दीजीएरे, महोत वधारी दानरे ॥ च० ॥ महोत अमे वांछुं घणो होलाल ॥ तव नरपति कुंअर

तस पानरे ॥ च० ॥ तेहनुं महोत बधारवा हो लाल ॥ ५ ॥ पान देवा जब आवियारे, कुंअर तेहनी पासरे ॥ च० ॥ हस्त वदन जोता हसी होलाल ॥ वडो डुंब वलग्यो गलेरे, आणी मन उल्लासरे ॥ च०॥ पुत्र आज भेटयो भले होला ल ॥ ६ ॥ एहवे आवी डंबडीरे, रोइ वलगी कं ठरे ॥ च० ॥ अंगो अंगे भेटती होलाल ॥ बेन थइने एक मिलीरे, आणी मन उत्कंठरे ॥च०॥ वीरा जाउं तुज भामणे होलाल ॥ ७ ॥ एक कहे मुज माउलोरे, एक कहे भाणेजरे ॥ च० ॥ एवमा दिन तुमे क्यां रह्या होलाल ॥ एक का की एक फुइ थइरे, देखाडे घणुं हेजरे ॥ च० ॥ वाट जोतां हतां ताहरी होलाल ॥ ८ ॥ डुंब कहे नररायनेरे, ए अम कुल आधाररे ॥ च० ॥ रीसावी चाल्यो हतो होलाल ॥ तुम पसाय भेलो थयोरे, सवि माहरो परिवाररे ॥ च० ॥ भांग्यां दुःख विछोहनां होलाल ॥ ९ ॥ राजा मन चिंते इ

सुंरे, सुणी तेहनी वाचरे ॥ च० ॥ वात घणी वि
रुद्ध थइ होलाल ॥ एह कुटुंब सवि एहनुंरे, दीसे
परतख्य साचरे ॥ च० ॥ धिग मुज वंश वि
टालीयो होलाल ॥ १० ॥ निमितिउं तेडावियोरे,
में तुज वचन विश्वासरे ॥ च० ॥ पुत्री दीधी एह
ने होलाल ॥ किम मातग कह्यो नहीरे. ते दी
धो गळ पाशरे ॥ च० ॥ निमित्तियो वळतुं कहे
होलाल ॥ ११ ॥ मुज निमित्त जुठुं नहीरे. सु
णजो साची वातरे ॥ च० ॥ ए बहु मातंगनो
घणी होलाल ॥ राय अरथ समजे नहीरे, को
प्यो चिंते घातरे ॥ च० ॥ कुंअर निमित्तिया ऊप
रे होलाल ॥ १२ ॥ ते बेउने मारवारे, राये की
धो विचाररे ॥ च० ॥ सुभट घणा त्यां सज कि
या होलाल ॥ मदनमंजरी ते सुणीरे. आवी त्यां
तिणी वाररे ॥ च० ॥ रायने इणीपरे विनवे हो
लाल ॥ १३ ॥ काज विचारी कीजीएरे, जिम
नवि होय उपहासरे ॥ च० ॥ जगमा जश ल

हीए घणो होलाल ॥ आचारे कुल जाणीएरे, जोइए हिए विमासरे ॥ च० ॥ दुबलकना थइ ए नाहि होलाल ॥ १४ ॥ कुंअरने नरपति कहे रे, प्रगट करो निज वंशरे ॥ च० ॥ जेम सांसो दुरे टले होलाल ॥ कहे कुंअर किम उच्चरेरे, उत्तम निज प्रशंसरे ॥ च० ॥ कामे कुक ओलखा वशुं होलाल ॥ १५ ॥ सैन्य तुमारुं सज्ज करोरे, मुज कर दो तरवाररे ॥ च० ॥ तव मुज कुल परगट होशे होलाल ॥ माथुं मुंफाव्या पछीरे, पूछे नक्षत्र वाररे ॥ च० ॥ ए उखाणो साचव्यो होलाल ॥ १६ ॥ अथवा प्रवहणमांहि छेरे, दोय परणी मुज नाररे ॥ च० ॥ तेडी पूछो तेहने होलाल ॥ ते कहेशे सवि माहरोरे. मूलथकी अधिकाररे ॥ च० ॥ इणीपरे कीजे पारखुं होलाल ॥ १७ ॥ तेहने तेडवा मोकल्योरे. राये निजप्रधानरे ॥ च० ॥ तेह जईने त्यां विनवे होलाल ॥ तव मयणा मन हरषीयारे, पामी आदरमानरे

॥ च० ॥ सहीकंते तेडावीयां होलाल॥१८॥ बेसी रयण सुखासनेरे, आव्यां राय हजूररे ॥ च० ॥ नृपति मन हर्षित थयो होलाल ॥ नयणेनाह नि हालतांरे, प्रगटयो प्रेम अकुररे ॥ च० ॥ साचे जुठ नसाडियुं होलाल ॥ १९ ॥ विद्याधरपुत्री क हरे, सघलो तस विरततरे ॥ च० ॥ विद्याधर मुनिवर कह्यो होलाल ॥ पापी शेठे नाखियोरे, सायरमां अम कंतरे ॥ च० ॥ वखते आज अ मे लह्यो होलाल ॥ २० ॥ ते सुणतां जव उल स्योरे, तव हर्ष्यो मन रायरे ॥ च० ॥ पुत्र सगी जगनीतणो होलाल ॥ अविचारयुं कीधुं हतुंरे, पण आव्युं सवि ठायरे ॥ च० ॥ जोज नमाहे घी ढल्युं होलाल ॥ २१ ॥ नरपति पूछे डबनेरे, कहो ए कशो विचाररे ॥ च० ॥ तव ते बोले कंपता होलाल ॥ शेठे अमने विगोईयारे, लोभे थया खुआररे ॥ च० ॥ कुड़ कपट अमे केलव्युं होलाल ॥ २२ ॥ तव राजा रीशे च

ठयोरे, बांधी अणाव्यो शेठरे ॥ च० ॥ डुंब सहित हणवा धस्यो होलाल ॥ तव कुंअर अडो वलीरे, छोडाव्यो ते शेठरे ॥ च० ॥ उत्तम नर इम जाणिए होलाल ॥ २३ ॥ निमित्तिउ तव बोलीउरे, साचुं मुज निमित्तरे ॥ च० ॥ ए बहु मातंगनो धणी होलाल ॥ मातंग कहिय हाथी यारे, तेहनो प्रभु वड वित्तरे ॥ च० ॥ ए राजेसर राजीउ होलाल ॥ २४ ॥ निमित्तियाने नृप दीएरे, दान अने बहु मानरे ॥ च० ॥ विद्यानिधि जगमां वमो होलाल ॥ कुंअर निज घरे आवियारे, करता नवपद ध्यानरे ॥ च० ॥ मयणा त्रणे एकठी मिली होलाल ॥ २५ ॥ कुंअर पूरवनी परेरे. पाले मननी प्रीतरे ॥ च० ॥ पासे राखे शेठने होलाल ॥ ते मनथी छंडे नहीरे, दुर्जननी कुल रीतरे ॥ च० ॥ जे जेहवो ते तेहवो होलाल ॥ २६ ॥ लेउ हाथ नोंधे पड्यारे, काज न एके सिद्धरे ॥ च० ॥ शेठ एवुं मन चिंतवे

होलाल ॥ पीन शकुं तो ढोली शकुंरे, एहवो निश्चय कीधरे ॥ च० ॥ एहने निज हाथे हणु होलाल ॥ २७ ॥ कुंअर पोढयोछे जिहारे, सात मी भुंइए आपरे ॥ च० ॥ लेइ कटारी त्यां चढयो होलाल ॥ पग लपटयो हेठो पड्योरे, आवी पहोच्युं पापरे ॥ च० ॥ मरी नरके ग यो सातमी होलाल ॥ २८ ॥ लोक प्रभाते त्यां मिल्यारे. बोले धिग धिग वाणरे ॥ च० ॥ स्वामिद्रोही ए थयो होलाल ॥ जेह कुंअरने चिंतव्युंरे, आप लह्युं निरवाणरे ॥ च० ॥ उग्र पाप तुरतज फल्युं होलाल ॥ २९ ॥ मृतकारज तेहना करेरे, कुंअर मन धरे शोकरे ॥ च० ॥ गुण तेहना संभारतो होलाल ॥ सोवन घणुं तपावियेरे, अगनीतणे संयोगरे ॥ च० ॥ तो हे रंग न पालटे होलाल ॥ ३० ॥ माल पांचसे वहाणनोरे. सवी संभाली लीधरे ॥ च० ॥ ल

नहीं से

टनारे, ते अधिकारी कीधरे ॥ च० ॥ गुणनिधि उत्तम पद लहे होलाल ॥ ३१ ॥ इंद्रतणां सुख भोगवेरे, ते कुंअर श्रीपालरे ॥ च० ॥ मय णा त्रणे परिवरयो होलाल ॥ त्रीजे खंडे एम कहीरे, विनये चोथी ढालरे ॥ च० ॥ सिद्धचक्र महिमा फले होलाल ॥ ३२ ॥

दोहरा ॥ एक दिन रयवाडी चढयो, रमवा ने श्रीपाल ॥ साथ बहु त्यां ऊतरयो, दीठो ऋद्धि विशाल ॥ १ ॥ सार्थवाह लइ भटेणो, आव्यो कुंअर पाय ॥ तव तेहने पूछे इस्युं, कुंअर करी सुपसाय ॥ २ ॥ कवण देशथी आविया, क्यां जावा तुम भाव ॥ सार्थवाह तव वीनवे, करजोडी सद्भाव ॥ ३ ॥ आव्या कांतीनयरथी, कंबुद्दीव उदेश ॥ कुंअर कहे कोइक कहो, अचरज दीठ विशेष ॥ ४ ॥ तेह कहे अचरज सुणो, नयर एक अभिराम ॥ कोश इहांथी चारसे, कुंडलपूर तस नाम ॥ ५ ॥ मकरकेतु राजा तिहां,

कपूरतिलकाकंत ॥ दोय पुत्र उपर हुई, सुता तास गुणवंत ॥ ६ ॥ नामे ते गुणसुंदरी, रूपे रंभ समान ॥ जगमां जस उपमा नहीं, चोसठ कला निधान ॥ ७ ॥ राग रागणी रूप स्वर, ताल तंत वितान ॥ वीणा तस ब्रम्हा सुणे, थिर करि आठे कान ॥ ८ ॥ शास्त्र सुभाषित काव्य रस, वीणानाद विनोद ॥ चतुर मिले जो चतुरने, तो ऊपजे प्रमोद ॥ ९ ॥ डेहेरो गाय तणे गले, खटके जेम कुकट ॥ मूरख सरशी गोठडी, पग पग हियडे हठ ॥ १० ॥ जो रूस्यो गुणवंतने, तो देजे दुखपोठ ॥ दैव न देजे एक तु, साथ गमारां गोठ ॥११ ॥ रसियासुं वासो नहीं, ते रसिया इक ताल ॥ ऊगीने काखर हुए, जिम विठडी तरु माल ॥ १२ ॥ युक्ति जुक्ति समजे नहीं, सुझे नही जस चोज ॥ इत उत जोइ जगली, जाणे आव्युं रोझ ॥ १३ ॥ रोझ तणुं मन रीझवो, नशके कोइ सुजाण ॥ नदीमा

य निशदिन वसे, पलले नहीं पाषाण ॥ १४ ॥ ज्यां
मर्मन जाणे मांहिलो, चित्त नहीं इकठोर ॥ १५ ॥ व
ह्यां माथूं घालतो, फिरे हरायुं ढोर ॥ १५ ॥ व
ली चतुरसुं बोलिए, चिते कदा इकवार ॥ ते स
हेली संसारमां, अवर अकज अवतार ॥ १६ ॥
रसियाने रसिया मिले, केलवतां गुण गोठ ॥
हिये नमाये रीझ रस, केणी नावे होठ ॥ १७ ॥
परस्या पाखे परणतां, मुंब मिले भरतार ॥ जा
य जमारो झुरतां, किशुं करे किरतार ॥ १८ ॥
ते कारण ते कुंअरी, करी प्रतिज्ञा सार ॥ वीणा
वादे जीतशे. जे मुज ते भरतार ॥ १९ ॥
ढाल पांचमी ॥ थारा महला उपर मेह, झरुं
खे बीजली ॥ एदेशी ॥ ते
ख बीजली होलाल ॥ झरूंखे बीजली होलाल ॥ न
ह प्रतिज्ञा वात. नयरमां घर घरे होलाल ॥ न
यरमां० ॥ पसरी लोक अनेक, बनावे परपरे हो
लाल ॥ ब० ॥ राजकुमार असंख ते, शीखण स
झ थया होलाल ॥ ते० ॥ लेइ वीणा साज, ते

गुरुपासे गया होलाल ॥ ते० ॥ १ ॥ त्रण ग्राम सुर सात.के एकावीश मूर्छना होलाल ॥ के० ॥ तान उगणपच्चास, घणी विधि घोलना होलाल ॥ घ० ॥ विद्याचार्य एक, सघावे शीखवे होलाल ॥ स० ॥ करे अभ्यास जवान, ते ऊजम नव नवे होलाल ॥ ते० ॥ २ ॥ शास्त्रसंगीत विचक्षण, देश विदेशना होलाल के ॥ ॥ दे० ॥ करे सभामाहि वाद,ते नाह विशेपना होलाल ॥ ते० ॥ मास मास प्रते होय. तिहां गण पारिखा होलाल ॥ ति० ॥ सुणतां कुंवरी वीण, सवे पशु सारिखा होलाल ॥ स० ॥ चौटामांहे वीण,वजावे वाणिया होलाल ॥ व० ॥ नकरे कोइ व्यापार, ते हींसी प्राणिया होलाल ॥ ते० ॥ इणीपरे वरण अढार, घरोघर आंगणे होलाल ॥ घ० ॥ सघले मेडी मेहल, ते वीणा रणझणे होलाल ॥ ते० ॥ ४ ॥ गायो. चारे गोवाल,ते वीण वजावता होलाल ॥ ते० ॥ राजकुंवरी विहाह,म

नोरथ नावत्ता होलाल ॥ म० ॥ सूनां मूकी खे
त्र. मिले बहु करषणी होलाल ॥ मिले० ॥ शी
खे वीण वजावण, हौस हिये घणी होलाल ॥
हौ० ॥ ५ ॥ तेह नगरमां एहवुं. कौतुक थई र
ह्युं होलाल के ॥ कौ० ॥ दिठे बने ते वात, न
जाये पण कह्युं होलाल ॥ न० ॥ सुणी कुंअर
ते वात, हिये रीझयो घणुं होलाल ॥ हि० ॥ सा
र्थवाहने सार, दीए वधामणुं होलाल ॥ दीए०॥
॥६॥ आव्यो निजआवास, कुंअर मन चिंतवी
होलाल ॥ कुं०॥ नयर रह्युं ते दुर, तो किम जा
शुं हिवे होलाल ॥ तो० ॥ देत विधाता पांख.
तो माणस रूअडा होलाल ॥ तो० ॥ फिरि
फिरि कौतुक जोत, जूए जेम सूअडा होलाल ॥
॥जू० ॥७॥ सिद्धचक्र मुज एह, मनोरथ पूरशे
होलाल ॥ मनो० ॥ एहज मुज आधार, विघन
सवि चूरशे होलाल ॥ वि० ॥ थिरकरी मन वच
काय, रह्यो एक ध्यानसुं होलाल ॥ रह्यो० ॥ त

न्मय तत्पर चित्त, थयो एक ग्यानसुं होलाल ॥ थ० ॥ ८॥ तत्क्षण सोहमवासी, सुरवर आवियो होलाल ॥ सु० ॥ विमलेसर मणिहार, मनोहर लावियो होलाल ॥ म० ॥ थइ घणो सुप्रसन्न, कुंअर कंठे ठवे होलाल ॥ कुं०॥ तेह तणो करजोडी, महिमा वरणवे होलाल ॥ म० ॥ ९ ॥ जेहवुं वंछे रूप, ते थाये तत्क्षणे होलाल ॥ ते० ॥ तत्क्षण वंछितठाम, जाए गयणांगणे होलाल ॥ जा० ॥ आवे विण अभ्यास, कला जे चित्त धरे होलाल ॥ क० ॥ विपना विषम विकार, ते सघला संहरे होलाल ॥ ते० ॥ १० ॥ सिद्धचक्रनो सेवक, हुं देवता होलालके ॥ हुं० ॥ कैक उधारिया धीर में, एहने सेवता होलाल ॥ में० ॥ सिद्धचक्रनी भक्ति, घणी मन धारजो होलाल ॥ घ० ॥ मुजने कोईक काम, पडे संभारजो होलाल ॥ प० ॥ ११ ॥ एम कहीने ते सुरवर निज थानक गयो होलालके ॥ नि०॥ कुंमर पोढयो से

होलाल ॥ क० ॥ खड्ग अमूलिक एक, करयुं तस
भेटणुं होलाल ॥ क० ॥ तव हरख्या गुरु महत्व,
दिए तस अति घणुं होलाल ॥ दि० ॥ १९ ॥
वीणा एक अणोपम, दीधी तस केर होलालके॥
दी० ॥ देखाडे स्वर नाद, ठेकाणां हादरे होला
ल ॥ ठे० ॥ त्रट् त्रट् तूटे तांत, गमां जाये खसी
होलाल ॥ ग० ॥ ते देखी विपरीत, सभा सघ
ली हसी होलाल ॥ स० ॥ २० ॥ हिवे परीक्षा हे
त, सभा मोटी मिली होलाल ॥ स० ॥ चतुर सं
गीत विचक्षण, बेठा मन रली होलालके ॥ बे०॥
आवी राज कुमारि, कला गुण वरसती होला
ल॥ क० ॥ वीणा पुस्तक हाथ, जे परतक्ष सर
स्वती होलाल ॥ जे० ॥ २१ ॥ दरवाने दरबारे.
कुब्ज जव रोकियो होलाल ॥ कु० ॥ दीधुं भूषण
रत्न, पछी नवि टोकियो होलाल ॥ प० ॥ आ
व्यो कुंवरी पास, इच्छारूपी वडो होलाल ॥ इ०॥
कुंवरी देखे रूप, बीजा सवि कुबडो होलाल ॥

वी० ॥ २२ ॥ साचीते मुज एह, प्रतिज्ञा पुरशे होलाल ॥ प्र० ॥ सफल जनमतो मानशुं. दुरिजन कुरशे होलालके ॥ दु० ॥ जो एहथी नवि मां जशे, मननु आतरुं होलालके ॥ म० ॥ करी प्रतिज्ञा वयर, वसाव्युं तो खरुं होलाल ॥ व० ॥२३॥ दाखे गुरु आदेशे. निज विणा कला होलालके॥ नि० ॥ जाम कुमार कुमार, सजा मद आकला होलाल॥ स० ॥ ताम कुमारी देखावे, निजगुण चातुरी होलालके ॥ नि० ॥ लोके जाण्यो अंतर ग्रानने सुरपुरी होलाल॥ग्रा० ॥२४॥ कुंमरी कला आगे हुइ, कुंअरतणी कला होलाल ॥कुं०॥चंद्र कला रवि आगे ते. गशने वाकला होलाल ॥ते० ॥ लोक प्रशंसा सांजली, वामन आवियो होलालके ॥ वा० ॥ कहे कुंडलपुरवासी, जलो मन जावियो होलाल ॥ज० ॥२५॥ कुवरी संकी तेण, विणां दिए तस करे होलाल ॥ वी० ॥ कहे कुमार अशुद्धछे. ए वीणा धुरे होलालके ॥ ए० ॥ वीणा

सगर्जने दंड, दाध्योठे गले ग्रह्युं होलाल ॥ दा०॥ तुंबड तेणे अशुद्ध, पण में तस कह्युं होलाल ॥ प० ॥२६॥ दाखी दोप समारी, वीणा ते आलवे होलाल ॥ वी० ॥ होइ ग्रामनी मुर्छना, किमपि नकोचवे होलाल ॥ कि० ॥ सुता लोकनां लई मुकुट, मुद्रा मणी होलाल ॥ मु० ॥ वस्त्राभरण ले इ करी, राशिते अतिघणी होलाल ॥ रा० ॥ ॥ २७ ॥ जाग्या लोक अठेरुं, देखी एहवुं हो लालके ॥ दे० ॥ पुर्ण प्रातिज्ञा कुमारी. चित्त हर षित हुवुं होलाल ॥चि० ॥ त्रिभुवनसार कुमार, गले वर मालिका होलाल ॥ ग० ॥ हिवे ठवे नि ज माने, धन्य ते बालिका होलाल ॥ ध० ॥ ॥ २८ ॥ वामन वरियो जाणी, नृपादिक दुःख ध रे होलाल ॥ नृ० ॥ ताम कुमार स्वभावनुं. रूप ते आदरे होलालके ॥ रू० ॥ शशिरजनी हर गोरी, हरि कमला जिस्यो होलाल ॥ ह० ॥ योग्य मेलावो जाणी, सवे चित्त उल्लस्यो होलाल ॥

स० ॥ २९ ॥ निज बेटी परणावी, राजाये भलीप
रे होलाल ॥ रा० ॥ दिए हय गय धण कंचन,
पुरे तस करे होलाल ॥ पु० ॥ पुण्य विशाल नु
ज्ञाल, तिहा लीला करे होलाल ॥ ति० ॥
गुणसुंदरीने साथ, श्रीपालते सुख वरे होलाल ॥
॥ श्री० ॥ ३० ॥ त्रीजे खण्डे ढाल, रसाल ते पां
चमी होलाल ॥ र० ॥ पुरी ए अनकूल, सजन
मन सक्रमी होलाल ॥ स० ॥ सिद्धचक्र गुण-
गातां, चित्तन कुणतणो होलाल ॥ चि० ॥ हरषवर
से अमिय, ते विनय सुजस घणो होलाल ॥ ३१ ॥
दोहरा ॥ पुण्यवत जिहा पगधरे, तिहा आ
वे सवि ऋद्धि ॥ लिहां अजोद्धा राम जिहां,
जिहा साहस तिहा सिद्धि ॥ १ ॥ पुण्यवंतने ल-
छिनो, इच्छातणो विलंब ॥ कोकिल चाहे कंठ र-
व, दिये लुंब नरि अंब ॥ २ ॥ पुण्ये परणाति
होय भलि, पुण्ये सगुण गरिठ ॥ पुण्ये अ-
लिय विघन टले, पुण्ये मिलेज इठ ॥ ३ ॥

ढाल छठी॥सुण सुगुण सनेहीरे साहेबा एदेशी ॥ एकादिन एक परदेशीउ, कहे कुअरने अद्भुत ठामरे॥ सुण जोयण त्रणसें उपरे, छे नयर कंचनपूर नामरे॥ जूउ जूउ अचरज अतिनलूं ॥ एआंकणी ॥ त्यां वज्रसेनछे राजीउ, अरिकाल सबल करवालरे ॥ तस कंचनमालाछे कामनी, मालति माल सकुमालरे ॥ जू० ॥ ॥ २ ॥ तेहने सुत चारने ऊपरे, छे त्रैलोक्य सुंदरी नामरे ॥ पुत्रीछे वेदने ऊपरे, उपनिषत् यथा अनिरामरे ॥ जू० ॥ ३ ॥ रंनादिक जे रमणी करी, ते तो एह घरूवा करलेखरे ॥ विधाने रचना बीजीतणी, एहनो जय जश उल्लेखरे ॥ ४ ॥ रोमाग्र निरखे तेहने, ब्रम्हाद्वय अनुनव होयरे ॥ स्मर द्वय पुरण दर्शने, तेहने तुल्य नहीं कोयरे ॥ जू० ॥ ५ ॥ नृपे तस वर सरिखो देखवा, मंडप स्वयंवर कीधरे ॥ मूल मंडप थंने पुतली, मणी कंचनमय सुप्रसिद्धरे ॥

॥ जू० ॥ ६ ॥ चिहुं पास विमाणावली स-
मी, मंचातिमंचनी श्रेणिरे ॥ गौरव कारण कण-
राशिजे, जीपीजे गिरिवर तेणीरे ॥ जू० ॥
॥ ७ ॥ तिहां प्रथम पक्ष आषाढनी, बीजछे व-
रण मुहुर्तरे ॥ शुभ बीज ते कालछे, पु-
एयवंतने हेतु आयतरे ॥ जू० ॥ ८ ॥ इम नि-
सुणी सोवन सांकलु, कुंअरे तस दीधु ताबरे ॥
घरे जइ कुब्जाकृति धरी, तिहा पहोतो हारप्र-
भावरे ॥ जू० ॥ ९ ॥ मंडपे पेसतां वारीड, पो-
लीयाने भूषण देइरे ॥ तिहा पहोतो मणिमय
पुतली, पासे बेठो सुखसेइरे ॥ जू० ॥ १० ॥ ल-
रदंतो नाकले नानडु, होठ लांबा उंची पीठरे ॥
आख पीली केश ते कावरा, रह्यो उंचो मांभव
हेठरे ॥ जू० ॥ ११ ॥ नृप पूछे केइ सभागिया, व
ली वागीया जागीया तेजर ॥ कहो कुण कार-
णे तुमे आविया, कहे जेण कारणे तुम हेजरे ॥
जू० ॥ १२ ॥ तसते नृपति खम हसे, जूत

जूउ ए रूपनिधानरे ॥ एहने जे वरसे सुंदरी, तेहनां काज सरयां चल्यां वानरे ॥ जू० ॥ १३ ॥ इणि अवसरे नरपति कुअरी, वर अंबर शिबि कारूढरे ॥ जाणीए चमकति वीजली, गिरिउप- रे जलधर गुढरे ॥ जू० ॥१४ ॥ मुक्ताफल हारे सोहती, वरमाला करमां लेइरे ॥ मुलमंरूपे आ वी कुंअरने, सहसा शुचिरूप पलोइरे ॥ १५ ॥ जे सहज स्वरूप विभावमां, देखे ते अनुभव यो गरे ॥ इणे व्यतिकरे ते हर्षित हुइ, कहे हुउ मु ज इष्ट संयोगरे ॥ जू० ॥ १६ ॥ तस द्रष्टिसरा ग विलोकतां, विचे विचे निज वामनरूपरे ॥ दाखे ते कुंअर सुवल्लही, परिपारिखे करी चुपरे ॥ जू० ॥ १७ ॥ साची ते नट नागरत- णी, बाजी वाजी फुन जेमरे ॥ मन राजी गजी शुं करे, आ जीवित एहसुं प्रेमरे ॥ १८ ॥ हिवे वरणवे जे जे नृप प्रतें, प्रतिहारी करी गुण पो षरे ॥ ते ते हिल कुअरी दाखवी, वय रूपने

शना दोपरे ॥ जू० ॥ १९ ॥ वरणवतां जस मुख उजलु, हेलंता तेहनुं श्यामरे ॥ प्रतिहारीथा की कुंअरने, सा निरखे राति अभिरामरे ॥ जू० ॥ २० ॥ छे मधुर यथोचित शेलडी, दाधि मधु साकर द्राखरे ॥ पण जेहनुं मन जिहा वेधियु, ते मधुरने बीजां लाखरे ॥ जू० ॥ २१ ॥ इणे अवसरे थंभनी पुतली, मुखे अवतरी हारनो देवरे ॥ कहे गुणग्राहक जो चतुरछे, तो वामन वर ततखेवरे ॥ जू० ॥ २२ ॥ ते सुणि वरियो कुंवरीए, दाखे निज अतिही कुरूपरे ॥ ते देखी निभ्रंछे कुब्जने, तव रूठ्या राणा भूपरे ॥ जू० ॥ ॥ २३ ॥ गुण अवगुण मुग्धा नवि लहे, वरे कुब्ज तजी वर भूपरे ॥ पण कन्यारत्न नकुब्जनुं, ऊकरडे शोवर धुपरे ॥ जू० ॥ २४ ॥ तज माल मराल अमे कहुं, तुं कागछे अति विकरालरे ॥ जो न तजे तो ए ताहरूं, गल नाल लुणे करवालरे ॥ जू० ॥ २५ ॥ तव हसीय भणे वामन

इरयुं. तुमे जोनवी वरघा इणरे ॥ तो दुर्नंगो रुपो मुज किशुं, रुषोन विधिसुं कणरे ॥ जू० ॥ ॥ २६ ॥परस्त्री अभिलाषना पातकी, हिवे मुज असिधारातीव्हरे ॥ पामी तुमे शुद्ध थाउ सवे, देखो मुज केवा हव्वरे ॥ जू०॥ २७॥ एम कही कुबजे विक्रम तिस्युं, दाख्युं तेणे नरपति नठरे॥ चित्त चमकया गगन देवता, तेणे संतति कुसूम नी वुठरे ॥ जू० ॥ २८॥ हुउ वज्रसेन राजा खुशी, कहे बलपरे दाखवो रूपरे ॥ तेणे दाख्युं रूप स्वजावनुं. परणावे पुत्री नुपरे ॥ जू० ॥ २९ ॥ दीए आवास उत्तंगते, तिहां विलासे सुख श्रीपालरे ॥ निज त्रैलोकसुंदरीनारिसुं, जेम कमलासुं गोपालरे ॥ जू० ॥ ३० ॥ त्रीजे खंडे पूरण थइ, ए उठी ढाल रसालरे ॥ जश गातां श्री सिद्धचक्रना, होए घर घर मंगल मालरे ॥ ३१ ॥

दोहरा ॥ विलसे धवल आपार सुख, सौभागी सरदार ॥ पुण्यफले सावि संपजे, वंछित

सुख निरधार ॥ १ ॥सामग्री कारजतणी, प्राप क कारण पंच ॥ इष्टहेतु पुण्यज वडुं, मेले अवर प्रपंच ॥ २ ॥ त्रिलोकसुंदरि श्रीपालनो, पुण्ये हुवो संबंध ॥ हिवे शृंगारसुंदरितणो, कहीं शुं लाभ प्रबंध ॥ ३ ॥

ढाल सातमी ॥ साहेबा मोतीडो हमारो, एदेशी ॥ एक दिन राजसभाए आव्यो, चर कहे अचरज मुज मन भाव्यो ॥ साहेबा रंगीला हमारा, मोहनारंगीला ॥ दलपत्तननोछे महाराजा ॥ धरापाल जस वेउ पख ताजा ॥ सा० ॥ए आंकणी ॥ १ ॥ राणी चोराशी तस गुणखाणी, गुणमालाछे प्रथम वखाणी ॥ पांच बेटा उपर गुण पेटी, शृंगारसुंदरीछे तस बेटी ॥ सा० ॥ २॥ पल्लव अधर हसित सितफूल, अंग चंग कुचफल बहु मूल ॥ जंगमतेछे मोहनवेली, चालाति चाल जसी गज गेली ॥ सा० ॥ ३ पंडिता विचक्षणा प्रगुणा नामे, निपुणा दक्षा सम परिणामे॥ तेहनी

पांच सखी छे प्यारी, सहुनी मति जिनधर्मे सारी ॥ सा० ॥ ४ ते आगल कहे कुंवरी साचुं, आपणुं मन मत होजो काचूं ॥ सुख कारण जिनमतनो जाण, वर वरवो बीजो अप्रमाण ॥ सा० ॥ ५ ॥ जाण अजाणतणोजे जोग, केल कथारतणो संयोग ॥ व्याधि मृत्यु दारिद्र वनवास, अधिको कुमित्र तणो सहवास ॥ ६ ॥ हेम मुद्राए अकिकन छाजे, शो जलधर जे फोकट गाजे ॥ वर वरवो परखीने आप, जेम नहोय कर्म कुजोडालाप ॥ सा० ॥ ७ ॥ कहे पंडिता परनुं चित्त, भाव लखीजे सुणि एक चित्त ॥ सीथे पाक सुभट आकारे, जेम जाणिजे शुद्ध प्रकारे ॥ सा० ॥ ८ ॥ करी समश्या पद तुमे दाखो, जेपूरे ते चित्तमां राखो ॥ एमनिसुणी कहे कुंवरी तेह. वरुं समश्या पुरे जेह ॥ सा० ॥ ॥ ९ ॥ तेह प्रसिद्ध सुणीने मिलिया, बहु पंडित नर बुद्धि बलिया ॥ पण मतिवेग तिहां नवि चाले,

वायु वेगे नवि डुंगर हाले ॥ सा० ॥ १० ॥ पंच सखीयुत ते नृप बेटी, चित्त परखे करी समश्या मोटो ॥ सुणिय कहे जिन केम पुरिजे, परमन द्रह किम थाह लहीजे ॥ सा० ॥ ११ ॥ सुणिय कुमार चमक्यो आवे, घरे कहे मुज हार प्रभावे ॥ दल पत्तननयर ज्यां नृप कन्या, त्यां पहोतो सखीयुत ज्यां धन्या ॥ १२ ॥ देखी कुंअर अमरसम तेह, चित्तचमकी कहे जो मुज एह ॥ पुरे समश्या तो हुं धन्य, पुरि प्रतिज्ञा हुए कहे पुण्य ॥ सा० ॥ १३ ॥ पुछे कुंअर समश्या कोण, कुअरीसंकेत सखी कहे गोण ॥ शीशे कुंअर दीये करपुरे. पुतल तेह रहेन अधुरे ॥ सा० ॥ १४ ॥ पंडिता उवाच ॥ मनवंछित फल होय ॥ पुतलोउवाच ॥

दोहरा ॥ अरिहंताइ नव पय, नियमन धर जे कोय ॥ निश्चे तस सुरनर स्तवे, मनवंछित फल होय ॥ १ विचक्षणावाच ॥ अवरम ऊखो आल ॥ पुतलोउवाच ॥ अरिहंतदेव सुसाधु गुरु, धर्मज

दय। विशाल ॥ जपो मंत्र नवकार तुम, अवर म ऊंखो आल ॥ २ ॥ प्रगुणोउवाच ॥ करि सफलो अप्पाण ॥ पुतलोउवाच ॥ आराहीजे देव गुरु, देइ सुपत्ते दान ॥ तप संजम उवयार करि, करि सफलो अप्पाण ॥ ३ ॥ निपुणोउवाच ॥ जित्तो लिख्यो निलाड ॥ पुतलोउवाच ॥ रे मन अप्पा खंतिधर, चिंतां जाल म पाड ॥ फल तितोहिज पामिये, जित्तो लिख्यो निलाड ॥ ४ ॥ दक्षोउवाच ॥ तस तिहुंयण जिणदास ॥ पुतलोउवाच ॥ अन्नि नवांतर संचियु, पुन्न सुमुग्गल जास ॥ तसबल तसमई तससरी, तस तिहुंयण जिणदास ॥ ५॥ शृंगारसुंदरीउवाच ॥ रविपहेला ऊगंत ॥ पुतलोउवाच ॥ जीवंतां जगजश नही, जशविण कां जीवंत ॥ जे जश लई आथम्या, रविपहेला ऊगंत ॥ ६ ॥ ढाल पुर्वनी ॥ पुरे कुंअर समश्या सारी, आनंदित हुइ नृपति कुमारी ॥ वरे कुमार ते त्रिभुवनसार, गुणनिधा

न जीवन आधार ॥ सा० ॥ १५ ॥ पुतलमुखे समश्या पुरावी, राजाप्रमुख जन सवि हुआ नावी ॥ ए अचरज तो कहींए न दीठुं, जेम जोइए तेम लागे मीठुं ॥ सा० ॥ १६ ॥ राजा निज पुत्री परणावे, पांच सखीयुत मनने नावे ॥ पाणिग्रहण महोत्सव कीधो, दान अतुल मनवांछित दीधो ॥ सा० ॥ १७ ॥ सातमी ढाल ते त्रीजे खडे, पूरण हुइ गुणराग अखंडे ॥ सिद्धचक्र गुण जो गाइजे, विनय सुजश सुख तो पाइजे ॥ सा० ॥ १८ ॥

दोहरा ॥ अंगनट्ट इणे अवसरे, देखी कुंअरचरित्र ॥ कहे सुणो एक माहरुं, वचन विचार पवित्र ॥१॥ कोल्लागपूरनो राजियो, अछे पुरंदर नाम ॥ विजया राणी तेहनी, लावाणिम लीलाधाम ॥ २ ॥ सात पुत्र उपर सुता, जयसुंदरी छे तास ॥ रंभा लघु ऊची गइ, जोड न आवे जास ॥ ३ ॥ लावणिम रूप अलंकरी, ते देखी क

त्र शिरे धरयां, मुखकंज अनुसरत मरालरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ ४ ॥ सोले सामंते प्रणमितो, हय गय मणिमोती भेटरे ॥ वि० ॥ चतुरंगी सेनाए परिवर्यो, चाल्यो जननी नमवा नेटरे ॥ वि० ॥ ॥ ली० ॥ ५ ॥ गाम ठामे ते आवंतडो, नृपे प्रणमितो सुपवित्तरे ॥ वि० ॥ भेटी जतो बहु भेटणे, सोपारय नगरे पहुतरे ॥ वि० ॥ लि० ॥ ॥ ६ ॥ ते परिसर सैन्ये परिवर्यो, आव्यो ते श्रीपालरे ॥ वि० ॥ कहे भक्ति शक्ति नवि दाखवे, शुं सोपारय नरपालरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ ७ ॥ कहे नर परधान नवि एहनो, अपराध छे गुणवंतरे ॥ वि० ॥ नामे महसेन छे भलो, तारा राणीनो कंतरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ ८ ॥ पुत्री तस कूखे उपनी, छे तिलकसुंदरी नामरे ॥ वि० ॥ ते तो त्रिभुवनतिलकसमी बनी, हरे तिलोत्तमानुं धामरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ ९ ॥ ते तो सृष्टि छे चतुर मदनतणी, अंगे जीत्यां सावि उपमानरे ॥ वि० ॥ श्रु

ति जड जे ब्रह्मा तेहनी. रचनाछे सकल ससा
नरे ॥ वि० ॥ली०॥ १०॥ दीर्घपीठे डंपी सा सुता.
कीधा बहु विध उपचाररे ॥ वि० ॥ मणीमंत्र औ
षध बहु आणियां, पण नथयो गुण ते लिगाररे
॥ वि० ॥ ली० ॥ ११ ॥ ते माटे दुःखे पीडीयो,
महसेन नृपति तस ताररे ॥ वि० ॥ नवि आ
व्यो इणे कारण, मत गणजो बीजो घातरे ॥
वि० ॥ ली० ॥ १२ ॥ राजा कहे किहाछे ते दाख
वो, तो कीजे तस उपकाररे ॥ वि० ॥ एम कही
तुरंगारूढ थयो, दीठां जातां बहु नरनाररे ॥
॥ वि० ॥ ली० ॥ १३ ॥ समशाने लेइ जाती जा
णी, त्यां पहोतो ते नरनाहरे ॥ वि०॥ कहे दाखो
मुज हुं सज करूं, मुर्छितने मदियो दाहरे ॥
॥ वि० ॥ ली० ॥ १४ ॥ माहियल मुकी ते थानके.
करिहार न्हवण अभिषेकरे ॥ वि० ॥ सज करी
सवि लोकना चित्तसुं, थइ बेठी धरीय विवेकरे ॥
वि० ॥ ली० १८ ॥ महसेन मुदित कहे रा

यो, वत्स तुजनेएशुं होतरे ॥ वि० ॥ जो नावत ए वडन्नागीयो, न करत उपगार उद्योतरो ॥ वि० ॥ ली० ॥ १६ ॥ तुज प्राण दीधाछे एहणे, तुं प्राण अधिकछे मुजरे ॥ वि० ॥ एहने तुं देवी मुज घटे, ए जाणजे हृदयनुं गुजरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ १७ ॥ स्निग्ध मुग्ध दृग देखतां, एम कहेतां ते श्रीपालरे ॥ वि० ॥ मन चिंते माहरा प्रेमनी, गति एहसुंछे असरालरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ १८ ॥ जो प्राण कहुं तो तेहथी, अधिको केम लखीए प्रेमरे ॥ वि० ॥ कहुं निन्नतो अनुअत्र केम मिले, अविरोध उन्नय गति केमरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ १९ ॥ एम स्नेहलसा निज अंगजा, श्रीपालकरे दिए नुपरे ॥ वि० ॥ परणीसा आठे तस मिली, दयिता अति अद्भुत रूपरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ ॥ २० ॥ अरु दृष्टिसहित पण विरातिने, जेम वंछे समकितवंतरे ॥ वि० ॥ अडप्रवचनमात सहित मुनि, समताने जेम गुणवंतरे ॥ वि० ॥

॥ ली० ॥ २१ ॥ अड बुद्धिसहित पण सिद्धिने, अड सिद्धिसहित पण मुक्तिरे ॥ वि० ॥ प्रिया आठ सहित पण प्रथमने, नित्य ध्यावे ते इण युक्तिरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ २२ ॥ उत्कंठित चित्त तेहसुं, वली जनानिने नमवा हेजरे ॥ वि० ॥ श्रीपाल प्रयाण ते पूरियु, देवरावे डका तेजरे ॥ ॥ वि० ॥ ली० ॥ २३ ॥ हयगय रथ नर माणि कंचणे, वली सज्ज वस्त्र बहु मुल्रे ॥ वि० ॥ पगे पगे भेटजे नृप प्रत्ये, तेहनुं चक्रवार्ति सम शुलरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ २४ ॥ तस सैन्य भरे भारित महि, अहिपति फण मणिगण प्रोतरे ॥ वि० ॥ तेणे गिरि पण जाणु नवि गिरया, शशि सूर नयण विधि जोतरे ॥ वि० ॥ ॥ ली० ॥ २५ ॥ मरहठ सोरठ मेवाडना, वली लाट भोटना भुपरे ॥ वि० ॥ ते आव्यो सघला साधतो, मालवदेशे रविरूपरे ॥ वि० ॥ ॥ ली० ॥ २६ ॥ आगम निसुणी परचक्रनो,

चर मुखथी मालवरायरे ॥ वि० ॥ नयनीत
ते गढने सज करे, तेहनुं नवि तेज खमायरे ॥
॥ वि० ॥ ली० ॥ २७ ॥ कापड चोपरू तृण
कण घणा. संग्रहे ते इंधण नीररे ॥ वि० ॥
सन्नद्ध होए सुन्नट वडा, कायर कंपे नही धी
ररे ॥ वि० ॥ ली० ॥ २८ ॥ एम उज्जयणी
हुइ नगरी ते, लोके संकिरण समीपरे ॥ वि०
॥ वींटी श्रीपाल सुन्नटे तदा, जेम जलधि अं
तरद्वीपरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ २९ ॥ डेरा दी
धा सवि सैन्यना, पहेली हुइ रयणी जामरे ॥
॥ वि० ॥ जननी घेर पहोतो प्रेमसुं, नृप हा
र प्रन्नावे तामरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ ३० ॥ ढा
ल पुरी थइ आठमी, पुरो हुवो त्रीजो खंडरे ॥
॥ वि० ॥ होए नव पद विधि आराधतां, जि
न विनय सुजश अखंडरे ॥ वि० ॥ ली० ॥
॥ ३१ ॥ चोपाइ ॥ खरू खंड मिठाइ घणी.
श्रीश्रीपालचारित्रे भणी ॥ ए वाणी सुरतरुवेल

डी, कशी द्राखने काशिगेलडी ॥ १ ॥ इति श्री मन्महोपाध्याय श्री विनयविजयगणी उपक्रांते महोपाध्याय श्री यशोविजयगणी पुरिते श्री श्रीपालचरित्रे प्राकृतप्रबंधे विमलेश्वरदेवेनार्पितम हारप्राप्ति मनोभीष्टदायक पटकन्यापाणिग्रहणकरणनोनाम तृतियखड समाप्त ॥ ७ ॥

॥ अथ श्री चतूर्थखंड प्रारंभ ॥

दोहरा ॥ त्रीजो खंड अखंड रस, पुरण हुउ प्रमाण ॥ चोथो खंड हिवे वरणवुं, श्रोता सुणो सुजाण ॥ १ ॥ शीश धुणावे चमकित, रोमांचित करि देह ॥ विकसित नयन वदन मुदा, रस दिए श्रोता तेह ॥ २ ॥ जाणज श्रोता आगले, वक्ताकला प्रमाण ॥ ते आगल घनशुं करे, जे मगशीलपापाण ॥ दर्पण अंधा आगले. वहिरा आगल गीत ॥ मूरख आगल रसकथा. त्रण्ये एकज गीत ॥ ४ ॥ ते माटे सज थइ सुणो, श्रोता दीजे कान ॥ बुझे तेहने

रीझवुं, लह्या नमूले ज्ञान ॥ ५ ॥ आगे आगे रस घणो, कथा सुणंतां थाय ॥ हिवे श्रीपाल चरित्रना, आगल गुण कहेवाय ॥ ६ ॥

ढाल पहेली ॥ धन दिनवेलाधनघडी तेह, अचिराशे नंदन आदि जिन भेटशुंजी ,एदेशी ॥ रहियोरे आवास दुवार, वयण सुणे श्रीपालसो हामणांजी ॥ कमलप्रभारे कहे एम, मयणाप्र त्ये मुज चिते ए दुःख घणांजी ॥ १ ॥ वींटीउ परचक्र, नगरी सघलुंरे लोक हिलोलीयुंजी ॥ शीगति होशे एणी ठाम, सुतने सुख होजो बीजु घोलियुंजी ॥ २ ॥ घणारे दिवस थया तास, वा लम तुज जे गयो देशांतरेजी ॥ हजीय न आ वी कांइ शुद्धि, जीवेरे माता दुःखणी नवि मरे जी ॥ ३ ॥ मयणारे बोले मकरो खेद, मधरो भय मनमां परचक्रनोजी ॥ नवपदध्यानेरे पाप पलाय, दुरितन चारोठे ग्रह वक्रनोजी ॥४॥ अ री करी सागर हरीने व्याल, जलण जलोदर बं

धन भव सवेनी ॥ जायरे जपनां नवपद जाप, लहिएरे संपत्ति इह भवे परभवेजी ॥ ५ ॥ भवी जारे खोजे कोण प्रमाण, अनुभव जाग्या मुजएं वातनोजी ॥ हुउरे पुजामां अनोपम भाव, आजरे संध्याए जगतातनोजी ॥ ६ ॥ तद्‌गत चित्त समय विधान, भावनी वृद्धि भवभय अति घणोजी ॥ विस्मय पुलक प्रमोद प्रधान, लक्षण एछे अमृतक्रियातणोजी ॥ ७ ॥ अमृतनो लेश लह्यो एकवार, बीजारे औषध करवा नवि पडेजी ॥ अमृत क्रियाते लहि एकवार, बीजारे साधन विण शिव नवि अडेजी ॥ ८ ॥ एहवोरे पुजामां मुज भाव, आव्योरे भाव्यो ध्यान सोहामणेजी ॥ हजीअन माए मन आणंद, क्षण क्षण होये पुलक निःकारणेजी ॥ ९ ॥ फरकेरे वाम नयनने उगेज, आज मिलेछे वल्लभ माहरोजी ॥ बीजुरे अमृतक्रिया सिद्धरूप, तुरत फलेछे त्यां नवि आंतरोजी ॥ १० ॥ कमल

प्रभा कहेरे वहु साच, ताहरी जनि अमृत व से सदाजी ॥ ताहरूंरे वचन होशे सुप्रमाण, त्रिविध प्रत्ययछे ते साध्यो मुदाजी ॥ ११ ॥ करवारे वचन प्रियानुं साच, कहेरे श्रीपाल ते बार उघाडीएजी ॥ कमलप्रभा कहे ए सुतवाण, मयणा कहे जिनमत नहोये मुधाजी ॥ १२ ॥ उघाड्यां द्वार नमे श्रीपाल, जननीना चरणसरोज सुहंकरूजी ॥ प्रणमीरे दयिता विनय विशेष, बोलावे तेहने प्रेम मनोहरूजी ॥ १३ ॥ जननीरे आरोपी निजखंध, दयितारे निज हाथे लइ रागसुजी ॥ पहोतारे हार प्रभावे राय, शिबिर आवासे उल्लासित वेगसुंजी ॥ १४ ॥ बेसाडीरे भद्रासन नरनाथ, जननीने प्रेमे एणीपरे विनवेजी ॥ माताजी देखोए फल तास, जपीया में नव पद जे सद्गुरु दियाजी ॥ १५ ॥ वहुरोरे आठे लागी पाय, सासुने प्रथमाप्रिया मयणातणेजी ॥ तेहनीरे शोश चढावी आशीष, मयणारे

आगल वात सयल जणेजी ॥ १६ ॥ पूछेरे म
यणाने श्रीपाल, ताहरोरे तात आणावुं किणप,
रेजो ॥ सा कहे कंठे धरीने कुहाड, आवेतो
कोई आशातना नवि करेजी ॥ १७ ॥ कहेवरा
व्युं दूत मुखेतिणीवार, श्रीपाले राजाने ते वय
णडुंजी ॥ कोप्योरे मालवराजा ताम, मंत्री कहे
नवि कीजे एवडुंजी ॥ ॥ चोथे खंडे ए पहेली
ढाल, खंड साकरथी मीठी ए जणीजी ॥ गाये
जे नवपद सुजश विलास. कीरति वाधे जगमां
तेहतणीजी ॥ १९ ॥

दोहरा ॥ मंत्रि कहे नवि कोपिए, प्रबल प्र
तापी जेह ॥ नाखीने शुं कीजिए, सूरज सामी
खेह ॥ १ ॥ उद्धत ऊपर आथड्यु, पसरंतु पण
धाम ॥ डलाए जिम दीपनुं, लागे पवन उद्दाम
॥ २ ॥ जे किरतारे वडा किया, तेसु न चाले
रीश ॥ आम अंदाजे चालिये, नामीजे तस
शीश ॥ ३ ॥ दुत कहे ते कीजिए, अनुचित करे

थलाय ॥ जेनी वेला तेहनी, रक्षा एहज न्याय ॥ ४ ॥ एवां मंत्रिवयण सुणी, धरी कुहाडो कंठ ॥ मालवनरपति आवियो, शिबिरतणे उपकंठ ॥ ५ ॥ ते श्रीपाले छोडावियो, पहिराव्या अलंकार ॥ सन्नामध्य तेड्यो नृपति, आप्युं आसन सार ॥ ६ ॥ तव मयणा निज तातने, कहे बोल जे मुज ॥ कर्मवशे वर तुमे दियो, तेनुं जुओ ए गुज ॥ ७ ॥ तव विस्मित मालवनृपति, जामा उल प्रणमंत ॥ कहे न स्वामि तुज ओलख्यो, गुरुउ ने गुणवंत ॥ ८ ॥ कहे श्रीपाल न माहरो, एवडो एह बनाव ॥ गुरुदर्शित नवपदतणो, ए छे प्रबल प्रनाव ॥ ९ ॥ ते अचरज निशुणी मि ल्यो, तिहां विवेक उदार ॥ सौन्नाग्य सुंदरी रूपसुंदरी, प्रमुख सयल परिवार ॥ १० ॥ स्वजन वर्ग सघलो मिल्यो, वर्त्यो आणंद पूर ॥ नाटककारण आदेशे, श्री श्रीपाल सनूर ॥ ११ ॥

ढाल बीजी ॥ लुंबे झुंबे वरसालो मेह, आ

ज दहाडो घणरी त्रीजनो होलाल एदेशी ॥ हो
जी पहेलु पेडुं ताम, नाचवा ऊठे आफणी हो
लाल ॥ होजी मुल नटी पण एक, नवि ऊठे ब
हुपरे भणी होलाल ॥ १ ॥ होजी ऊठाडी बहु
कष्ट, पण उठाइ नसा घरे होलाल ॥ होजी दु
हो करी सविषाद, दुहो एक मुखे उच्चरे होला
ल ॥ २ ॥ दोहरो ॥ क्या मालव क्या शखपुर,
क्यां वब्बर क्या नट्ट ॥ सुरसुंदरी नचाविए, दैवे
दल्यो मरट्ट ॥ १ ॥ ढाल पुर्वनी ॥ होजी वचन
सुणी तव तेह, जननी जनकादिक सवे होलाल॥
होजी चित्ते विस्मित चित्त, सुरसुंदरी केम संभ
से होलाल ॥ ३ ॥ होजी जननी कंठे विलग्ग,
एगी जनके रोवती होलाल ॥ होजी सघलो क
ह्यो वृत्तंत, जे तुमे ऋद्धि दीधी हती होलाल ॥
॥ ४ ॥ होजी हुंते ऋद्धि समेत, शखपुरीने परिस
रे होलाल ॥ होजी पहोती मुहुर्त हेन, नाथ स
हित रही बाहरे होलाल ॥ ५ ॥ होजी सुभट ग

या केइ गेह, गोठे साथे निशा रही होलाल ॥ होजी जामाता तुज नठ, धाड पडी तिहां हुं ग्र ही होलाल ॥ ३ ॥ होजी वेची मुल्ये धाड. सुभ ट देश नेपालमां होलाल ॥ होजी सारथवाह लो ध, फले लख्युं जे भालमां होलाल ॥ ७ हो जी तेणे पण वब्बरकुल, महाकाल नगरे धरी होलाल ॥ होजी हाटे वेची वेश, लेइ शीखावी नटी करी होलाल ॥ ८ ॥ होजी नाटकप्रिय महा काल, नृप नटपेटकसुं ग्रही होलाल ॥ होजी वि विध नचावी दीध. मयणसेना पतिने सही हो लाल ॥ ९ ॥ होजी नाटक करतां तास, आगे दिन केता गया होलाल ॥ होजी देखी आपणुं कुटुंब, उल्लस्युं दुःख तुम हुइ दया होलाल ॥ १० ॥ होजी मयणादुःख तव देखी, निज गु रुवयणे मद कीयो होलाल ॥ होजी ते मयणापति दास, भावे अब मुज सिलकीयो होलाल ॥ ११ ॥ होजी एकज विजयपताक, मयणा सयणामां ल

हे होलाल ॥ होजी जेहनुं शील सलील, महि माए मृगमद मह महे होलाल ॥ १२ ॥ होजी मयणानें जिनधर्म, फलित्र्उ वलीत्र्उ सुरतरु हो लाल ॥ होजी मुजने मिथ्याधर्म, फलित्र्उ विपफल विपतरु होलाल॥ १३॥होजीएकज जलधि उत्पन्न, अमिय विपजे आतरो होलाल॥ होजी अम वे उ वेहेनीमाहे, तुमेवे मत कोइ पांतरो होलाल॥ ॥ १४ ॥ होजी मयणा निजकुललाज, उद्योत्तक मणिदीपीका होलाल ॥ होजी हुंतु कुलमलहेत, सघन निशानी जीपिका होलाल ॥ १५ ॥ होजी मयणा दीठे होय, समकित शुद्ध सोहामणुं होलाल ॥ होजी मुज दीठे मिथ्यात्व, धीठाइ होए अतिघणु होलाल॥ १६ ॥ होजी एवा वोली वोल, सुरसुंदरीए उपाइउ होलाल ॥ होजी जे आनंद नहोत, नाटक शतके पण कीउ होलाल ॥ १७ ॥ होजी श्रीपाल वडवेग, हिवे अरिदमण तेडावियो होलाल ॥ होजी सुरसुंदरी

तसदीध, वहु ऋद्ध वोलावड़ होलाल ॥ १८ ॥ होजी ते दंपति श्रीपाल, मयणाने सुपसाउले होलाल ॥ होजी पामे समकित शुद्ध. अध्यवसाए अति भले होलाल ॥ १९ ॥ होजी कुष्टी पुरुष शत सात, मयणा वयणे लही दया होलाल ॥ होजी आराधी जिनधर्म, निरोगी सघला थया होलाल ॥ २० ॥ होजी ते पण नृप श्रीपाल, प्रणमे वहुले प्रेमसुं होलाल ॥ होजी राणीम दीए नृप तास, वदन कमल नित्य उल्लस्युं होलाल ॥ २१ ॥ होजी आवी नमे नृपपाय, मतिसागर पण मं त्री होलाल ॥ होजी पूरव परे नरनाह, तेह अ सात्य कियो कवि होलाल ॥ २२ ॥ होजी सुस रा सालानृप, मांडल बीजा पण घणा होलाल ॥ होजी तेहने दीए वहु मान, नृप आदरनी नहीं मणा होलाल ॥ २३ ॥ होजी मालमिलिन कर पद्म, सवि सेवे श्रीपालने होलाल ॥ होजी ए दीन विनवे मंत्री, मतिसागर नृप.लने हो

लाल ॥ २४ ॥ होजी चोथे खंडे ढाल, बीजी हुइ सोहामणी होलाल ॥ होजी गुणगातां सिद्धच क्र, जश कीर्ति वाधे घणी होलाल ॥ २५ ॥

दोहरा ॥ मतिसागर कहे पितृपदे, ठव्यो बाल पण जेण ॥ उठावियो ते तुज अरि, ते सहि दित्तम एण ॥१॥ अरि कर गतजे नवि लिए, शक्ति छते पि तृरज्ज ॥ लोक हसे बळ फोकतस, जिम शारदघ नगर्ज ॥ २ ॥ ए बल ए ऋधि ए सकल, सैन्यातणो विस्तार ॥ शुं फळजो लेशो नही, ते निजराज उदार ॥ ३ ॥ नृप कहे साचुं तें कह्युं पणछे चार उपाय ॥ शाम होय तो दंड श्यो, साकरे पण पित जाय ॥ ४ ॥ अहो बुद्धि मंत्री भणे, दूत चतुरमुख नाम ॥ नृप शिखावी मोकल्यो, पहातो चंपा ठाम ॥ ५ ॥

ढाल त्रीजी ॥ राग बंगाला॥ किसके चेले कि सके पूत, आतम राम एकला अवधूत ॥ मन मानल ए देशी ॥ अजितसेनछे ज्यां नृपाल, ते

आगल कहे दूत रसाल ॥ साहेब सेविए ॥ क
ला शीखवा जाणी बाल, जे तें मोकल्यो श्रीपा
ल ॥ सा० ॥ सकल कला तेणे शीखी सार,
सेना लइ चतुरंग उदार ॥ सा० ॥ आव्योछे तुज
खंधनो भार, उतारेछेते निरधार ॥ सा०॥ २ ॥
जीरण थंभतणो जे भार, नवो ठवीजे ते निर
धार ॥ सा० ॥ लोके पण युक्तछे एह, राज देह
तुमे दाखो नेह ॥ सा० ॥ ३ ॥ बिजा पयपंकज
तस भूप, सेवे बहु भक्ति अनुरूप ॥ सा० ॥
तुमे नवि आव्याउपायो विरोध, नवि असम
र्थ छे तेहसुं शोध ॥ सा० ॥ ४ ॥ किहां स
रसव किहां मेरु गिरिंद, किहां तारा किहां शा
रदचंद ॥ सा० ॥ किहां खद्योत किहां दिननाथ,
किहांसायर किहां छिल्लर पाथ ॥ सा० ॥ ५॥ कि
हां पंचायण किहां मृगबाल, किहां ठिकिर किहां
सोवनथाल ॥ सा० ॥किहां कोद्रव किहां कूर कपूर,
किहां कुक्कस ने किहां घृत पूर ॥ सा०॥ ६ ॥ किहां

शून्य वेडी किहां आराम, किहां अन्याय किहां नृपराम ॥ सा०॥ किहा वाघने किहा वली गा ग, किहा दयाधर्म किहां वली याग ॥ सा० ॥ ॥ ७ ॥ किहां जुठने किहां वली साच, किहां रत्न किहा खंडित काच ॥ सा० ॥ चढते ठेठेवे श्रीपाल, पडते तुम सरखा नृपाल ॥ सा० ॥ ॥ ८ ॥ जो तुं निज जीवित नवि रूठ, तो प्रणमी करी तेहज तुठ ॥ सा० ॥ जो गर्वित छे देखी रऊ, तो रण करवा थाजे सऊ ॥ सा० ॥ ॥ ९ ॥ तस सैनासागर मही जाण, तुज दल साथुचूर्ण प्रमाण ॥ सा० ॥ मोटासु नवि कीजे ऊंऊ, सवी कहे एम वूऊ अवूऊ ॥ ॥ सा० ॥ १० ॥ बोली एम रह्यो जव दूत, अजितसेन बोल्यो थइ भूत ॥ राजा नहीं मीले ॥ कहेजे तु तुज नृपने एम, दूतपणानो जोछे प्रेम ॥ रा० ॥ चंपानगरीनो राजा नहीं मीले ॥ ११ ॥ आदि मध्य अंतेछे जाण,

मधुरे अमल कटु तिक्त प्रमाण ॥ रा० ॥ जोजन वचने सम परिणाम, तेणे चतुरमुख जे ताहरुं नाम ॥ रा० ॥ १२ ॥ निज नहिं तेह अमारो कोय, शत्रुनाव वहिएछे दोय ॥ रा० ॥ जीवतो मुकयो जाणी बाल, तेणे अमे निबल बलियो श्रीपाल ॥ रा० ॥ १३ ॥ निज जीवित ने हुं नहि रूठ, रूठयो तस जमराय अपूठ ॥ जेणे जगायो सुतो सिंह, मूज कोपे तस न रहे लीह ॥ रा० ॥ १४ ॥ जस बल सायर सायु प्राय, जेह निकलते बीजा राय ॥ रा० ॥ तेमां हुं वडवानल जाण, सवि ते शोषुं न करूं काण ॥ ॥ रा० ॥ १५ ॥ कहेजे दूत तुं वेगे जाई, आवुंछुं तुज पुठे धाइ ॥ रा० ॥ बल परखीजे रणमेदान, खडगनी पृथ्वीने विद्यानुं दान ॥ रा० ॥ १६ ॥ चोथे खंडे त्रीजी ढाल, पूरण हुइ गुण राग बंगाल ॥ रा० ॥ सिद्ध चक्र गुण गावे जेह, विनय सुजश सुख पावे तेह ॥ रा० ॥ १७ ॥

दोहरा ॥ बचन कहे नयरीतणां, दूत जई
अति वेग ॥ कडूआं काने ते सुणी, हुओ श्री
पाल सतेग ॥ १ ॥ ऊंच्च नूमि तटिनीतटे,सेना
करि चतुरंग ॥ चंपा दिश जइ तिण दिया, प
ट आवास उतंग ॥ २ ॥ सामो आव्यो सबल
तव, अजितसेन नरनाह ॥ मांहो मांहि दल वे
उ मिल्या, सगर्व अधिक उछाह ॥ ३ ॥
ढाल चोथी ॥ करूखानी देशी ॥ चंग रणरंग
मंगल हुआं अति घणां, नूरि रणतूर अविदूर
वाजे ॥ कौतुकी लाख देखण मिल्या देवता, ना
द दुंदुंनितणे गयण गाजे ॥ चं० ॥ १ ॥ उग्र
ता करण रणनूमि त्यां शोधिए, रोधिए अव-
धि करी शस्त्र पूजा ॥ वोधिए सुनटकुलवंशश
सा करी, योधिए कवण विण तूज दूजा ॥ चं०
॥ २ ॥चरचिए चारू चंदनरसे सूनटतनु, अ
रचिए चंपके मुकट शीशे ॥ सोहिए हत्र वर
वीरवलये तथा,कल्पतरु परे वन्या सुनट दीसे

॥ चं० ॥३ ॥ कोइ जननी कहे जनक मत ला
जवे, कोइ कहे माहरुं बिरुद राखे ॥ जनक प
ति पुत्र तिहू वीर जश उज्जला, सोहि धन ज
गतमां आणिय आखे ॥ चं० ॥ ४ ॥ कोइ र
मणी कहे हसिय तुं सहिश किम, समर करवा
ल शर कुंत धारा ॥ नयण बाणे हण्यो तूज मे
वश कियो, त्यांन धीरज रही कर विचारा ॥
॥ चं० ॥ ५ ॥ कोइ कहे माहरो मोह तुं मत क
रे, मरण जीव तन तुज पीठ गंडुं ॥ अधररस
अमृतरस दोय तुज सुलनबे, जगत जय हेतु
हो अचल खांडु ॥ चं० ॥ ६ ॥ इम अधिक कौ
तुके वीररस जागते, लागते वचन हुआ सुनट
ताता ॥ सूर पण क्रूर थइ तिमिरदल खंडवा,
पूर्व दिशि दाखेव किरण राता ॥ चं० ॥ ७ ॥
रोपि रणथंन संमरंन करि अति घणो, दोइ द
ल सुनट तव सवल झुंझे ॥ नूमिने नोग्यता जोइ
निज योग्यता, अमल आरोगता रण नमूंझे॥ चं०

॥८॥ निर जिम तीर वरसे तदा जोद्ध घन.संचरे खगपरे धवल नेजा॥ गाज दल साज ऋतु आइ पावसतणी, वीज जिम कुंत चमके सतेजा॥ चं० ॥ ९ ॥ नाड ब्रनांड शतखंड जे करी श के, उच्छले तेहवा नालगोला ॥ वरसता अग्नि रणमग्न रोपे नरया, मानु ए यमतणा नयणडोला ॥ चं० ॥ १० ॥ केइ छेदे शरे अरितणां शिर सुनट, आवतां केइ अरि वाण झाले ॥ केइ असि छिन्न करि कुन्न मुक्ताफले, ब्रम्हरथ विहगमुख ग्रास घाले ॥ च० ॥ ११ ॥ मद्यरस सद्य अनवद्य कवि पद्य नर, बंदिजन बिरुदथी अधिक रसिया ॥ खोज अरिफोजनी मोज ध रिनवि शके, चमकनर धमक दइ मांह धसिया ॥ चं० ॥ १२ ॥ वाल विकराल करवाल हत सुनटशिर, वेग उछलित रवि राहु माने ॥ धू लि धोरणि मिलित -गगन गंगाकमल, कोट अंतरित रथ रहन छाने ॰ ॥ ॥ केइ

भट भार परि शीश परिहार करि, रणरसिक अधिक झुझे कबंधे ॥ पुर्ण संकेत हित हेत जय जयरवे, नृत्य मनु कृत्य संगीतबंधे ॥चं०॥१४॥ भूरि रणतूरपूरे गयण गमगमे, रथ सबलशूर चक्रचूर भंजे ॥ वीर हक्काइ हयगय पूले चिहुं दिशे, जेह होय शूर तस कोण गंजे ॥ चं० ॥ ॥ १५ ॥ तेह क्षणमांह हुइ रणमही घोरतर, रुधिर कर्दम भरी अंतपुरी ॥ प्रीति हुइ पूर्ण व्यंतरतणा देवने, सुभटने होंस नवि रहि अधूरी ॥ चं० ॥ १६ ॥ देखि श्रीपालभट भांजियुं सैन्य निज, ऊठेव तव अजितसेन राजा ॥ नाम मुज राखवो जोर फिरी दाखवो, हो विमल सुभट कुल तेज ताजा ॥ चं० ॥ १७ ॥ तेह इम वुझतो सैन्य सजि झुझतो, वींटियो जत्ति शय सात राणे ॥ ते वदे नृपति अभिमान तज ह जिय तुं, प्रणमि श्रीपाल हित एह जाणे ॥चं० ॥ १८ ॥ मानधन जास माने नते हितवचन,

तेहसुं झुंझनो नविय थाके ॥ बांधियो पाडि क रि तेह सतशय नटे, हुउ श्रीपालजश प्रगट वाके ॥ चं० ॥ १९ ॥ पाय श्रीपालने आणियो तेह नृप, तेण गेमावियो उचित जाणी ॥ नुमि सुख नोगवो तात मत खेद करो, वदत श्रीपाल इम मधुर वाणी ॥ चं० ॥ २० ॥ खंम चोथे हुई डाल चोथी नली, पूर्ण कमखातणी एह देशी ॥ जेह गावे सुजश एम नवपदतणो, ते लहे ऋद्धि सवि शुद्ध ेशी ॥ चं० ॥ २१ ॥

दोहरा ॥ अजितसेन चिंते करयुं, अविमास्युं में काज ॥ वचन न मान्यूं दूतनुं, तो न रही मुज लाज ॥ १ ॥ आप शक्ति जाणे नहीं, करे सबलसुं झुझ ॥ सुविहितवचन माने नहीं, आपद पमे अबुझ ॥ २ ॥ किहां वृद्धपण हुं सदा, परद्रोहि कृत पाव ॥ किहां बालपण ए सदा, पर उपकार स्वनाव ॥ ३ ॥ गोत्रद्रोह कीर्ति नहीं, राजद्रोह नवि नीति ॥ बालद्रोह सदगति नहीं,

ए त्रणे मुज नीति ॥ ४ ॥ कोइनकरे तेमें करयुं, पातक निठुर निजाण ॥ नहि बीजुं बहु पापने ॥ नरक विना मुज ठाण ॥ ५ ॥ एहवा पण बहु पापने ॥ उद्धरवा दिये हत्थ ॥ प्रव्रज्जा जिनराजनी, छे इक शुद्ध समत्थ ॥ ६ ॥ ते दुखवल्ली वन दहन, ते शिवसुख तरु कंद ॥ ते कुलघरगुण गणतणुं, ते टाले सवि द्वंद ॥ ७ ॥ ते आकर्षण सिद्धनुं, नवनिकर्षण तेह ॥ ते कषायगिरिभेदपवि, नोकषाय दवमेह ॥ ८ ॥ प्रव्रज्जा गुण इम श्रहे, देखे नव जल दोष ॥ मोह मह्रा मद मिटिगयो, हुओ नावनो पोष ॥ ९ ॥ जेदाणी बहु पाप थिति, कर्मे विवरज दीध ॥ पूरवनव तस सांजरयो, रंगे चारित्र लीध ॥ १० ॥

ढाल पांचमी ॥ थारे माथे पंचरंगी पाघ सोनारो छोगलो मारूजी एदेशी ॥ हुओ चारित्र जत्तो, सुमतिने गुत्तो, विश्वनो तारूजी ॥ श्री

पालते देखी सुगुण गवेषी मोहियो ॥ वारूजी॥ प्रणमे परिवारे भक्ति उदारे ॥ वि० ॥ कहे तुज गुण थुणिए पातक हणिए आपणां ॥ वा० ॥ ॥ १ ॥ उपशम असिधारे क्रोधने मारे ॥ वि०॥ तु मद्दववंज्र मदगिरि भंज्र मोटका ॥ वा० ॥ मायाविषवेली मूल उखेली ॥ वि० ॥ तें अज्जव खी ले सहज सलीले सामटी ॥ वा० ॥ २ ॥ मूर्छाज ल भरियो गहन गुहरियो ॥ वि० ॥ तें तरियो दरियो मुत्ति तरीसुं लोभनो ॥ वा०॥ ए चार क पाया भवतरूपाया॥ वि०॥ बहु भेदे खेदे संजय निकंदी तुं जयो ॥ वा० ॥ ३ ॥ कंदर्पे दर्पे स वि सुर जीत्या ॥ वि० ॥ ते तें एकण घके विक्र म पके मोमीनो ॥ वा० ॥ हरिनादे भाजे गज नवि गाजे ॥ वि० ॥ अष्टापद आगल ते प ण गागल सारिखो ॥ वा० ॥ ४ ॥ रति अराति निवारि भय पण भारी ॥ वि० ॥ ते मन न वि धरिया तेहज मरिया तुजथी ॥ वा० ॥ तें

तजिय दुगंछा शी तुज वंछा ॥ वि० ॥ तैं पुग्गल अप्पा विहु परखे थप्पा लक्खण ॥ वा० ॥ ॥ ५ ॥ परिसहनी फोजे तुं निज मोजे ॥ वि० ॥ नवि नाग्यो लाग्यो रण जेम नागो एकलो ॥ वा० ॥ उपसर्गने वर्गे तुं अपवर्गे ॥ वि० ॥ चालतां नडियो तुं नवि पडियो पाशमा ॥ वा० ॥ ६ ॥ दोय चोर उठंता विषम वहंता ॥ वि० ॥ धीरज प विदंडे तेज प्रचंडे ताडिया ॥ वा० ॥ नइधार ए तरंतां पार उतरंतां ॥ वि० ॥ नवि मारग लेखा विगत विशेषा देखिये ॥ वा० ॥ ७ ॥ तिहां जोगनालिका समता नामे ॥ वि० ॥ तें जोवा मांडी उतपत छांडी उद्यमे ॥ वा० ॥ तिहां दीठी दूर अनंदपूरे ॥ वि० ॥ उदासीनता शेरी नहि नवफेरी चक्रछे ॥ वा० ॥ ८ ॥ ते तुं नवि मूके जोगन चूके ॥ वि० ॥ बाहेरने अं तर तुज निरंतर सत्यछे ॥ वा० ॥ नयछे ब रंगा तिहां न एकंगा ॥ वि० ॥ तुमे नयपक्ख

कारी गे अधिकारी मुक्तिना ॥ वा० ॥ ९ ॥ तुं
मे अनुनव जोगी निजगुण नोगी ॥ वि० ॥ तु
मे धर्मसंन्यासी शुद्ध प्रकाशी तत्वना ॥ वा० ॥
तुमे आतमदरशी उपशम वरसी ॥ वि० ॥ सिं
चो गुणवाडी थाये ते जाफी पुण्यसुं ॥ वा० ॥
॥१०॥ अप्रमतप्रमत्तते द्विविध कहिज ॥ वि०॥
जाणज गुण ठाणज एकज नावले ते अह्यो ॥
वा० ॥ तुमे आगम अगोचर निश्चय संवर ॥
वि० ॥ फरस्यु नवि तरस्युं चित्त तुम केरुं स्व
नमा ॥ वा० ॥ ११ ॥ तुज मुद्रा सुंदर सुगुण पु
रंदर ॥वि०॥ सूचे अति अनोपम उपशम ली
ला चित्तनी ॥ वा० ॥ जो दहन गहन होए अ
तरचारी ॥ वि० ॥ तो केम नवपल्लव तरुअर
दीसे सोहतुं ॥ वा० ॥ १२ ॥ वैरागी त्यागी
तुं सोनागी ॥ वि० ॥ तुज शुनमति जागी ना
ठ नागी मूर्नथी ॥ वा० ॥ जगपूज्य तु मा
पुज्य ठ प्यारो ॥ वि० ॥ पहेला पण न

मियो हिवे उपशमियो आदरयो ॥ वा० ॥ १३॥ एम चोथे खंडे रंग अखंड संथुणयो ॥ वि० ॥ जे मुनि श्रीपाले पंचमी ढाले ते कह्यो॥वा०॥१४॥

दोहरा ॥ अजितसेनमुनि इम थुणी, ते हने पाट विशाल ॥ तस अंगज गजगति सुम ति, थापे नृप श्रीपाल ॥ १॥ कारज कीधां आ पणां, आरजने सुख दीध ॥ श्रीपाले बल पुण्य ने, जे बोल्यो ते कीध ॥२ ॥

ढाल छठी ॥ बलद भलाछे सोरठीरे लाल एदेशी ॥ विजय करी श्रीपालजीरे लाल, चंपा नगरीए कीध प्रवेशरे सोभागी ॥ टल्या लोक ना सकल कलेशरे ॥ सो० ॥ चंपानगरीते बनी सुविशेषरे ॥ सो० ॥ शिणगारया हाट अशेषरे॥ सो० ॥ पटकुले छाया प्रदेशरे ॥ सो० ॥ जय जयभणे नरनारियां होलाल ॥ १ ॥ फरके ध्व जा त्यां चिहुं दिशेरे लाल, पग पग नाटारंभरे ॥ सो० ॥ मांडयांते सोवन थंभरे ॥ सो० ॥ गा

वे गोरी गीत अदंभरे ॥ सो० ॥ जेणे रूपे जी तीठे रंभरे ॥ सो० ॥ बंभने पण होए अचंभरे ॥ सो० ॥ ज०॥२ ॥ सुरपुरी ऊंपाजे करीरे लाल, चंपा हुइ तेणीवाररे ॥ सो०॥ मदमोदसमुद्र मां साररे ॥ सो०॥ फलियो साहस मानु उदाररे ॥ सो० ॥ त्यां आव्यो हरि अवताररे ॥ सो०॥ श्रीपाल ते कुलउद्धाररे ॥ सो० ॥ ज० ॥ ३ ॥ मोतीय थाल भरी करीरे लाल, वधावे घर नाररे ॥ सो०॥ कर कंकणना रणकाररे ॥ सो०॥ पगे ऊांऊरना ऊमकाररे ॥ सो० ॥ कटिमेखलना खलकाररे ॥ सो० ॥ वाजे मांदलना धौंकाररे ॥ ॥ सो० ॥ ज० ॥ ४ ॥ सकल नरेसर तिहां मिलीरे लाल, अभिषेक करे फिरी तासरे ॥सो०॥ पितापाटे थापे उल्लासरे ॥ सो० ॥ मयणा अभिषेक विशेषरे ॥ सो० ॥ लघुपाटे आठ॥ ज शेषरे ॥ सो०॥ सीधोजे कीधो उद्देशरे ॥ ॥ सो० ॥ ज० ॥ ५ ॥ एक मंत्रि मतिसागररे

लाल, त्रण धवलतणाजे मित्तरे ॥ सो० ॥ ए चारे मंत्रि पवित्तरे ॥ सो० ॥ श्रीपालकरे शुभ चित्तरे ॥ सो० ॥ एतो तेजे हुउ आदित्तरे ॥ ॥ सो० ॥ खरचे बहुलुं तिहां वित्तरे ॥ सो० ॥ ॥ ज० ॥ ६ ॥ कोसंबी नयरी थकीरे लाल, ते डाव्यो धवलनो पुत्तरे ॥ सो० ॥ तेनुं नाम विम लवे युत्तरे ॥ सो० ॥ तेह शेठ कर्यो सुमुहुत्तरे ॥ सो० ॥ सोवनपट बंध संयुत्तरे ॥ सो० ॥ किधा कोष ते अखय सुगुत्तरे॥सो०॥ज० ॥७॥ उत्सव चैत्य अठाहियारे लाल, विरचावे विधि साररे॥ ॥ सो० ॥ सिद्धचक्रनी पुजा उदाररे ॥ सो० ॥ करे जाणी तस उपकाररे ॥ सो० ॥ तेनो धर्मी सहु परिवाररे ॥ सो० ॥ धर्मे उल्लसे तस दाररे ॥ सो० ॥ ज० ॥ ८ ॥ चैत्य करावे तेहवारे ला ल, जे स्वर्गसुं मंडे वादरे ॥ सो० ॥ विधुमंगल अमृत आस्वादरे ॥ सो० ॥ ध्वजजिह्वे लीये अ दरे ॥ सो० ॥ तेणे गाजे गुहिरे नादरे॥सो०॥

मोडे कुमतिना उनमादरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ ९ ॥ पडह अमार वजावियारे लाल, दीधां दान अनेकरे ॥ सो० ॥ साचविया सकल विवेकरे ॥ सो० समकितनी राखी टेकरे ॥ सो० ॥ न्याये राम कहायो छेकरे ॥ सो० ॥ ते राजहंस बीजा भेकरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १० ॥ अचरज एक तेणे कस्युंरे लाल, मन गुप्त ग्रहे हुता जेहरे ॥ सो० ॥ कर्णादिक नृप ससनेहरे ॥ सो० ॥ छोडाविया स घला तेहरे ॥ सो० ॥ निज अद्भुत चरित अछेहरे ॥ सो० ॥ देखाडी निज गुणगेहरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ ११ ॥ श्रीपाल प्रतापथी तापियोरे लाल विधि शयन करे अरविंदरे ॥ सो० ॥ करे जलधि वास मुकुंदरे ॥ सो० ॥ हर गंगधरे निसपंदरे ॥ ॥ सो० ॥ फिरे नाठा सूरज चंदरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ ॥ १२ ॥ तस जशडे गंगा सारिखोरे लाल, तिहां अरिअपजश सेवालरे ॥ सो० ॥ कर्पुरमांहे अंगाररे ॥ सो० ॥ अरविंदमांहे अलिबालरे ॥ सो० ॥ अन्योन्य

संयोग निहालरे॥सो०॥दिए कवि उपमा ततकाल रे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १३ ॥ सुरतरु स्वर्गथी ऊतरीरे लाल, गयां अगम अगोचर ठामरे॥सो०॥ जिहां कोइ न जाणे नामरे ॥ सो० ॥ तिहां तपस्या करे अभिरामरे ॥ सो० ॥ जब पाम्यां अद्भूत ठामरे ॥ सो० ॥ तस करअंगुली हुआं तामरे ॥ सो०॥ ज० ॥ १४ ॥ जश प्रताप गुण आगलोरे लाल, गुरुउने गुणवंतरे ॥ सो०॥ पाले राज महंतरे ॥ सो०॥ वयरीनो करे अंतरे ॥ सो०॥ मुखपद्म सदा विकसंतरे ॥ सो० ॥ लीलालहेर धरंतरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १५ ॥ मेरुमवे जे अंगलेरे लाल, कुशअग्रे जलनिधि नीररे ॥ सो०॥ फरसे आकाश समीररे ॥ सो० ॥ तारागण गणित गंभीररे ॥ सो० ॥ श्रीपाल सुगुणनो तीररे ॥ सो० ॥ ते पण नवि पामे धीररे ॥ सो०॥ ज० ॥ १६ ॥ चोथे खंडे पुरी थइरे लाल, ए छठी ढाळ अनंगरे सो० ॥ इहां उक्ति ने युक्ति

सुचंगरे ॥सो०॥ नवपद महिमानो रंगरे॥सो०॥ एहथी लहीए ज्ञानतरंगरे॥सो० ॥ वलि विनय सुयश सुखसंगरे ॥ सो० ॥ १७ ॥

दोहरा ॥ एहवे राय रिषी जलो, अजितसेन जस नाम ॥ उहिनाण तस ऊपन्युं, शुद्ध चरण परिणाम ॥ १ ॥ तिण नगरी ते आवियो, सुणि आगमन उदंत ॥रोमांचित श्रीपाल नृप, हर्षित हउ अत्यंत ॥ २ ॥ वंदन निमित्ते आवियो, जननी जज समेत ॥ मुनि नमि करिय प्रदक्षिणा, बेठो धर्मसंकेत ॥ ३ ॥ सुणवा वांछे धर्म ते,गुरुसन्मुख सुविनीत ॥ गुरु पण तेंहने देशना, दे नय समय अधीत ॥ ४ ॥

ढाल सातमी ॥ हस्तिनागपुरवरजलो, जिहा पांडुराजा साररे एदेशी ॥ प्राणी वाणी जिनतणी, तुमे धारो चित्तमझाररे॥ मोहे मूझ्या मत फिरो, मोह मूक्ये सुख निरधाररे ॥ मोह मूक्ये सुख निरधार, संवेग गुण पालीये ॥पुण्य

वंतरे पुण्यवंत अनंत विज्ञान, वदे इम केवली
जगवंतरे ॥ १ ॥ दश दृष्टांते दोहिलो, मानवज्ञ
व ते पण लिद्धरे ॥ आरिजक्षेत्रे जन्मजे, ते दु
र्लन सुकृत संबंधरे ॥ ते दुर्लन० ॥ संवे० ॥२॥
आरजक्षेत्र जनम हुउ, पण उत्तम कुल दुर्लन
रे ॥ व्याधादीक कुल ऊपन्ये, शुं आरजक्षेत्र
अचंजरे ॥ शुं० ॥ संवे० ॥ ३ ॥ कुलपामे पण
दुलहा, रूप आरोग्य आयु समाजरे ॥ रोगी
रूपरहित घणा, हीण आयु दीसेछे आजरे॥ही०॥
॥ संवे० ॥४॥ ते सविपामे पण सही, दुल्लहोछे
सुगुरु संयोगरे ॥ सघले क्षेत्रे नहीं सदा, मुनि पा
मी जे शुन्न योगरे ॥ मुनि० ॥ संवे० ॥५॥ मोटे पु
ण्ये पामीए, जो सदगुरु संग सुरंगरे॥तेरे काठीया
तोकरे, गुरु दर्शन उत्सव न्नंगरे ॥ गु० ॥ संवे० ॥
॥ ६ ॥ दर्शन पामे गुरुतणुं, धूर्ते व्युदग्राहित चि
त्तरे ॥ सेवाकरी जन नविशके, होए खोटे नाव अ
मितरे ॥ हो० ॥ संवे० ॥ ७ ॥ गुरुसेवा पुण्ये ल

हा, पासे पण बेठा नित्तरे ॥ धर्मश्रवण तोहे दो
हिलुं, निद्रादिक दिएजो नित्तरे ॥ नि०॥संवे० ॥
॥ ८ ॥ पामी श्रुत पण दुल्लही, तत्त्वबुद्धि ते नरने
न होयरे ॥शृंगारादि कथारसे, श्रोता पण निज गुण
खोयरे ॥श्रो०॥ संवे०॥९॥ तत्व कहे पण दुल्लही,
सद्दहणो जाणो संतरे ॥ कोइ निजमति आगल
करे, कोइ डामाडोल फिरंतरे॥ को०॥सं०॥१०॥ आ
पा विचारे पामिए, कहो तत्वतणो केम अंतरे ॥
आलमुआ गुरु शीष्यनो, इहा भाव जो मन दृ
ष्टंतरे ॥ इ० ॥ संवे०॥ ११ ॥ वठरछ त्र ग ज आ
वतां, जेम प्राप्त अप्राप्त विचाररे ॥ करे न तहथी
जगरे, तेम आपमति निरधाररे॥ ते०संवे०॥१२॥
आगमने अनुमानथी, वलि ध्यानरसे गुणगेहरे
॥ करे जे तत्व गवेषणा, ते पामे नही संदेहरे ॥
॥ ते० ॥ सवे० ॥ १३ ॥ तत्व बोधते स्पर्शछे, सं
वेदन अन्य स्वरूपरे ॥ संवेदन वंध्ये हुवे, जे
स्पर्शी प्रापति रूपरे ॥ जे० ॥ संवे० ॥ १४ ॥

तत्त्वते दशविध धर्मछे, क्षांत्यादिक श्रमणनो शु
द्धरे ॥ धर्मनुं मूल दया कही, ते खंति गुण अ
विरूद्धरे ॥ ते० ॥ संवे० ॥ १५ ॥ विनयने वश
छे गुण सवे, तेतो मार्द्दवने आयत्तरे ॥ जेहने
मार्द्दव मनवस्यो, तेणे सवि गुणगण संपत्तरे ॥
ते० ॥ संवे० ॥ १६ ॥ आर्जव विण नवि शु
द्धछे, नवि धर्म आराधे अशुद्धरे ॥ धर्मविना
नवि मोक्षछे, तेणे रिजु भावी होय बुद्धरे ॥ ते०
॥ संवे० ॥ १७॥ द्रव्योपकरण देहना, वलि भ
क्तपान शुचि भावरे ॥ भाव शौच जेम नवि च
ले, तेम कीजे तास बनावरे ॥ ते० ॥ संवे० ॥
॥ १८ ॥ पंचाश्रवथी विरमीए, इंद्रिय निग्रहीजे
पंचरे ॥ चार कषाय त्रण दंड जे, तजीए ते सं
जम संचरे ॥ त० ॥ संवे० ॥ १९॥ बांधव धन
इंद्रिय सुखतणो, वली भय विग्रहनो त्यागरे ॥
अहंकार ममकारनो, जे करशे ते महाभागरे ॥
जे० ॥ संवे० ॥२०॥ अविसंवादनयोगजे, वली

तन मन वचन अमायरे ॥ सत्य चतुर्विध जिन कह्यो, बीजे दर्शने न कहायरे ॥ वी० ॥ संवे० ॥ ॥ २१ ॥ षट्विध बाहिर टप कह्युं, अभ्यंतर षटविध होयरे ॥ कर्मखपावे ते सही, पडिसोयवृत्ति पणे जोयरे ॥ प० ॥ संवे० ॥ २२ ॥ दिव्य उदारिक कामजे, कृत कारीत अनुमति भेदरे ॥ योग त्रिक तस वर्जवुं, ते ब्रम्हहरे सवि खेदरे ॥ ते० ॥ संवे० ॥ २३ ॥ अध्यात्मवेदी कहे, मूर्छा ते परिगह भावरे ॥ धर्म अकंचनने भएयो, ते कारण भवजल नावरे ॥ ते० ॥ संवे० ॥ २४ ॥ पांच भेदछे खंतिना, उवयार वियार विवागरे ॥ वचन धर्म तिहां त्रणछे, लौकिक दोय अधिक सोभागरे ॥ लौ० ॥ संवे० ॥ २५ ॥ अनुष्टान ते चारछे, प्रीति भक्तिने वचन असंगरे ॥ त्रण क्षमाछे दोयमा, अयिम दोयमांहे चंगरे ॥ अ० ॥ संवे० ॥ ॥ २६ ॥ वल्लभ स्त्री जननी तथा, तेहना कृतमां जूजूत रागरे ॥ पडिकमणादिक कृत्यमां, एम

॥ संवे० ॥ २७ ॥
प्रीति भक्तिनो लागरे ॥ ए० ॥
वचन ते आगम आशरे, सहेजे थायेते असंगरे
॥ चक्र भ्रमण जेम दंडथी, उत्तर तदभावे चंगरे
॥ उ० ॥ संवे० ॥ २८ ॥ विष गरल अनुष्ठानछे,
तद्धेतु अमृतवालि होयरे ॥ त्रिक तजवां देय से
ववां, ए पांच भेद पण जोयरे ॥ ए० ॥ संवे० ॥
॥ २९ ॥ विष किरिया ते जाणीए, जे अशना
दिक उद्देशरे ॥ विष ततखिण मारे यथा, तेम
एह भवे फल लेशरे ॥ ते० ॥ संवे० ॥ ३० ॥ पर
भवे इंद्रादिक रमा, इछा करतां गर थायरे ॥
ते कालांतरे फलदीए, मारे जेम हरुकियो वायरे ॥
मा० ॥ संवे० ॥ ३१ ॥ लोक करे तिम जे करे,
उठे बेसे समूर्छम प्रायरे ॥ विधि विवेक जाणे
नही, ते अनुष्टान कहायरे ॥ ते० ॥ संवे० ॥
॥ ३२ ॥ तद्धेतु शुद्ध रागथी, विधि शुद्धते अमृ
त होयरे ॥ सकल विधानजे आचरे, ते दीसे
विरला कोयरे ॥ ते० ॥ संवे० ॥ ३३ ॥ करण प्री

ति आदर घणो, जिज्ञासा जागनो संगरे ॥ शु
भ आगम निर्विघ्नता, ए शुद्धक्रियाना लिंगरे ॥
ए० ॥ संवे० ॥ ३४ ॥ द्रव्यलिंग अनंतां धरयां,
करी किरिया फल नवि लह्यरे ॥ शुद्धक्रिया तो
संपजे, पुद्गल आवर्त जो अद्धरे ॥ पु०॥संवे० ॥
॥ ३५ ॥ अरिहंत सिद्ध तथा भला, आचारजने
उवज्झायरे ॥ साधु नाण दंशण चरि, तप नव
पद मुगति उपायरे ॥त०॥सवे०॥३६॥ ए नव प
द ध्याता थकां, प्रगटे निज आतम रूपरे ॥
आतम दरशण जेणें करयुं, तेणे मुद्यो भवभय
कूपरे ॥ ते० ॥ संवे० ॥ ३७ ॥ क्षण अर्धेजे अ
घटले, ते न टले भवनी कोडीरे ॥ तपस्या कर
तां अति घणी, नही ज्ञानतणीहे जोडीरे ॥न०॥
संवे० ॥ ३८ ॥ आतम ज्ञाने मगनजे, ते सवि
पद्गलनो खेलरे [illegible]जाल करी लखवे, नमिले
तिहा [illegible] ॥ न० ॥ संवे० ॥ [illegible]
जा[illegible] ; आवरण [illegible]

ह्रे ॥ आत्मज्ञानते दुःखहरे, एहिज शिवहेतु प्रसिद्धरे॥ ए० ॥ संवे० ॥ ४० ॥ चोथे खंडे सात मी, ढाल पूरण थइ खासरे ॥ नवपदमहीमा जे सुणे, ते पामे सुजश विलासरे ॥ते०॥ संवे० ॥४१॥

दोहरा ॥ इणपरे देइ देशना, रह्या जाम मुनि चंद ॥ तव श्रीपालते विनवे, धरतो विनय अमंद ॥१॥ भगवंत कहो कुण कर्मथी, बालपणे मुज देह ॥ महारोग ए ऊपन्यो, कुण सुकृते हुउ छेह ॥ २ ॥ कवण कर्मथी में लही, ठाम ठाम बहु ऋद्ध ॥ कवण कुकर्मे हुं पडयो, गुणनिधि जलनिधिमध्य ॥ ३ ॥ कवण नीच कर्मे हुउ, डुंबपणुं मुनिराय ॥ मुजने ए सवि किम हुउ, कहिये करि सुपसाय ॥ ४ ॥

ढाल आठमी ॥ बे बे मुनिवर वहिरण पांगरयारे एदेशी ॥ सांभलजो हिवे कर्मविपाक कहे मुनिरे, कांइ कीधुं कीधुं कर्म न जायरे ॥ कर्म वशे होय सघला सुखदुख जीवनेरे, कर्मथी बली

यो कोइ नव थायरे ॥ सां० ॥१॥ भरतक्षेत्रमां नयर हिरण्यपुर हुतोरे, महीपति मोटोते श्रीकांत रे ॥ व्यसन तेहने लग्युं आहेडातणोरे, कांइ वारे वारे राणी एकांतरे ॥ सां० ॥ २ ॥ राणी तेहनी जाणो सुगुणा श्रीमतिरे, समकित शी लनी रेषरे ॥ जिनधर्मे मति रुडी कुडी नांहि म नेरे, दाखे दाखे शीख विशेषरे ॥ सां० ॥ ३ ॥ पियु तुजने आहेडे जावुं नवि घटेरे, तेहने के डेछे नरकनी भीतिरे ॥ धरणीने परणी बे लाजे तुजथकीरे, मांडी जेणे जीव हिंसानी अनीतिरे ॥ सां०॥ ४ ॥ मुखे तृण दीधे अरिपण मूके जी वतोरे, एवोछे रुडो क्षत्रीनो आचाररे ॥ तृण आहार सदाजे मृगपशु आचररे, तेहने जे मारे आहेडे ते गामररे ॥ सां०॥ ५ ॥ ससलां नासे पासे नही, आयुध धरेरे, राणीजाया वाणी ते हने केडरे ॥ जे लागेते आगे दुःख लेशे घणोरे, नाठासुं वलन करे क्षत्री वेडरे ॥ सां० ॥ ६ ॥

अबल कुलासी ऊखने निज द्रुम पीडनारे, ल-गते मृगने तृण जक्षीने दोषरे ॥ हणतां नृपने न होय एम जे उपदिशेरे, तणे कीधा तस हिंसक कुल पोषरे ॥ सां० ॥७॥ हिंमानीते खिसा सघली सांजलीरे, हिंमा नवि रुमी किणहीं हेतरे॥ आप संतापे परसंतापे पापी उरे, आहेडीते जाणो कुलमां केतरे ॥ सां०॥८॥जाउ रसातल विक्रम जे दुर्बल हणेरे, एतो लेश्या कृष्णनो घन परिणामरे ॥ जूंडी करणीथी जग आपजश पामीएरे, ल हालो खातां मुख होयते श्यामरे ॥ सां० ॥ ९ ॥ एहवा राणीए वयण कह्यां पण रायनेरे, चित्तमांहे नवि जाग्यो कोइ प्रतिबोधरे ॥ घन वरसे पण न वि जिजे मगसेलीउरे, मूरखने हित उपदेशे हो ये क्रोधरे ॥ १० ॥ अन्य दिवस शतसात डल्लंठे परवर्योरे, मृगया संगे आव्यो गहने रायरे ॥ मुनि तिहां देखी कहे ए व्याधिछे कोढीयोरे, उल्लंठले मारे देइ घन घायरे ॥ सां० ॥ ११ ॥ जे

म जेम तामे मुनिने तेम नृपने हुएरे, हास्य त णो रस मुनिमनते रस शांतरे ॥ करी उपसर्ग ने मृगयाथी वल्या सातसेरे, नृपसाथेते पहोता घरे मन खांतरे ॥ सां० ॥ १२ ॥ अन्य दिवस मृगपूठे धायो एकलोरे, मृगलो पेठो नदी तट रानरे ॥ नूठो नृपते देखे नदी तट साधुनेरे, बो ले ते जलमा झाली कानरे ॥ सां० ॥ १३ ॥ कां इक करुणा आवी काढ्यो नीरथीरे, घरे आवी ने केहे राणीने वातरे ॥ सा कहे बीजानी पण हिंसा दुःख दिएरे, जन्म अनंतादिए ऋषिघात रे ॥ सां० ॥ १४ ॥ राजा जापे नवि करशुं फि री एहवुंरे, विरत्या केटलाएक वासर जामरे ॥ गो ख थकी मुनि दीठो फिरतो गोचरीरे, विसारी घरणीनी शिक्षा तामरे ॥ सां० ॥ १५ ॥ नग री वटाले कहे नृप लुंठनेरे, काढो बाहेर झालो एहने कंठरे ॥ राणीए दीठा गोखथकी ते काढ तारे, राजाने आदेशे लाग्या लुंठरे ॥ सां० ॥ १६ ॥

राणी रूठी राजाने कहे ए शुं करोरे, पोतानुं बोल्युं पालोन वचन्नरे ॥ मुनि उपसर्गे स्वर्गे जावुं दोहिलुंरे, नरके जावा लाग्युंछे तुज मनरे॥सां०॥१७॥ नृप उपशमित नमियो मुनिने तेणी घरगे, राणी आपे राजा ए अन्नाणरे ॥ मुनि उपसर्गे पाप कर्युं इणे मोटकुंरे, ए छूटे ते कहिये कांइ विन्नाणरे ॥ सां० ॥ १८ ॥ सज्जन जे भूंडुं करतां रूडुं करेरे, तेहनुं जगमां रहेशे नाम प्रकाशरे ॥ आंबो पत्थर मारे तेहने फल दिएरे, चंदन आपे कापे तेहने वासरे ॥ सां० ॥ १९ ॥ मुनि कहे मोटा पातकनुं शुं पालवुंरे, तो पण जो होय एहने भाव उल्लासरे ॥ नवपद जपतां तपतां तेहनुं तप भलुंरे, आराध्ये सिद्धचक्र होए अघनाशरे ॥ सां० ॥ २० ॥ पूजा तप विधि शीखी आराध्यो नृपेरे, राणी साथेत सिद्धचक्र विख्यातरे ॥ ऊजमणामांहे आठे राणीनी सहीरे, अनुमोदे वली नृपनुं तप शतसातरे ॥ सां० ॥

॥ २१ ॥ अन्य दिवसे गयाते सिंह नृप गाममे रे, भांजी तेवलीया लेइ गोवग्गरे ॥ केड करी ने सिंह मारयाते मरीरे, कोढी हुआ क्षात्रि मुनि उपसग्गरे ॥ सां० ॥ २२ ॥ पुण्यप्रभावे राजा हुउ श्रीकांत तुंरे, श्रीमति राणी मयणा सुंदरी तुज्झरे ॥ कुष्टिपणु जलमज्जन डुंबपणु तुमेरे, पाम्या ए मुनि आशातना फल गुज्झरे ॥ सां०॥ ॥ २३ ॥ सिद्धचक्र श्रीमति वयणे आराधीयोरे, तेहथी पाम्यो सघले ऋद्धि विशेषरे ॥ आठ सखी राणीनुं तप अनुमोदियुं, तेणेते लघु देवी हुइ तुज शुभ वेषरे ॥ सां० ॥२४ ॥ साप खाउ तुज आठमीए कह्यं सोक्यनेरे, तेणे सापे झंपी न टले पापरे ॥ धर्म प्रशंसा करी राणा हुआ सातसेंरे, घात विधुरथी सिंह लीए व्रत आपरे ॥ सा०॥२५॥ मास आणशणे अजितसेनते हुं हुउरे, बालपणे तुज राज्य हरयो ते गणरे ॥ बांधी पूरव वेरे तुज आगल धरयोरे, पूर्व आभ्या

से मुजने आव्युं नाणरे ॥ सां० ॥ २६ ॥ जाति संज्ञारी संजम ग्रहि लहि उहिनेरे, इहां आव्या जेणे जेवां कीधां कर्मरे ॥ तेहने तेवां आव्यां फल सुख दुःखतणांरे, सद्गुरु पासे जाणे कुण ए मर्मरे ॥ सां० ॥ २७ ॥ चोथे खंडे ढाल थइ ए आठमीरे, एहमा गायो नवपद महिमा साररे ॥ श्री जिन विनये सुजश लह्यो एहथीरे, जगमां होए निश्चे जेजेकाररे ॥ सां० ॥ २८॥

दोहरा ॥ एम सांजली श्रीपाल नृप, चिंते चित्तमझार ॥ अहो अहो ज्ञव नाटके, लहिए इस्या प्रकार ॥ १ ॥ कहे गुरुने हमणां नथी, मुजचारित्रनि शक्ति ॥ करि पसाय तेणे उपादिशो, उचित करण पडिवत्ति ॥२॥ वलतुं मुनि ज्ञाषे नृपति, निश्चे गति तुं जोय ॥ कर्म ज्ञोग फल तुज घणुं, इह ज्ञव चरम न होय ॥ ३ ॥ पण नवपद आराधतां, पामिश नवमुं सग्ग ॥ नरसुख सुरसुख अनुज्ञवी, नवमे ज्ञव अपवग्ग ॥४॥ ते

सुणि रोमांचित हुउ, निजघर पहोतो नृप ॥ मु
नि पण विहरंतो गयो, ठाणांतर अनुरूप ॥५॥

ढाल नवमी ॥ कंत तमाकु परिहरोरे एदेशी ॥ हारेलाल हिवे नरपति श्रीपालते, निज परि
वारसंयुत्त मेरे लाल ॥ आराधे सिद्धचक्रने, वि
धि सहित ग्रही सुमुहुत्त मेरे लाल ॥ मनने म
होटे मोजमां ॥ १ ॥ मयणासुंदरी त्यारे जणे,
पूर्वे पूज्यो सिद्धचक्र मेरे लाल ॥ धन त्यारे थो
डु हतुं, हमणा तो ऋद्धि शक्र ॥ मे० ॥ म०॥
॥ २ ॥ धन मोटे ओटुं करे, जे करणी धर्मनुं ते
ह ॥ मे० ॥ फल पूरूं पामे नहीं, मत करजो
तिहां संदेह ॥ मे० ॥ म० ॥ ३ ॥ विस्तारे नव
पद तणी, तेणे पूजा करो सुविवेक ॥मे०॥ धननो
लाहो लीजीए, राखो मोटी टेक ॥ मे०॥ म०॥४॥
मयणा वयण मन धरी, गुरु भक्ति शक्ति अनु
सार ॥ म० ॥ अरिहंतादिक पद भलां, आराधे
ते नवपद सार ॥ मे० ॥ म० ॥ ५॥ नव जिन

घर नव पडिमा नली, नव जीर्णोद्धार करावी ॥ मे० ॥ नानाविध पूजा करी, जिन आराधन शुन नाव ॥ मे० ॥ म०॥ ६ ॥ एम सिद्धतणी प्रतिमातणु, पूजन त्रिहुं काल प्रमाण ॥ मे०॥ तन्मय ध्याने सिद्धनुं, करे आराधना अनिराम ॥ मे० ॥ म० ॥ ७ ॥ आदर नक्तिने वंदना, वेयावच्चादिक लग्ग ॥ मे०॥ शुश्रुषा विधि सा चवी, आराधे सूरि समग्ग ॥मे०॥म०॥८॥ अध्या पक नणता प्रते, वसनासन ठाण बनाय॥ मे०॥ द्विविध नक्ति करतो थको, आराधे नृप उवज्झा य ॥ मे०॥ ९ ॥ नमन वंदन अनिगमनथी, व सही अशनादिक दान ॥ मे०॥ करतो वेयावच्च घणुं, आराधे मुनिपद ठाण ॥ मे०॥ म०॥१०॥ तीर्थयात्रा करी अतिघणी, संघ पूजाने रहजत्त॥ मे० ॥ आराधे दर्शनपद नलुं, शासन उन्नति दृढ चित्त ॥ मे०॥ म०॥११॥ सिद्धांत लिखावी तेह ने, फलते अर्चादिक हेत ॥ मे०॥ नाणपद आ

राधन करे, सज्झाय उचित-मन देत ॥ मे०॥१२॥ व्रत नियमादिक पालतो, विरतिनी भक्ति करंत ॥ मे०॥ आराधे चारित्र धर्मने, रागी जति धर्म एकंत ॥ मे०॥ म०॥१३॥ तजी इच्छा इह परलोकनी, थइ सघले अप्रतिबद्ध ॥ मे०॥ पट बाह्य अभ्यंतर पटे करी, आराधो नवपद शुद्ध ॥मे०॥ म०॥ १४ ॥ उत्तम नव पद द्रव्य भावथी, शुभ भक्ति करी श्रीपाल ॥ मे० ॥ आराधे सिद्धचक्रने, नित पामे मंगल माल ॥ मे०॥ म०॥ १५ ॥ एम सिद्धचक्रनी सेवना, करी साढा चार ते वर्ष ॥ मे० ॥ हिवे ऊजमणा विधितणो, पूरे तप उपन्यो हर्ष ॥ मे० ॥ म० ॥ १६ ॥ चोथे खण्डे पूरी थइ, ढाल नवमी चढते रंग ॥ मे०॥ विनयसुजश सुख ते लहे, सिद्धचक्र थुणेजे चंग॥मे०॥१७॥

दोहरा ॥ हिवे राजा निज राजनी, लच्छिनणे अनुसार ॥ ऊजमणु तेह तपतणुं, मांडे अतिहि उदार ॥ १ ॥

ढाल दशमी॥जोगीमा हंसारे विषय न राची ए एदेशी ॥ विस्तिरण जिन भुवनने विरचीए, गुणय त्रवेदिक पीठ॥ चंद्र चांद्रकारे धवल भुवन-तले, नवरंग चित्र विसिठ ॥ १ ॥ तप ऊजमणुरे इणीपरे कीजीए, जेम विरचे श्रीपाल ॥ तप फल वाधेरे ऊजमणुं करे, जेम जलपंकजनाल ॥ तप० ॥ २ ॥ पंच वरणनारे शालि प्रमुख न ला, मंत्र पवित्र करी धान॥ सिद्धचक्रनीरे रचना तिहांकरे, संपूरण शुन ध्यान ॥ त०॥ ३ ॥ अरिहंतादिक नवपदने विषे,श्रीफल गोल ठवंत ॥ सामान्ये घृत गांफ सहित सवे, नृप मन अधिके रे खंत ॥ त० ॥ ४॥ जिन पद धवलुंरे गोलकते ठवे, शुचि कर्कतन अठ ॥ चोत्रीश हीरे रे सहित विराजतुं, गिरूऊ सगुण गरीठ॥ त०॥ ॥ ५ ॥ सिद्धपदे अरुमाणिक्य रातमां, वालि इगतीश प्रवाल ॥ घृसृण विलेपित गोलक तेठवे, मुक्ति राग विशाल ॥ त० ॥ ६ ॥ पण माणिपीत

त्रीश गोमेदके, सुरिपदे ठवे गोल ॥ नीलर यण पंचवीश पाठक पदे, ठवे विपुल रंग रोल ॥ त० ॥ ७ ॥ रिष्टरतन सगवीशते मुनिपदे, पंचराय पट अंक ॥ सगसठ एगवन्न सित्तरी पं चासते, मुगता शेप निशंक ॥ त०॥ ८ ॥ ते ते वरणेरे चीगादिक ठवे, नवपदतणेरे उद्देश ॥ बी जी पण सामग्री मोटकी, मांडे तेह नरेश ॥ त० ॥ ९ ॥ बीजोरां खारक दाडिम भलां, केळां सरस नारिंग ॥ पुंगीफल वली कलश कंचन तणा, रतन पुंज अति चंग ॥ त० ॥ १० ॥ जे जे ठामेरे जे ठववुं घटे, तेते ठवेरे नरिंद ॥ ग्रह दिग्पालपदे फल फूलमा, धरे सवर्ण आनंद ॥ त०॥ ११ ॥ गुरू विस्तारेरे उजमनु करी, उ त्सव न्हवण कराय ॥ आठ प्रकारिरे जिनपूजा करे, मंगल अवसर थाय ॥त० ॥१२ ॥ सघ ते वारे तिलक मालातणं मंगल नृपने करेइ ॥ श्रीजिनमान्येरे संघे जे कर्यो,मंगल ते शिव दे

ई ॥ त० ॥ १३ ॥ तप ऊजमणांरे वीर्य उल्लासजे,
तेहज मुगति निदान ॥ सर्व अजव्यांरे तप पू
रां करयां, पण नाव्युं प्रणिधान ॥ त० ॥ १४॥
लघु कर्मीनेरे किरिया फल दीए, सफल सुगुरु
उवएस ॥ सिरहोए तिहां कूप खनन घटे, नहि
तो होय कलेश ॥ त० ॥ १५ ॥ सफल हुउ सवी
नृप श्रीपालने, द्रव्य जाव जस शुद्ध ॥ मत को
इ राचोरे काचो मत लेइ, साचो बेउ नय शुद्ध
॥ त० १६ ॥ चोथे खंडेरे दशमी ढालए, पूर
ण हुइ सुप्रमाण ॥ श्री जिन विनय सुजश ज
क्ति करी, पगपग होय कल्याण ॥ त० ॥ १७ ॥
दोहरा ॥ नमस्कार कहे एहवा, हिवे गंजीर
उदार ॥ योगीसर पण ते सुणी, चमके हृदय
मजार ॥ १ ॥ छप्पयछंद ॥ जो धुर सिरि अरि
हंत, मूल दृढ पीठ पइठो ॥ सिद्ध सूरि उवज्झा
य, साहु [illegible] पास गिरिठो ॥ दंशण नाण चारि
त [illegible]
सुंदरू ॥ तत्तक्खर सवग्ग ॥ ल

द्धि गुरुपयदल तुंबरू, दिशिपाल जक्ख जक्खणि पमुह ॥ सुर असुर कुसुमेहिं अलंकियो, सो सिद्ध चक्र गुरु कप्पतरु ॥ अंम्ह मन वंछित दियो ॥ ॥ १ ॥ नमस्कार करि उच्चरी, शक्रस्तव श्रीपाल ॥ नवपद स्तवन कहे मुदा, स्वरपद वर्ण विशाल ॥ २ ॥ मंगल तूर वजावते, नाचंते वर पात्र ॥ गायंते बहु विधि धवल, बिरुद पठंते गात्र ॥ ॥ ३ ॥ संघपूजा साहम्मिवच्छल, करी तेह नरनाथ ॥ शासन जैन प्रभावतो, मेले शिवपुर साथ ॥ ४ ॥ पटदेवी परिवार अन्य, साथे अविहड़ राग ॥ आराधे सिद्धचक्रने, पामे भवजल ताग ॥ ५ ॥ त्रिभुवनपालादिक तनय, मयणादिक संयोग ॥ नव निरुपम गुणनिधि हुआ, भोग वता सुख भोग ॥ ६ ॥ गय रह सहसते नव हुआ, नव लख जच्च तुरंग ॥ पत्ति हुआ नव कोडि तस, राजनीति नवरंग ॥ ७ ॥ राज निकंटक पालतां, नव शत वरस विलीन ॥ थापी

तिहुंयण पालने, नृप हुउ नवपदलीन ॥ ८ ॥

ढाल इगीयारमी ॥ श्री श्रीमंधर साहेब आगे एदेशी ॥ त्रीजे भवगर थानक तप करी, जे णे बांध्युं जिन नाम ॥ चोसट इंद्रे पूजित जे जिन, कीजे तास प्रणामरे भवीका ॥ सिद्धचक्र पद वंदो, जिम चिरकाले नंदोरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ जेहने होए कल्याणक दिवसे, नरके पण अजुआलुं ॥ सकल अधिक गुण अतिशय धारी, ते जिन नमी अघ टालुंरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २ ॥ जे तिहुनाण समग्ग उपन्या, भोग करम क्षिण जाणी ॥ लेइ दीक्षा शिक्षा दिये जनने, ते नमिये जिन नाणीरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ३ ॥ महागोप महामाहण कहीए, निर्यामक सत्थाह ॥ उपमा एहवी जेहने छाजे, ते जिन नमिए उच्छाहरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ४ ॥ आठ प्रातिहारज जस छाजे, पांत्रीश गुणयुत वाणी ॥ जे प्रतिबोध करे जग जनने, ते जिन नमिए प्राणीरे ॥ भ०

॥ सि० ॥ ५ ॥ समय पए संतर अए फरसी, चरम तिभाग विशेष ॥ अवगाहन लेही जे शिव पहोता, सिद्ध नमं ते अशेषरे ॥ भ० ॥ ॥ सि० ॥ ६ ॥ पूर्व प्रयोगने गति परिणामे, बंध न छेद असंगे ॥ समय एक ऊरध गति जेहनी, ते सिद्ध समरूं रंगेरे ॥ भ० ॥ सि०॥ ७ ॥ निर्मल सिद्ध शिलाने ऊपर, जोयण एक लोकंत ॥ सादि अनंत तिहां स्थिति जेहनी, ते सिद्ध प्रणमो संतरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ८ ॥ जाणे पण नशके कही पगुण, प्राकृत तेम गुण जास ॥ उपमाविण नाणी भवमाहे, ते सिद्ध दियो उल्लासरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ९ ॥ ज्योतिसुं ज्योति मिली जस अनुपम, विरमी सकल उपाधि ॥ आतमराम रमापति समरो, ते सिद्ध सहज समाधिरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ १० ॥ पंच आचार जे सुधा पाले, मारग भापे साचुं॥ ते आचारिज नमिए तेहसु, प्रेम करीजे जाचुंरे ॥

न०॥ सि०॥ ११ ॥ वर छत्रीश गुणे करी सोहे, युग प्रधान जनमोहे ॥ जग बोहे नरहे खिण को हे, सूरि नमूं ते जोहेरे ॥ न० ॥ सि० ॥ १२ ॥ नित अप्रमत धर्म उवएसे, नहि विकथा न कषाय ॥ जेहने ते आचारिज नमिए, अकलुष अमल अमायरे ॥ न० ॥ सि० ॥ १३ ॥ जे दिये सारण वारण चोयण, पडिचोयण वलि जनने ॥ पटधारी गछथंन आचारज, ते मान्या मुनि मननेरे ॥ न० ॥ सि० ॥ १४ ॥ अछमिए जिन सूरज केवल, वंदीजे जगदीवो ॥ भुवन पदारथ प्रगट पटुते, आचारज चिरंजीवोरे ॥ न० ॥ सि० ॥ १५ ॥ द्वादश अंग सझाय करेते, पारग धारग तास ॥ सूत्र अर्थ विस्तार रसिकते, नमो उवझाय उल्लासरे ॥ न० ॥ सि० ॥ १६ ॥ अर्थ सूत्रने दान विभागे, आचारज उवझाय॥ भव त्रणे लहे जे शिव संपद, नमिए ते सुपसायरे ॥ न०॥ सि० ॥ १७ ॥ मुरख शिष्य नि

पाइजे प्रभु, पहाणने पल्लव आणे ॥ ते उवझाय सकलजन पूजित, सूत्रअरथ सवि जाणेरे ॥ भ० सि० ॥ १८ ॥ राजकूवर सरखा गणचिंतक, आचारज पदयोग ॥ जे उवझाय सदाते नमतां, नावे भवभय शोगरे॥ भ०॥ सि०॥ १९ ॥ ब व नाचंदनरस सम वयणे, अहित ताप सवि टाले ॥ ते उवझाय नमीजे जेवली, जिनशासन उजूआलेरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २० ॥ जिम त रूफूले भमरो बेसे, पीडा तसन उपाय ॥ ल इ रसने आतम संतोपे, तेम मुनि गोचरी जा यरे ॥ भ० ॥ सि०॥ २१ ॥ पंचेंद्रियने जे नित्य जीते, पटकायक प्रतिपाल ॥ संजम सतरे प्रकारे आराधे, वंदु तेह दयालरे ॥ भ०॥ सि० ॥ २२ ॥ अढारसहस सिलांगना धोरी, अचल आचार चरित्र ॥ मुनि महंत जयणायुत वंदी, कीजे मन्म पवित्ररे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २३ ॥ नवविध ब्रम्ह गुप्ति जे पाले, बारसविह तप शूरा ॥ एहवा मु

नि नमिए जो प्रगटे, पूरव पुण्य अंकुरो ॥ भ० ॥ सि० ॥ २४ ॥ सोनातणी परे परीक्षा दीसे, दिन दिन चढते वान ॥ संजम खप करता मुनि नमिए, देश काल अनुमाने ॥ भ० ॥ सि० ॥ २५ ॥ शुद्ध देव गुरु धर्म परीक्षा, सद्दहणा परिणाम ॥ जेह पामीजे तेह नमिजे, सम्यक दर्शन नामरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २६ ॥ मलउपशम क्षयउपशम क्षयथी, जे होय त्रिविध अभंग ॥ सम्यगदर्शन तेह नमीजे, जिनधर्मे दृढ रंगरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २७ ॥ पांच वार उपशमिये लहीजे, खय उवसमिय असंख ॥ एक वार क्षायकते सम्यक, दर्शन नमीए असंखरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २८ ॥ जेविण नाण प्रमाण नहोए, चारित्रतरु नवि फलियुं ॥ सुख निर्वाण न जेविण लहिए, समकित दर्शन बलियुंरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २९ ॥ सरूसठ बोलजे अलंकर्युं, ज्ञान चारित्रनुं मूल ॥ समकित दर्शन ते नित प्रण, शिवपंथे अनुकुलरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ३० ॥

भक्ष अभक्षण जेविण लहिए, पेय अपेय विचार॥कृत्य अकृत्यण जेविण लहिय,ज्ञानतेसकल आधाररे ॥ भ० ॥ सि०॥ ३१ ॥ प्रथम ज्ञानने पछी अहिंसा, श्रीसिद्धाते भाष्युं ॥ ज्ञानने वंदो ज्ञानमानंदो, ज्ञानीए शिवसुख चाख्युंरे ॥ भ०॥ ॥ सि०॥ ३२ ॥ सकल क्रियानुं मूलजे श्रद्धा, तेहनुं मूल जे कहीए ॥ तेह ज्ञान नित वंदीजे, तेहविण कहो केम रहीएरे ॥ भ०॥ सि० ॥३३॥ पाच ज्ञानमाहे जेह सदागम, स्वपर प्रकाशक तेह ॥ दीपक परे त्रिभुवन उपकारी, वलि जेम रवि शशि मेहरे ॥ भ०॥ सि०॥३४॥ लोक ऊर्ध्व अध तिर्यग ज्योतिष, वैमानिकने सिद्धि॥ लोक अलोक प्रगट सवि जेहथी, ते ज्ञाने मुज शुद्धिरे ॥ भ० ॥ सि०॥ ३५ ॥ देशविरतिने सर्वविरति जे, गृही यतिने अभिराम॥ ते चारित्र जगत जयवंतुं, कीजे तास प्रणामरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ॥ ३६ ॥ तृणपरे जे षटखंड सुख छांडी, चक्रव

र्तिं पण वरियुं ॥ ते चारित्र अक्षय सुख कार
ण, ते में मनमांहे धरियुंरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ३७ ॥
हुआ रांक पण जेह आदरी, पूजित इंद्र नरिं
दे ॥ अशरण शरण चरणते वंदू, पूर्यूं ज्ञान आ
नंदेरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ३८ ॥ बारामास पर्याय जे
हने, अनुत्तर सुख अतिक्रमिए ॥ शुक्ल शुक्ल अ
भिजात्यत ऊपर, ते चारित्रने नमिएरे ॥ भ० ॥
॥ सि० ॥ ३९ ॥ चयते आठ कर्मनो संचय, रि
क्त करेजे तेह ॥ चारित्र नाम निरुत्तिए भाष्युं,
ते वंदू गुणगेहरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ४० ॥ जाण
तां त्रिहुं ज्ञाने संयुत्त, तेभव मुक्ति जिणंद ॥ जे
ह आदरे कर्म खपेवा, ते तप शिवतरु कंदरे ॥
भ० ॥ सि० ॥ ४१ ॥ कर्म निकांचित पण क्षय
जाय, क्षमा सहिततें करतां ॥ ते तप नमिए जे
ह दीपावे, जिनशासन उजमंतारे ॥ भ० ॥ सि०
॥ ४२ ॥ आमोसही पमुहा बहु लब्धि, उपजे जा
स प्रभावे ॥ अष्ट महा सिद्धि नवनिधि प्रगटे,

नमीए ते तप भावेरे ॥ भ०॥सि० ॥४३॥ फल शिव सुख महोटु सुरनरवर, संपत्ति जेहनुं फूल ॥ ते तप सुरतरू सरिखुं वंदु, सम मकरंद अ मूलरे ॥ भ०॥ सि० ॥ ४४ ॥ सर्व मंगलमांहे प हेलुं मंगल, वर्णवीए जे ग्रंथे ॥ ते तपपद त्रिहुं काल नमीजे, वरसहाय शिवपंथेरे ॥ भ० ॥ सि०॥ ४५ ॥ इम नवपद थुणतो तिहां लीनो, हुओ तन्मय श्रीपाल ॥ सुजश विलासे चोथे खंडे, एह इगीयारमी ढालरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ४६ ॥

दोहरा ॥ इम नव पद थुणतो थको, ने ध्याने श्रीपाल ॥ पाम्यो पूरण आउखो, नवमो कल्प विशाल ॥ १ ॥ राणी मयणा प्रमुख सवि, माता पण शुभ ध्यान॥आउखे तिहां ऊपन्यां, सुख भोगवे विमान ॥ २ ॥ नर भव अंतर स्वर्गते, चार वार लहि सर्व ॥ नवमे भव शिव पामशे, गोतम कहे निगर्व ॥ ३ ॥ ते निसुणी श्रेणिक कहे, नव पद उल्लसित भाव ॥ अहो नवपद म

हिमा वमो, एहे भवजल नाव ॥ ४ ॥ वलतुं गौ
तम गुरु कहे,एक एक पद भक्ति ॥ देवपाल मु
ख सुख लह्यां, नवपद महिमा तहत्ति ॥ ५ ॥
किंवहुना मगधेश तुं, ए पद भक्ति प्रभाव ॥
होइश तीर्थंकर प्रथम, निश्चय ए मन भाव ॥
॥ ६ ॥ गौतम वचन सुणी इस्यां, उठ्यो मगध
नरेंद्र ॥ वधामणी आवी तदा, आव्या वीर जि
णेंद्र ॥ ७ ॥ देवें समोवसरण रच्युं, कुसमवृष्टि
त्यां कीध ॥ अंवर गाजे दुंदुभि, वर अशोक
सुप्रसिद्ध॥८॥सिंहासन माण्डुं तिहां, चामर छ
त्र ढलंत॥दिव्यध्वनि दिए देशना, प्रभु भामंडल
वंत ॥ ९ ॥ वधामणी देइ वांदवा, आव्यो श्रेणि
कराय ॥ वांदी बेठो परखदा, उचित थानके आय
॥१०॥श्रेणीक उद्देशी कहे, नवपदमहिमा वीर॥न
वपदसेवे बहु भविक, पाम्या भवजल तीर॥११॥
आराधननुं मूल तस, आतम भाव अछेह ॥ ते
णे नवपद छे आतमा, नवमांहे पद तेह ॥१२॥

ध्येय समापंति होय तव, ध्याता ध्यान प्रमाण॥
तेणे नवपद आतमा, जाणे कोइ सुजाण॥१३॥
लेइ असंग क्रियाबले, जस ध्याने जेणे सिद्धि॥तेणे
तेहवुं पद अनुभव्युं, घटमां सकल समृद्धि॥१४॥

ढाल बारमी ॥ स्वामि श्रीमंधर उपदेशे ए दे
शी ॥ अरिहंत पद ध्यातो थको, दवह गुण प
ऊायरे ॥ भेद छेद करी आतमा, अरिहंतरूपी
थायरे ॥ १ ॥ विर जिणेसर उपदिशे, साम्भलजो
चित्त लायरे ॥ आतमध्याने आतमा, ऋद्धी मिले
सवि आइरे ॥ वी०॥२॥ रूपातीत स्वभावजे, के
वल दंसण नाणीरे ॥ ते ध्याता निज आतमा, होए
सिद्धगुण खाणीरे ॥ वी०॥३॥ ध्यातां आचारिज भ
ला, माहामंत्र शुभ ध्यानीरे ॥ पंच प्रस्थाने आ
तमा, आचारिज होए प्राणीरे ॥ वी० ॥४॥ तप
सज्झाए रत सदा, द्वादश अंगनो ध्यातारे ॥ उ
पाध्याय ए आतमा, जगबंधव जगभ्रातारे ॥वी०॥
॥ ५ ॥ अप्रमते जे नित रहे, नवि हरषे नवि

लोचेरे ॥ साधु सुधाते आतमा, सुंमुंडचे सुंलो
चेरे ॥ वी०॥६॥ सम संवेगादिक गुणा, क्षय
उपशमजे आवेरे ॥ दर्शन तेहिज आतमा, शुं
एहो नाम धरावेरे ॥ वी० ॥ ७ ॥ ज्ञानावरणी
जे कर्मछे, क्षय उपशम तस थायरे ॥ तो एहो
एहज आतमा, ज्ञान अबोधता जायरे ॥वी०॥
॥ ८ ॥ जाणो चारित्र ते आतमा, निज स्वभा
वमां रमतोरे ॥ लेश्या शुद्ध अलंकरयो, मोह वने
नवि भमतोरे ॥ वी० ॥ ९ ॥ इच्छा रोधे संवरी
परिणति समता योगेरे ॥ तपते एहिज आतमां,
वरते निजगुण भोगेरे ॥ वी० ॥ १० ॥ आग
मनो आगमतणो, भाव ते जाणो साचोरे ॥ आ
तमभावे थिर होजो, परभावे मत राचोरे ॥वी०
॥ ११ ॥ अष्ट सकल समृद्धिनी, घटमांही ऋद्धि
दाखीरे ॥ तेम नवपद ऋद्धि जाणजो, आतमराम
छे साखीरे ॥ वी० ॥१२॥ योग असंखजे जिन
कह्या, नव पद मुख्यते जाणोरे ॥ तेहतणे अव

लंबने, आतमध्यान प्रमाणेरे ॥ वी० ॥ १३ ॥ ढाल बारमी ए कही, चोथे खंडे पूरीरे ॥ वाणी वाचक जशतणी, कोइ नये न अधूरीरे॥वी०॥१४॥

दोहरा ॥ वचनामृत जिनवीरना, निसुणि श्रेणिकनुप ॥ आनंदित पहोतो घरे, ध्यातो शुद्ध स्वरुप ॥ १ ॥ कुमतितिमिर सवि टालतो, वर्द्धमान जिनन्नाण ॥ नविक कमल पडीबोहतो, विहरे महियल जाण ॥ २ ॥ए श्रीपाल नृपति कथा, नवपद महिमा विशाल ॥ नणे गुणेजे सानले, तस घर मंगल माल ॥ ३ ॥

ढाल तेरमी ॥राग धनाश्री ॥थुणिड थुणिजेग, प्रनु तुं सुरपति जिनथुणिड एदेशी॥ तुठ्यो तुठयो रे, मुज साहेब जगनो तुठयो ॥ए श्रीपालनो रास करंतां ज्ञानअमृतरस वुठयो ॥ मुज० ॥ १ ॥ पायसमां जेम वृद्धिनु कारण, गोयमनो अंगूठो ॥ ज्ञानमाहे अनुनव तेम जाणो, तेविण ज्ञान ते जूठोरे ॥ मुज० ॥ २ ॥ उदक पयोमृत कल्प

ज्ञान तिहां, त्रीजो अनुभव मीठो ॥ तेविण स
कल तृषा केम भांजे, अनुभव प्रेम गरीठोरे ॥
मुज० ॥ ३ ॥ प्रेमतणीपरे शीखो साधो, जोइ
सेलडी सांठो ॥ जिहां गांठ तिहां रस नवि दी
से, जिहां रस तिहां नवि गांठोरे ॥ मुज०॥ ४ ॥
जिणही पाया तिणही छिपाया, ए पण एकछे
चीठो ॥ अनुभव सुरज तेज छिपे किम, तेतो स
घले दीठोरे ॥ मुज०॥ ५ ॥ पूरव लिखित लिखे
सविलेइ, मसी कागलने कांठो ॥ भाव अपूरव
कहेता पंडित, बहु बोलते वांठोरे ॥ मुज० ॥ ६ ॥
अवयव सवि सुंदर होय देहे, नाके दीसे चाठो॥
ग्रंथज्ञान अनुभवविण तेहवुं, शुक जिस्यो सुत
पाठोरे ॥ मुज०॥७॥संशय नविभांजे श्रुतज्ञाने,
अनुभव निश्चय जेठो॥वादविवाद अनिश्चित क
रतो, अनुभवविण जाए हेठोरे ॥ मुज० ॥ ८ ॥
जेम जेम बहुश्रुत बहुजन संमत, बहुल शिष्य
नो शेठो ॥ तेम तेम जिनशासननो वयरी, जो

नवि अनुभव नेठोरे ॥ मुज० ॥ ९ ॥ माहरेतो
गुरु चरणपसायें,अनुभव दिलमां पेठो ॥ ऋद्धि
वृद्धि प्रगटी घटमांहे, आतमरातिहुइ बेठोरे ॥
॥ मुज० ॥ १० ॥ ऊग्यो समकित रवि झलह
लतो, भर्म तिमिर सवि नाठो ॥ तगतगता दू
र्नयजे तारा, तेहनो बल पण गाठोरे ॥ मुज० ॥
॥ ११ ॥ मेरु धीरता सवि हरि लीनी,रह्योते के
वल भाठो ॥ हरि सुर घट सुरतरुकी शोभा, ते
तो माटी काठोरे ॥ मुज० ॥ १२ ॥ हरख्यो अ
नुभव जोर हतोजे, मोहमल्ल जग लूंठो॥ परिपरि
तेहना मर्म देखावी, भारे कीधो भुंठोरे ॥मुज०॥
॥१३॥ अनुभव गुण आव्यो निज अंगे, मिटयो
रूप निज माठो ॥ साहेब सन्मुख सुन जरजोतां,
कोण थाए उपराठोरे ॥ मुज०॥ १४ ॥ थोमे पण
दंभे दुःख पाम्या, पीठ अने महापीठो ॥ अनु
भववंतते दंभन राखे, दंभ धरेते धीठोरे॥मुज०॥
॥ १५ ॥ अनुभववंत अदंभनी रचना, गाइ स

रस सुकंठो ॥ जाव सुधारस घटघट पीउ, हुउ पूरण उत्कंठोरे ॥ मुज० ॥ १६ ॥

कलश ॥ राग धनाश्री ॥ ते तरियारे भाइ ते तरिया एदेशी ॥ तपगछ नंदन सुरतरु प्रगटया, हीर विजय गुरूरायाजी ॥ अकबरशाहे जस उपदेशे, पडह अमार वजायाजी ॥ १ ॥ हेमसूरि जिनशासन मुद्राए, हेमसमान कहायाजी ॥ जाचो हीरो जे प्रभु होता, शासन सोह चढायाजी ॥ २ ॥ तास पट्ट पूर्वाचल उदयो, दिनकर तुल्य प्रतापीजी ॥ गंगाजल निर्मल जस कीरति, सघले जगमांहे व्यापीजी ॥ ३ ॥ शाह सभामांहे वाद करीने, जिनमत थिरता थापीजी॥ बहु आदर जस शाहे दीधो, बिरुद सवाइ आपीजी ॥ ४ ॥ श्री विजयदेवसूरि तस पटधर, उदया बहु गुणवंताजी ॥ जास नाम दशदिशने चावुं, जे महिमाए महंताजी ॥ ५ ॥ श्री विजय प्रभ तस पटधारी, सूरि प्रतापी छाजेजी ॥ एह

रासनी रचना कीधी, सुंदर तेहने राजेजी ॥६॥ सूरि हीर गुरुनी बहु कीर्ति, कीर्तिविजय उव झायाजी ॥ ७॥ विद्या विनय विवेक विचक्षण, लक्षण लक्षीत देहाजी ॥ सोभागी गीतारथ सारथ. संगत सखर सनेहाजी ॥ ८ ॥ संवत सत्तर सत्त्रीशे वरसे, रही रानेर चोमासेजी ॥ संघतणा आग्रहथी मांड्यो, रास अधिक उल्लासेजी ॥ ९ ॥ सार्द्ध सप्त शत गाथा विरची, पहोंताते सुरलोकेजी ॥ तेहना गुण गावे छे गोरी, मिली मिली थोके थोकेजी ॥ १० ॥ तास विश्वासभाजन तस पूरण, प्रेम पवित्र कहायाजी ॥ श्री नयविजय विबुधपय शेवक, सुजश विजय उवझायाजी ॥ ११ ॥ भाग थाकतो पूरण कीधो, तास वचन संकेतेजी ॥ तेणे वलि समकित दृष्टि जे नर, तेहतणे हित हेतेजी ॥ १२ ॥ जे भावे ए भणशे गणशे, तस घर मंगल मालाजी ॥ बंधुरसिंधुर सुंदर मंदिर, मणिमय झाकझमालाजी ॥ १३ ॥

देह सबल ससनेह परिछद, रंग अभंग रसा लाजी ॥ अनुक्रमे तेह महोदय पदवी, लेशे ज्ञान विशालाजी ॥ १४ ॥

इति श्रीमन्महोपाध्याय श्री कीर्तिविजयगणि शिष्योपाध्याय श्री विनयविजयगणि विरचिते श्री श्रीपालचरित्रे प्राकृतप्रबंधे तन्मध्ये उपाध्याय श्रीयशोविजयगणि पूरिते चतुर्थखंडः ॥ संपूर्णम्॥

॥ समाप्त ॥